

CONCETTA LA MAZZA

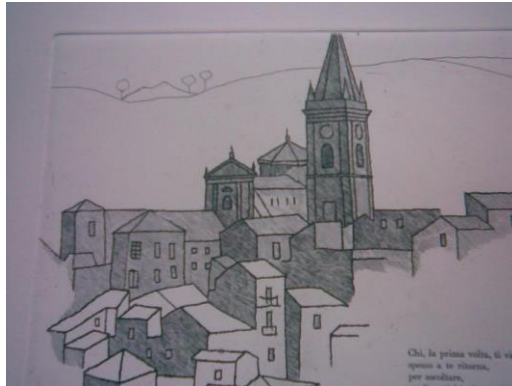
නිල් අහසින් එහා

චරිතාපදානය

Concetta La Mazza 1936 දී Novara di Sicilia හි උපත ලැබුවේ Domenico La Mazza සහ Teresa Correnti ගේ වැඩිමහල් දියණියයි. 1950 දී, ඇගේ මාතෘ නැන්දාට වේදනාකාරී කාල පරිච්ඡේදයකින් පසු, ඇය ඩොමොඩොසෝලා හි තම දෙමාපියන් සමඟ එක් වූ අතර, ඇය තවමත් ඇගේ සැමියා වන ගුසෙප් සමඟ එකට වාසය කරයි. ඔහුට දරුවන් තිදෙනෙක් සිටී: ආමන්ඩෝ, ලුසියානෝ සහ ඩැනියෙලා. නොවාරා හි ඔහුගේ ළමා කාලය සිහිපත් කිරීමේ අතිමහත් ආශාව මැනකදී ඔහුගේ මනසට රිංගා ඇති අතර මෙන්ම මෙම සමීප, පෞද්ගලික දිනපොතේ උපත, නමුත් එම යුගයේ පරිසරය පිළිබඳ කථා සහ යොමු කිරීම් වලින් පිරී ඇත: නගරය, ගම්බද, මිනිසුන්, පුරුදු, දෙවන ලෝක යුද්ධයේ අඳුරු වසරවල එම භූමියේ සම්ප්‍රදායන්.

ලිවීමේ ප්‍රාථමික ශක්තිය

ලිවිල් කොන්සෙටා ඇගේ මාමාවරුන්ට භාර දී ඇති අතර ඇගේ කැමැත්තට එරෙහිව නගරයෙන් සහ ඇගේ පන්නියේ මිතුරන්ට දුරින් පිහිටි කැස්ට්‍රාන්ජියා හි ජීවත් වීමට බල කෙරේ. කුසගින්න, කාලය පිළිබඳ නොදැනුවත්කම, මිථ්‍යා විශ්වාසයන් සහ අයුතු ලෙස සැලකීම අතර යුද්ධයේ කටුක වසරවල ඔහු හුදකලාව ඔහුගේ පුද්ගලික හරහා Crucis ගමන් කරයි. යුද්ධයෙන් පසු නොවැළැක්විය හැකි සංක්‍රමණය සහ ස්වභාවිකව දුෂ්කර ආරම්භය උතුරට.

මේ සියල්ල කියාපාන්නේ ඇගේම වර්ධනයේ අවධීන් තම මතකයේ යළිත් සිහිපත් කරන කුඩා දැරියකගේ බැල්ම හරහා පුදුම සහගත නැවුම් බවකින් සහ සියුම් උන්ප්‍රාසාත්මක නූලකින් අපට කියවීමේ සතුටක් ලබා දෙන - අවසාන වශයෙන් - අපගේ පවුලේ ප්‍රජාවේ සංකේතාත්මක කතාවකි. අපව ගැඹුරින් ගෙනයාමට හැකියාව ඇති අතර එය අප සෑම කෙනෙකුටම අයත් වේ.

Concetta La Mazza විසින් රචිත මෙම කෙටි නවකතාවේ, ලිවීම සෑම රීතියක්ම යටපත් කර, මූලාරම්භයට නැවත පැමිණ, කිසිදු විධිමත් සැලැස්මකින් තොරව, රහසිගත අභ්‍යන්තර ජීව ශක්තියකින් මෙහෙයවනු ලැබේ, එය සියල්ල යටපත් කරන ජෛෂාකාරී ගංගාවක් බවට පත්වේ, එය ආත්මයේ ධාරානිපාන වර්ෂාවකි.

නෝවාරාගේ රූපය අමතක නොවන ලෙසම, න්‍යාගශීලී, ආවරණය සහ මිහිරි ලෙස රළු හා රළු ලෙස පවතිනවා සේම, ඇන්ටෝනියා සහ මිෂෙල්ගේ මාමාවරුන්ගේ රූප මතකයේ රැඳේ.

අවසාන වශයෙන්, නැවත යථා තත්ත්වයට පත් කළ නොහැකි වූ විට නව යොවුන් වියට යන දුෂ්කර සංක්‍රාන්තිය, නමුත් කුඩා කොන්සෙටා බේදජනක ඉරණමට ඉඩ නොදෙන්නේ, ඇගේ ධේර්යය සහ අනාගතයේ නොසැලෙන බලාපොරොත්තුවට ස්තූතිවන්ත වන අතර, ඉන් ඔබ්බට බැලීමට හැකි වූ ඇගේ ඇස්වලට ස්තූතියි. අහස් නිල!

NINO BELVEDERE

“මට අනර්ථය ආරම්භ විය. එය බොහෝ විට උණුසුම් දවසක් විය හැකිය, 1938 ගිම්හානය ආරම්භ විය, මට වයස අවුරුදු දෙකයි, මගේ නැන්දා මාව රැගෙන යාමට ආවා. රෙදි බැගයක ඇය බිලවුසයක් සහ පැන්ට් දෙකක් දමා ගන්නාය, පසුව මම මගේ නිවසින් පිටව ගිය සියල්ල නොදැන. මම කොතරම් කුඩාද යත්, මගේ Via Crucis එදින ආරම්භ වන බව මට තේරුම් ගත නොහැකි විය.

නිල් අහසින් එහා

පළමු පරිච්ඡේදය - පියාගේ නිවස

එය දැන් පැරණි ජනාවාස නැති නටබුන් වන අතර, මකුළු දැල්වලින් හුස්ම හිර වී, සලබයන් විසින් ගසාගෙන ගිය නමුත්, බොහෝ කලකට පෙර, මෙහිනා කඳුකරයේ තේජාත්විත බලකොටුවක් යට පිහිටි නොවාරා නගරයේ, එංගියා දිස්ත්‍රික්කයේ මංතීරුවක, අසල නිවසක් තිබුණි. දිය උල්පත. ලී ලෑල්ලක් සහිත කුඩා කාමරයක් තිබූ පළමු මහලට පිවිසෙන අභ්යන්තර පඩිපෙළක් මත ඉදිරිපස දොර විවෘත විය: එය නිදන කාමරයයි. ඔයා උඩ තට්ටුවට ගියාම කුස්සිය තිබ්බා, එහෙම කියන්න පුළුවන් නම්. එක මුල්ලක ගිණිදර පත්තු කරන ගල් ලෑල්ලක් සහ පැස්ටා බඳුන තැබීමට යොදාගත් යකඩ ත්‍රිපාදයක් විය. ඉදිරියෙන් බිත්තියේ එල්ලී, පිට්ටනිය තරම් කළු, ලී සවලක්, පෙරනයක් දෙකක්,

එකක් කුඩා සහ එකක්, පාන් පිළිස්සීමට උදුනක්, පැත්තේ බාගෙට දිරා ගිය පපුවක්, මේසයක්, "ගුර්සි" දෙකක් සහ ටිකක් නරකයි. පුටුව. අන්තිමට කාමරයක් තිබුණා, කුඩා බැල්කනියක් මංතීරුවට ඉහළින්, තනි ඇඳක් සඳහා යන්තම් ඉඩක් නොතිබුණි. ඒ සිදුර 1934 වැන්දඹුව වූ සීයා ජීවත් වූ රාජධානියයි. පඩිපෙළ යට ලී පියනක් සහිත ගල් වැසිකිළියක් නිර්මාණය කර ඇත. මලාපවහන නොමැති නිසා, පිටවන දුර්ගන්ධය අඩු කිරීමට දෙවැන්න සේවය කළ යුතුය. ස්වාභාවිකවම නිවසට නළ ජලය සහ විදුලිය නොතිබුණි, ඒ දවස්වල භාරකරුවන්ටවත් නොතිබූ සුවපහසුව. ඊට යාබදව කුකුළන් දර මත හිඳගත් ගොවිපලට පිවිසෙන ලී ගේට්ටුවක් විය.

මේ කොතේ මෙලොවින් එපිට මහණ වූ මගේ අම්මා මගේ සීයා සමඟ එකට ජීවත් වූවාය, ඇයට වඩා වැඩිමහල් සහෝදරයන් දෙදෙනෙකු සහ සහෝදරියක් විවාහ වී නොවාරා හි ජීවත් වූවාය. මගේ මව පැහැපත්, කෙටිටු, ඉතා දුර්වල සිරුරු, ඉතා සියුම් අංගයන්ගෙන් යුක්ත වූ අතර ඇයගේ මුහුණේ වඩාත් කැපී පෙනෙන දෙය වූයේ කිරි මෙන් සුදු වූ විශාල නිල් ඇස් දෙකකි, සෑම විටම පාහේ බියෙන් හා දුකෙන්. සමහරවිට ඇගේ මවගේ හදිසි මරණය, ඇයට වයස අවුරුදු විසිහතරේදී, ඇගේ ශාරීරික හා සදාචාරාත්මක දුර්වලතාවයට හේතුව විය හැකිය.

මගේ ආච්චිගේ මරණයෙන් වසර කිහිපයකට පසු, මගේ මව, ඇගේ එක් භාර්යාවකගේ මැදිහත්වීම මත, ඇගේ වාමිත් කුමරු හමුවිය. මගේ පියා දුම්කොළ සහ සිල්ලර බඩු සමඟ තැබැරුමක් පවත්වාගෙන ගිය බඩියාවෙව්වියේ වංශවත් පවුලකට අයත් විය. එය වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කරන පවුලක් වූ අතර, මගේ පියා සෑම අතින්ම ඉතා කඩවසම්, උස, අඳුරු, ආත්ම විශ්වාසයෙන් හා ව්‍යවසායක මිනිසෙකි. ඔහු ජීවත් වූයේ නගරයෙන් ඇත ගම්මානයක ය: ඔහුට පැය භාගයකින් පසින්, හොඳ වේගයකින් එහි යා හැකිය. ඔහුගේ පියා අඟුරු ඇදගෙන ගියේය. මව

ගතික කාන්තාවක් වූ අතර, උදේ ඇය කොට්ඨවා සමඟ නොවාරා වෙන ගියේ සාප්පුවේ සපයා ඇති භාණ්ඩ: දුම්කොළ, ලුණු සහ ආහාරයට ගත හැකි භාණ්ඩ මිලදී ගැනීමට ය. ඇය සෑම විටම ඇගේ ගෙල වටා විශාල කළු සාලුවකින් අලංකාර ලෙස සැරසී සිටි අතර, නම ගනුදෙනුකරුවන් දැනුවත් කිරීම සඳහා පුවත්පත පවා මිලදී ගත්තාය. ගමට නිබු එකම කඩය එය වූ අතර කෑමට කටවල් අටක් තිබුනද ඒ නිවසේ සුවසේ අඩුවක් නොවීය.

සවස් වරුවේ ඔහු වර්ණවත් සෝඩා සමඟ වසින් තනුක කිරීමෙන් දැන් විජ්ජි පාරිභෝගිකයින්ට සහ ඔහුගේ මුදල් පසුම්බියට ප්‍රදර්ශනාත්මක ලෙස උදව් කළේය. දරුවන්ට හැමවිටම මවුපියන්ගේ වැඩ උරුම නොවන නිසා මගේ තාත්තා ඉගෙනගෙන තිබුණේ ගල් කපන්නාගේ වෘත්තියයි. මාස කිහිපයක් පැවති විවාහ ගිවිසගැනීමෙන් පසු, වරක් විවාහ වූ මගේ පියා සහ මව, එංගියා දිස්ත්‍රික්කයේ දිය උල්පත අසල නිවසෙහි ඔවුන්ගේ ආදර කූඩුව සෑදීමට ගියහ. හරියටම මාස නවයකට පසු මම මෙලොවට පැමිණි අතර, පූජනීය දකුණේ චාරිත්‍රයකට අනුව, මම මගේ පියාගේ ආච්චි වන කොන්සෙටාගේ නම ගත්තෙමි. මගේ මුදු මොළොක් වයස තිබියදීත්, මට අඳුරු සහ රුලි වැටුණු සමක් තිබුණත්, මම නිතරම ඇඬුවෙමි. අපට තොට්ලේක් නොතිබූ නිසා, මගේ සීයා මුළු දවසම මාව ඔහුගේ අතේ තබා ගැනීමට බල කළ අතර, රාත්‍රියේ මම මගේ පියා සහ මව සමඟ විශාල ඇඳේ නිදා ගතිමි. සෑම ගිණුමකින්ම මම ඉතා කැන සහ දරාගත නොහැකි විය. මාස කීපයකට පසු රටේ රැකියා හිඟ බව දුටු මගේ පියා සාඩ්නියාවේ රැකියාවට යාමට තීරණය කළේය. ඔහු අනෙක් දූපතට යන විට අඩන දරුවා සහ තවත් ජීවියෙකු ඇගේ කුසට පයින් ගසමින් තම මව හැර ගියේය.

මට මාස විස්සක් වෙද්දී මගේ නංගි රෝසා ඉපදුණා. නම ඔහුගේ මවගේ ආච්චිගේ විය. Concetta මෙන් නොව, රෝසා - නැවතත් මගේ මවට අනුව

- ලස්සන, සුදු සහ රෝස පැහැයෙන් යුක්ත විය, දුඹුරු හිසකෙස් ලස්සන නිල් ඇස් දෙකකින් සරසා ඇති සුසංයෝගී මුහුණකි: මලක්, ඇගේ නම වැනි ය! එය කෙතරම්ද යත්, රෝසා දැනින්ම වතුර ගැනීමට මගේ මව දිය උල්පත වෙත ගිය විට, ඇගේ මිතුරන් ඇයගෙන් විමසුවේ සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් දියණියන් දෙදෙනෙකු බිහි කරන්නේ කෙසේද යන්නයි. - මේකි, රුසිනා, ඔව්, ඔයා බිලියාක් වුනාට, අනිත් එකා... - මේකා, රොසිනා, ලස්සනයි, ඒත් අනිත් එකා... යාළුවෝ කිව්වේ නොලේ දෙක විලිස්සගෙන. මේ අතර, මෙම තත්වය තුළ, මම දිගටම නොසන්සුන්ව සිටියෙමි, මගේ දුක්බිත තත්වයේ පෙරනිමිත්ත මට දැනුණාක් මෙන්, ඉල්ලා අස්වීමකින් නොවුවද, දෙවියන්ට ස්තූතිවන්න විය.

කතාවේ ඉතිරි ටික කියන්න නම්, මුලින්ම මම ඔයාට මගේ ඇන්ටෝනියා නැන්දාව හඳුන්වා දිය යුතුයි, කෙටියෙන් කිවහොත්, zì 'Ntuoia. ඇය මගේ මවගේ වැඩිමහල් සහෝදරියයි, ඔවුන් දෙදෙනා අතර අවුරුදු දාහනක වෙනසක් තිබුණි. ඇය මිටි, තරබාරු ගැහැනියක් වූ අතර, ඇයගේ ඇස්වලට වැටෙන අපිරිසිදු හිසකෙස්. නොසලකා හරින ලද ඔහුගේ මුහුණ ඔහුට වඩා වයසින් මුහුකුරා ගිය බවක් දිස් වූ අතර ඔහුගේ හිස් බැල්මෙහි තිබුණේ එතරම් නින්දාවක් පමණි. විස්සේදී, විවාහ විය හැකි වයසේදී, ඇය සිය පළමු ඥාති සොහොයුරිය සමඟ විවාහ වූ අතර, ඇය වැන්දඹුවක් වූ සහ තුන් හැවිරිදි පුතෙකු සිටි සෙම්පියෝන් උමගේ රැකියාවෙන් ආපසු පැමිණියාය. මේ මිනිසා, මගේ මාමා මිවෙල්, මිවෙර් මාමා, මිටි මිනිසෙක් වූ අතර III වන විටෝරියෝ එමානුවෙල් රජුගේ ජලෙබියන් පිටපත මෙන් දිස් වූ අතර, ඔහු ජීවත් වූයේ නගරයේ ඉතා ලාක්ෂණික විදියක මීටර් දෙකකට ආසන්න පඩිපෙළක් සහිත ඔහුට අයත් නිවසක ය. එය ලස්සන නිවසක් විය. බිම් මහලේ විශාල මධ්‍යම කවුන්ටරයක් සහිත වඩු සාප්පුවක්, ඔහු විසින් රංචු, උදළු, ගිම්ලට්, ගෝජ්

සහ අග්‍ර තබා ඇති බිත්ති කැබිනට් දෙකක්, ඔහු සාදන ලද මේසවල පාද වට කිරීමට පටිටලයක්, ඇඹරුම් රෝදයක් තිබුණි. ගුවන් යානා සහ තල මුවහත් කිරීමට සේවය කරන ලදී, මැලියම් දියර කිරීමට සාස්පාන් සහිත දර ලිපක්, සෑම තැනකම ගොඩ ගසා ඇති පුවරු, බිත්තියට සවි කර ඇති කියත් කිහිපයක්, අශ්වාරෝහක, එළු අං සහ කැස්බෑ හම් වැනි වාසනාවන්ත ආභරණ, කෙටියෙන් කිවහොත්, එකක් එම ස්ථාන දැන් අයිති වන්නේ මතක ලෝකයට පමණි.

ලී පඩිපෙළක් පළමු මහල දක්වා දිවෙන අතර, එහි සෙරමික් ටයිල් සහිත ඉඩකඩ සහිත කාමර දෙකක්, ඒ දිනවල සුබෝපභෝගී කාමරයක්, මාමා විසින් සාදන ලද පැනි පුවරුවක්, සෝෆා, මේසයක් සහ රෆියා වලින් වියන ලද පුටු කිහිපයක්, එළවළු ලණු වර්ගයක් විය. අගෝස්තු මස මැද භාගයේ වීදිය දෙසට පෙනෙන කුඩා බැල්කනියේ සිට, උපකල්පන පෙරහැර ඇබේ දෙසට නැඟුණු විට, කෙනෙකුට තම අතින් මැඩෝනාගේ ඔටුන්න හිමි හිස ස්පර්ශ කළ හැකිය. කෙසේ වෙතත්, දෙවන මහලේ සිට, ඔබට Rocca Salvatesta දැක ගත හැකි අතර, ඉදිරිපස, නිවාස අතර ඉරිතැලීමක් හරහා, ඔබ මුහුදට ලඟා වන තුරු, නිල් අහසෙන් ඔබ්බට සෙමෙන් විහිදෙන කඳුකරයේ අපූරු හූ දර්ශනය ඔබට අගය කළ හැකිය. මීදුම නොමැති සිසිල් වසන්ත දිනවලදී, ඔබට ක්ෂිතිජයේ මායිමේ Vulcano දැක ගත හැකි අතර පසුව Lipari, Stromboli සහ අනෙකුත් සියලුම දූපත් දැක ගත හැකිය: ස්වභාවික දර්ශනයක්, දීප්තිමත් බහු-වර්ණ තැපැල්පතක්.

තවත් පඩිපෙළක් පළමු මහලට නැග්ගා, එහිදී මුළුතැන්ගෙය සහ නිදන කාමරය තිබුණි, පළමු ඉතා ඉඩකඩ සහිත එකක් පාන් සඳහා දර උදුනක් සහ ආහාර පිසීමට වාත්තු යකඩ ගල් අඟුරු උදුනකින් සමන්විත විය. අත්‍යාවශ්‍ය ගෙදර දොරේ වැඩකටයුතු කර ගැනීමට කානුවක් සහිත බේසමක් නොමැති කුස්සියේ අපහසුතාවයට අමතරව එය අලංකාර

නිවසක් වූවාට සැක නැත. එකල සමහර පහසුව තවමත් සිතාගත නොහැකි විය. ඇත්ත වශයෙන්ම, ජලය පොදු උල්පතෙන් සිත්ක් ආප්පයක දමා දෙවන මහලට ගෙන ගොස් පිඟන් සේදීම සඳහා විශාල ටෙරාකොටා බේසමකට වත් කරන ලදී. සිත්ක් එකේ කාණු නැති නිසා බේසමේ වතුර ආපහු බිම් මහලට ගෙනල්ලා ටොයිලට් එකට දැමීමා. කාන්තාවකට එය ඉතා වෙහෙසකර කාර්යයක් විය. සියලු මනුෂ්‍ය විදදරාගැනීමේ සීමාව දක්වාම, වහල් හා නින්දිත තත්වය, රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහයේ උච්චතම අවස්ථාවට ළඟා වූ අතර, ඇන්ටෝනියා නැන්දාට තම ස්වාමිපුරුෂයාට ඇති ගෞරවය නිසා, ඔහු කලින් අනුභව කළ පිඟානෙන් සහ, සමහර විට, දේව පුත්‍රයාට කැමට සිදු විය. එකම දේ නැවත නැවතත්, නමුත් මට මේ ගැන පැහැදිලි මතකයක් නැත.

මිෂෙල් මාමා අදුරු හා ගොරහැඩි මිනිසෙකි, ඔහු මෝඩයෙකු ලෙස වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කරන, ඔහුට හදවතක් වෙනුවට වැලිගල් මල්ලට් එකක් තිබුණි. ඔහුගේ දැස්වල අත් අය කෙරෙහි මුදු මොළොක් බවක් හෝ අනුකම්පාවක් මා කිසි දිනෙක දැක නැත. ඇය තම පුතාව බලා ගැනීම සඳහා ඇගේ නැන්දණිය නිවසේ තබා ගත්තාය, ඇයට ඔහුට කැම පිළියෙළ කිරීමටත්, ඔහුගේ සේවකයා ලෙස ක්‍රියා කිරීමටත්, සෑම විටම ඔව්, ඔව්, ඔව් කියන්නට සිදු විය. ඔහුට බැල්කනිය දෙස බැලීමටවත් නොහැකි විය, එසේ නොමැතිනම් කරදරයක් වනු ඇත, සෑම සවසකම පාහේ වැඩ නිම වූ පසු ඔහු තම මිතුරන් සමඟ මත්පැන් පානය කිරීමට තැබෑරුම් ශාලාවට ගියේය.

ඔහු නිවසට පැමිණියේ තැනිගැන්මෙනි, දහඩියෙන් තෙත් වූ අතර ඔහු අසල සිටීමට නොහැකි තරම් දුගඳ හමන හුස්මක් පිට කළේය. ඒ වෙනුවට නැන්දා තෙල් එළියෙන් රූ වෙනකම්ම කන්නවත් නැතුව එයා එතකල් හිටියා. කුඩා රජු ආපසු පැමිණි විට - බොහෝ විට ඔහුට පඩිපෙළ නැගීමටවත් ශක්තියක් නොතිබුණි - වෙහෙසට පත් ඔහු දූවිලි සහිත

වැඩ බංකුව මත අතහැර දමා රාත්‍රිය පුරා එහි රැඳී සිටියේය. ඇන්ටෝනියා නැන්දා, සියල්ල නොතකා, ඔහුව කබායකින් ආවරණය කර, උදේ වන තුරු ඔහු දෙස බලා සිටීමට ආදරයෙන් ඔහු අසල වාඩි විය. ඉතින් අවුරුදු ගෙවී ගිය අතර, බොහෝ භක්තිය වෙනුවට, දර්ශන වළක්වා ගැනීමට ඇගේ ඥාතීන් බැලීමට යාමට පවා නොහැකි විය. ඔහු, ඊර්ෂ්‍යාවෙන්, සුළුවෙන් හා ආධිපත්‍යයෙන් යුතුව, ඇය නිවසින් පිටවීම වැලැක්වීම සඳහා, ඇයගේ පතා නූල්, පතා, හිසකෙස් ක්ලිප් සහ වෙනත් දේවල් මිලදී ගැනීමට ගියේය. ඔවුන්ට මංගල උත්සවයකට ආරාධනා කළ විට, මිෂෙල් මාමා අවසන් මොහොත දක්වා නිවසට නොපැමිණි අතර, ඥාතීන් විසින් තම සැමියා සොයා ගන්නා තෙක් ඇන්ටෝනියා නැන්දාට තනිවම යාමට නොහැකි විය. වරින් වර ඔහුව ඒත්තු ගැන්වීමට ඔවුහු සමත් වූහ, වෙනත් අවස්ථාවලදී ඔහු නියමිත වේලාවට පැමිණි නමුත් පසුව, සාදය මැදදී, ඔහු අතුරුදහන් වූ අතර, ඇන්ටෝනියා නැන්දා, කලකිරීමට හා කණගාටුවෙන්, බලාපොරොත්තු සුන් වී ආපසු නිවසට පැමිණියාය. කාලය ගෙවී යත්ම, ඇය හුදකලා වූ නිසා කිසිවෙකු සමඟ කතා කිරීමට නොහැකි වූ අතර කටුක හා දුක රැස් කර ගත් අතර, සති ගණනක් ඇයට වධ හිංසා කළ දරුණු හිසරදය සහ දත් කැක්කුම සඳහා ගොදුරු විය.

දිනක් අසල්වැසියෙක්, ඉතා හොඳ හා ධාර්මික, මිෂෙල් මාමාට කතා කර, ඔහු තම බිරිඳට පීඩා කළ සියලු හිරිහැර ගැන ඔහුට දොස් කීවේය: - ඔබ ලැජ්ජා විය යුතුයි - ඇය ඔහුට කැගැසුවා - කාන්තාවක් එවැනි දුක් විඳීමට ... ඇන්ටෝනියාට අවශ්‍යයි. වාතය ටිකක් ලබා ගන්න, ඔබ ඇයව නිවසේදී වෙන් කිරීමට අවශ්‍ය නැත, ඇය පිටතට යා යුතුය, පූජාවකට යා යුතුය, නැදැයත් වෙන යා යුතුය, සියලු කිතුනුවන් මෙන්. සියල්ලටම වඩා, ඇයට ඇවිදීමට යාමට අවශ්‍යයි, ඇගේ හිසරදය පහව යනු ඇති එකම ක්‍රමය එයයි ... - අසල්වැසියා කෙටි විරාමයක් ගෙන, පසුව දිගටම කීවේ: -

මෙතැන් සිට පැයකටත් අඩු කාලයකදී, කොටළු පැල්ලමක් දිගේ ඇවිදීමින්, අපි ඉඩමක් සහ කුඩා නිවසක් ඉතා නිහතමානීව ඇති අතර වහලය යට මුළුතැන්ගෙයක් සහ ගිම්හානයේදී නිදන කාමරයක් ලෙස භාවිතා කළ හැකි තරමක් තෙත් කාමරයක් ඇත. මේ භූමියේ හේසල්නට් පැල, අත්තික්කා, මැන්ඩරින්, මෙඩ්ලර්, මිදි, සිසෝල්, ඇපල්, පෙයාර්ස්, ඔලිව්, කෙටියෙන් කිවහොත්, දෙවියන් වහන්සේගෙන් ලැබෙන සෑම යහපත් දෙයක්ම තිබේ.

ඔයා දන්නවනෙ අයිගෙ මරණෙන් පස්සෙ මට නැන්දාව බලාගන්න වෙනව, මට තව දුරටත් ගම බලාගන්න බැරි නිසා තමයි මම ඒක විකුණන්න හිතුවෙ. ඇයි ඔබ එය මිලදී නොගන්නේ? මේ ආකාරයෙන් ඔබේ බිරිඳට හොඳ වානය ආශ්වාස කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබෙනු ඇත ... මුලදී මිෂෙල් මාමා පසුබට වූ නමුත් පසුව ඔහු එය බැලීමට ගොස් එය මිලදී ගැනීමට ද ඒත්තු ගැන්වීය. කෙටි කාලයකින් කොන්ත්රාත්තුව අත්සන් කර දේපල ඔහුගේ විය. මේ අනුව, Vittorio Emanuele III ගේ පෙනුම, වඩ වඩාත් තීක්ෂණ හා ද්‍රෝහී, ඇන්ටෝනියා නැන්දාට යෝජනා කළේය: - ඔබ අත්තික්කා කඩා ඒවා වියළීමට ඉගෙන ගනු ඇත. රෙදි සෝදන්නට සිදු වූ විට ඔබ ගඟට බැස එය පිරිසිදු කිරීමට වැලි වලක් හාරා බීමට හා ආහාර පිසීමට අවශ්‍ය ජලය ලබා ගනී - අපට ගම්බද ජීවත් වීමට විශ්‍රාම ගත හැකිය: මම වඩු කාර්මිකයෙකු ලෙස වැඩ කරන්නම් සැන් බැසිලියෝ, Vallancazza, Badiavecchia සහ Piano Vigna යන ආසන්න ගම්මානවල ජීවත් වන පවුල්. ගීත සෘතුවේ දී ගඟ ජලයෙන් පිරී ඇති විට එය අපහසුතාවයට පත් වනු ඇත, නමුත් මම මෙම බාධාව ජය ගන්නෙමි. අනෙක් අතට, ඔබට ගම්බද භුක්ති විඳීමට හැකි වනු ඇත. ඇගේ බැල්ම පහත් කර, ඇන්ටෝනියා නැන්දා නැවත වරක් ඇයට අණ කළ පරිදිම කළාය: - Cuomu tu voi, eu fazzu - ඔබට අවශ්‍ය පරිදි, මම එය කරන්නම්, දුෂ්පත් දැරිය කීකරු ලෙස පිළිතුරු දුන්නාය.

දෙවන පරිච්ඡේදය - මෙලොව එළිය

1936 වසන්තයේ ආරම්භයේ දී, දුප්පත් දැරිය සහ ඇගේ මාමා මිවෙර් ගම්බද ප්‍රදේශයේ, ඇළේ ඇඳ අසල කැස්ට්‍රැන්ජියා වෙත පදිංචියට ගියහ. Badiavecchia, San Basilio සහ Vallancazza යන විවිධ ගම්මානවල ඔහු තවමත් සිටින බවට ආරංචිය පැතිර ගිය අතර මිනිසුන් ඔහුව රැකියා සඳහා කැඳවූහ. ඒ දවස්වල සිරිතක් නිබුණා, අද එය අමුතු දෙයක් ලෙස පෙනුනත්, ඔවුන්ට මේසයක්, ජනේලයක්, දොරක් හෝ ඇඳුම් ආයිත්තම් කට්ටලයක් අවශ්‍ය වූ විට, ඔවුන් වඩු කාර්මිකයා කැඳවා ඔහුගේ නිවසට සංග්‍රහ කළහ: ඔවුන් ඔහුට වැඩ බංකුවක් වැඩි දියුණු කළහ. ඔවුන් අවශ්‍ය දැව ලබා දුන්නා. මිෂෙල් මාමා මෙවලම් ගෙනැවිත් වැඩ නිම වන තුරු වැඩ බිමේ රැඳී සිටියේය.

ඔවුන් ඔහුට ගසක් කපා ගැනීමට කැඳවා එය වසර කිහිපයක් වියළීමට තැබුවා. ඉන්පසු ගසේ කඳ බිත්තියක් මත සවි කර ඇත. වඩු කාර්මිකයා ඉහළ සිට කියත් සහ සහායකයකු පහතින් අල්ලාගෙන සිටියේය: "Serra serra mastro dascio che dumè fagimmo a cascia" (Saw saw or great master අපි හෙට පපුව හදමු).

ගසේ කඳ බිත්තියක් මත සවි කර ඇත. විශාල කියත් සමඟ ඔවුන් පුවරු ලබා ගත් අතර, ඔවුන් ජනෙල්, ඇඳන් සහ ඇඳුම් ආයිත්තම් කට්ටල සාදා ඇත. මේ වැඩේ කරන්න එයා 4 ට නැඟිටලා බැගේ එකයි ඉදිකටුයි අරන්

යන්න පිටත් වුණා. ඔහු තම නිවසට පැමිණි විට පාරිභෝගිකයින් ඔහුට
එදා සහ පාන් කැබලිලක් සමඟ නැවුම් කිරි ලබා දුන්නේය. දවල්ට
පැස්ටා පිඟානක් සහ චීස් කැලිලක්. සවස් වන විට ඔහු වැඩ කිරීම
නැවැත්වූ අතර ඔවුන් ඉරිදා Novara හි බිල ගෙවීමට පෙර පළමු
තැන්පතුව ලෙස ගෙදර හැඳූ පාන් ටිකක් ලබා දුන්නා.

වසර කිහිපයක් ගෙවී ගිය අතර, පුතා, තුර්ලු, වැඩි, තමාගේ ජීවිතයේ
ඉතිරි කාලය ගම්බද හුදකලා වී ගත කිරීමට ලෝකයේ කිසිම දෙයකට
අදහස් නොකරන බව හොඳින් වටහාගෙන සිටියේය. ඔහු තම පියාගේ
වෙළඳාම ඉගෙන ගෙන තිබුණත් විශේෂඥයෙකු වීමට සහ කැබිනට්
සාදන්නෙකු වීමට අවශ්‍ය විය. එම ශාස්ත්‍රය ඉගෙනීමට ඉඩ ඇති
නගරයකට ඔහුව යවන ලෙස තම පියාට ඒත්තු ගැන්වීමට ඔහු සමත්
විය. ඔහු කටානියා ප්‍රදේශයට ගොස් වසර දෙකක ආධුනිකයෙකු වීමෙන්
පසු ඔහු ඉතා දක්ෂයෙකු වූ අතර, එම රැකියාව කිරීමට ඔහුට සුදානම්
යැයි හැඟුණු අතර, ඔහුට වයස අවුරුදු දහනවයේ සිටම ඔහුට තමාගේම
පවුලක් ආරම්භ කිරීමට කාලය පැමිණ ඇතැයි ඔහු සිතුවේය. වසර
ගණනාවක් ඔහු එඩේරෙකුගේ දියණියක් දැන සිටි අතර විවාහ වීමට
තීරණය කළ නමුත් එය ඔහුගේ මාමා වන මිචෙර්ගේ කැමැත්තට
පටහැනි වූ අතර ඔහුගේ පුතා තම කුලයේ කාන්තාවක් විවාහ කර
ගැනීමට කැමති විය. ඒ දවස්වල, ඇදහිය නොහැකි, නමුත් එය මෙසේ
විය: ශිල්පියෙකුට එඩේරෙකුගේ දියණියක් විවාහ කර ගැනීම මහත්
අගෞරවයක් විය. පියා සහ පුතා අතර හදිසියේම විශාල ගැටුමක් ඇති වූ
අතර එය ටුර්ලුව තම පියාගෙන් සහ සුළු මවගෙන් නිශ්චිතවම වෙන්
වීමට තල්ලු කළේය. ඔහුගේ නව පවුල සමඟ ඔහු රට හැර ගොස්
කොමෝ වෙත පදිංචියට ගිය අතර එහිදී ඔහු තම රැකියාවෙන් ධනය
උපයා ගත්තේය.

මාමලාට දරුවන් සිටියේ නැත, එබැවින්, තුර්ලුගේ නික්ම යාමත් සමඟ, ඔවුන් නියත වශයෙන්ම තනි විය. මෙම හුදකලාව නිසා වැඩිපුරම පීඩා විඳි පුද්ගලයා වූයේ ඇන්ටෝනියා නැන්දා මුළු දවසම ඇය වටා රොක් වූ කුරුල්ලන්, මැස්සන් සහ මදුරුවන් සමඟ කතාබස් කරමින් ය. ගම්බද ඒ ගුහාව තුළ ඔහුට කිසිවකු සමඟ කතා කිරීමට අවස්ථාවක් තිබුණේ නැත. තත්තල්, පාස්කු හෝ අගෝස්තු මැද මැඩෝනා අසුන්තාගේ මංගල්‍යය වැනි වැදගත් නිවාඩු දිනවලදී පමණක් ඔහුට මගේ මව බැලීමට නගරයට යාමට හැකි විය. මෙම එක් සංචාරයකදී, ඇගේ තත්වය ගැන දිගු කලක් පැමිණිලි කිරීමෙන් පසු, ඇය තම සහෝදරියට යෝජනා කළාය: - ආදරණීය තෙරේසා, ඔබට කුඩා ගැහැණු ළමයින් දෙදෙනෙකු සමඟ ගනුදෙනු කිරීමට ඕනෑවට වඩා ඇති බව මම දුටුවෙමි, කොන්සෙටා මට භාර දෙන්න, එවිට ඔබ එසේ වනු ඇත. පොඩි එකා වෙනුවෙන් කැප වෙන්න වඩා නිදහස්. මම ඇයව වානය වඩා හොඳ ගම්බද ප්‍රදේශයකට ගෙන ගොස් ඇයට යහපතක් කරන්නෙමි - මගේ මවට මුලදී විශ්වාසයක් නොතිබුණද, පසුව, සෑම විටම මෙන්, ඇයට පහසුවෙන් කොන්දේසි සහිත චරිතයක් ලබා දී, ඇගේ සහෝදරියගේ දැඩි අවධාරනයෙන් පසුව, ඇය එකඟ විය.

මට වදය ආරම්භ විය. එය බොහෝ විට උණුසුම් දවසක් විය හැකිය, 1938 ගිම්හානය ආරම්භ විය, මට වයස අවුරුදු දෙකයි, මගේ නැන්දා මාව රැගෙන යාමට ආවා. මම රෙදි බැගයක බිලවුසයක් දමා, පැන්ටි දෙකක් සහ මම මගේ නිවසින් පිටව ගිය සියල්ල නොදැන සිටියෙමි. මගේ Via Crucis එදින ආරම්භ වන බව මට තේරුම් ගත නොහැකි තරමට මම කුඩා විය. අපි පැය භාගයක් හෝ ඊට වැඩි කාලයක් ගත වන තුරුම අපි මෙම හුදකලා ස්ථානයට පැමිණියෙමු කැස්ට්‍රන්ජියා (කැසන්ඩ්‍රා!) නම් අවාසනාව අනාවැකි කීමට වාගේ, කෙටියෙන් කිවහොත්, නම දැනටමත් සම්පූර්ණ සැලැස්මක් වුවද, මට ඒ වෙලාවේ ඒක තේරුම් ගන්න බැරි

වුණා. ස්වාමිපුරුෂයා මුලදී මාව හොදින් පිළිගත්තා, නැන්දා ඉදහිට මගේ කැමැත්ත දිනා ගැනීමට මට රසකැවිලි ටිකක් ගෙනාවා, ඇය මාව නොවාරාට මගේ මව බැලීමට යන විට ඇය නිතරම මට තදින් කීව්වා මම ආපසු ගෙදර නොයා යුතු නමුත් එය වඩා හොද බව. තනිව සිටි ඇය සමඟ වැඩෙන්න, ඇය මගේ මව වනු ඇත. මට කීකරු වෙනවා හැර වෙන දෙයක් කරන්න බැරි වුණා.

මේ අතර, මගේ පියා සාධිනියාවේ සිට ආපසු පැමිණ, මගේ මව ගැබ් ගැනීමට ජ්‍රමාණවත් සතියක් නැවතී, නැවත පිටත් විය. එය 1939 වන අතර ඊළඟ වසරේ ඇන්ටෝනිටා උපත ලැබීය. ඇන්ටෝනියා නැන්දා මාව නොවාරා වෙන ගෙන ගියේ මගේ මව බැලීමට බවත් මම පළමු වරට මගේ සහෝදරිය දුටු බවත් මට තවමත් නොපැහැදිලි ය. මට පුංචි ඇන්ටෝනිටා තුරුල් කර ගැනීමට නිවසේ සිටීමට අවශ්‍ය වූ නමුත් මගේ නැන්දා, මගේ ජීවිතය වැඩි වැඩියෙන් පාලනය කර, සොල්දාදුවෙකු මෙන් දැඩි ලෙස මට පැවසුවාය: - ටර්නෙම්මු ගෙදර, මම ඔබට ලස්සන හේතුවක් කරන්නම් - (අපි ගෙදර යමු, මම ඔයාට ලස්සන බෝනික්කෙක් හදන්නම්).

අපි පැල්පතට පැමිණි විට ඔහු මගේ අත්වල රතු පාට, බියකරු ඇස්වලින් පිරවූ "කෞසිට්ටා" තැබුවේය. මම බය වුණා. එය මගේ සීයා සහ මව වෙත නැවත නොවාරා වෙන යාමට අවශ්‍ය නිසා මම නිතරම අඩමින් සිටි කාල පරිච්ඡේදයකි, නමුත් ඇන්ටෝනියා මාමාට ඒත්තු ගැන්වීමට ක්‍රමයක් නොතිබුණි: මගේ සෑම පැමිණිල්ලකටම ඇගේ හදවත ගල් වී, බිහිරි විය. පළමු වසර තුන තුළ අපි බොහෝ කාලයක් ගත කළේ කැස්ට්‍රැන්ජියා හි ගම්බද නිවසේ, ආත්මයක් ජීවත්වන අතර නොතිබූ අතර, නිවාඩු ගත කරන්නන් අවට විසිරී ඇති නිවාසවල දක්නට ලැබුණේ කලාතුරකිනි.

ඉරිදා දිනවල අපි ගමට ගිය අතර මම මගේ මව, මගේ කුඩා සහෝදරියන් සහ මගේ මවගේ සීයා බැලීමට ගියෙමි. සීයා උඩු රැවුලක් ඇති ලස්සන මිනිසෙකි. ඔහු ඉදහිට ආඝාණය කළ ස්නායු පෙට්ටියක් ඔහු සමඟ රැගෙන ගියේය. ගීත සෘතුවේ දී ඔහු මාව ඔහුගේ සඵල යටට ගෙන රසකැවිලි කිහිපයක් මිලදී ගැනීමට සහ රෝහලට ඉහළින් ඇති "Sciancaditta" තැබැරුම් ශාලාවේ වයිත් රස බැලීමට චතුරග්‍රයට ගෙන ගියේය. සවස් වරුවේ අපි කැස්ට්‍රැන්ජියා වෙත ආපසු ගියෙමු.

සමහර සන්ධ්‍යාවන්හි මාමා සංගීත කණ්ඩායම සමඟ පෙරහුරු කිරීමට ගිය අතර එහිදී ඔහු ප්‍රොම්බෝන් වාදනය කළේය, පසුව ඔහු තැබැරුම් ශාලාවේ බීමට නැවතී සජීවීව ගම්බද ප්‍රදේශවලට ගියේය. කැස්ට්‍රැන්ජියා සිට මීටර් 500 ක් දුරින් ඔහු "කොන්සෙට්නා, 'න්ටෝයිසා..." යනුවෙන් ඇමතීමට පටන් ගත්තේය. ඔය අතරේ ගෙදර නැන්දා ට්‍රයිපොඩි එකේ වතුර රත් කරන්න මැටි මුට්ටිය ලැස්ති කරලා තිබුණා. ඉවුම් පිහුම් අවසන් වූ පසු ඔහු වයිත් බැහැර කිරීමට උතුරන වතුර භාජනයක් වත් කළේය. යකඩ පැන් එකක මගේ නැන්දා පැස්ටා පදම් කිරීමට තක්කාලි සමඟ ඒණු සකස් කළාය. ඒණු ටික උයලා මට වමනේ ගියා. "කන්න, නැන්තම් මම පටි අරන් ගිහින් බොඩි ටික දෙන්නම්...".

ඒ දවස්වල වැනීසියානු සම්භවයක් ඇති කාන්තාවක් සැන් බැසිලියෝ හි විත්තලු මාතාව විය. ගීත සෘතුවේ දී ගංගාව ගංවතුර ඇති වූ විට, මිෂෙල් මාමා ඇයව ඔහුගේ උරහිස මත තබාගෙන (ciancalea) Novara හි ආමසියෝ මිලදී ගැනීම සිදු කළේය. ඔහු නිවසේ නතර වී "ඇන්ටෝනියා, ඇයට සාලුවක් දෙන්න, එය සීතලයි" කියා පැවසීය. දුප්පත් නැන්දා, ඇය මිෂෙල්ගේ පෙම්වතිය බව ඇය තේරුම් ගත්තාදැයි මම නොදනිමි.

මට දැන් වයස අවුරුදු පහයි, ගම්බද හුදකලා වූ, කිසිවෙකු සමඟ කතා නොකර, මම වන සතෙකු මෙන් වී සිටියෙමි. මම හැමෝම ගැන ලැජ්ජා

වුණා. අපි Novara එකට ගියාම මම මිනිස්සුන්ට බය නිසා හැංගුණා. අසල්වාසීන් මෙම පරිවර්තනය තේරුම් ගත් අතර, මාව ලදරු පාසලට යවන ලෙස මගේ මාමලාට උපදෙස් දුන්නා. වාසනාවකට මාමලාට ඒත්තු ගියා. ඉතින් දවසක් උදේ නැන්දා මිනෙල් මාමාව එව්වා මට බිස්කට් එකක් අරන් දීලා අපේ ආච්චි මට දීපු සුදු පිදුරු කූඩයට දැමීමා. බිස්කට් එකක් එක්කම අලුත් බිත්තරයක් දැමීමා. ඔහු මා කැටුව ගමේ දේවාලය අසල පිහිටි ලදරු පාසලට ගියේය. කන්‍යා සොහොයුරිය මාව පිළිගන්න දොර ඇරියම මම කැගහන්න ගත්තා. බය නිසා මම කූඩය බිමට විසි කලා, බිත්තරය කැඩී බිම පුරා කුණු ඉතිරි කලා. නැන්දා මට හොඳටම ගහලා දඩුවම් කරලා මාව ආපහු ගෙදර එක්කන් ගියා. ඉතින් මගේ බාලාංගයේ පළමු දවසත් මගේ අන්තිම දවස වුණා.

එය සිදු වූයේ, මට වයස අවුරුදු හතරේ සිට, මගේ මාමා මෙසේ කියනු ඇත: - කොන්සෙට්නා, නොවාරා වෙන ගොස් මට හිසරදය සදහා කාර්මියර් (සන්සුන්කාරක) ලබා දෙන්න. මම ෆෙරෙට් එකක් මෙන් මෝල් ට්‍රැක් එක දිගේ දිව ගොස් ග්‍රීකෝ දිස්ත්‍රික්කය හරහා ගොස් සමහර විට පිපාසය සංසිදුවා ගැනීමට දිය උල්පත අසල නතර වී "ඩු සුර්සිට්ටු" ආමසියට පැමිණියෙමි. ඔහු, ඔහුටවේදියා, පුදුමයට පත් වූ අතර, ඔහුගේ මිතුරන්ට කීවේ, මම කෙටි වේලාවකින් අකුණු සැරයක් මෙන් නොවාරට යන්නෙමි, එන්නෙමි. වයස අවුරුදු පහේදී දුරස්ථ ඥාතීන් විසින් මාව බාර්සිලෝනා වෙත ගෙන ගියා. එහිදී මම පළමු වරට ඉතා පුදුමයෙන් දුටුවා සහ සවන් දුන්නෙමි ... ගුවන් විදුලිය! කඩල පාට රෙදි කැල්ලක් ගන්න අපිත් කඩේකට ගියා. විකුණුම් සහකාර යෝජනා කළේ: - නොප්පිය සහ සුදු ස්කාෆ් ද මිලදී ගන්න. අවසානයේදී ඔවුන් ඒත්තු ගැන්වූ අතර සාප්පු සේවකයා දිලිසෙන නිල් සහ ලා නිල් පැහැති සැටින් කැබලි දෙකක් නොමිලේ ලබා දුන්නේය. ටික දවසකින් ඇඳුම් හදපු

අම්මට අපි පහුවදා රෙදි ටික අරන් ගියා. ඉරිදා දිනවල මට දැනුණේ නොවාරාගේ මාර්කයිස් සහ බැරොන්වරුන්ගේ දියණියන් ලෙසය.

1941 ගීත සෘතුවේ දී, යුද්ධය මධියේ, මගේ පියා, සාඩ්නියාවේ රැකියාව අවසන් කර, ඔහුගේ මිතුරෙකු සමඟ උතුරු නගරයක වාසනාව සොයා ගැනීමටත්, ඔහුගේ පැරණි රැකියාව නැවත ආරම්භ කිරීමටත් තීරණය කළේය. අම්මට තාත්තට එකතු වෙන්න ඕන කියන හැගීම හුළඟට ආපු නිසා මටත් මේකෙන් ලොකු කැළඹීමක් ඇති වුණා, දවසක් මම එයාගේ ඇඳ යටට රිංගලා බත් ඇට දෙක ගලවලා බැලුවා, නැන්දා නිසා අනාගතේ තන පුඩු කොපුව. කවදාවත් මාව සෝදා නැහැ. ඔවුන් දරුණු ලෙස ඔවුන්ව මගෙන් උදුරා ගත්තා. මට මතකයි මට ලේ පෙනුණේ මගේ තුවාල නිසා. මම දිවා රූ අවශ්‍ය වූ කැන්වස් කමිසය, පසුව ඇඳුම පැළඳ සිටියෙමි, කිසිවෙකු දුටුවේ නැත.

පිටත්ව යාමට පෙර, දුප්පත් මිනිසා තනිවම සිටි නිසා මව සියාගේ නිවසින් පිළිවෙලකට පිටව යාමට උත්සාහ කළාය. විදුලි පහන් සවි කිරීම ගැන ඔහු සිතුවේ එකල ස්වාමිවරුන්ගේ වරප්‍රසාදයයි. මීට පෙර, "u lusu" තෙල් සමඟ භාවිතා කරන ලදී. මිෂෙල් මාමා මෙයින් කලබල විය: දින කිහිපයකට පසු ඔහු විදුලි කාර්මිකයාට කතා කර ඔහුගේ නිවසේ ආලෝකය ද සවි කිරීමට සලස්වන ලදී, එබැවින් මම ගමට ගිය විට මමත් ලැලි පඩිපෙළ මත කුඩා ආලෝකයක් භුක්ති වින්දා. මට වැසිකිළියට (ලැට්‍රියා) යාමට සිදු වූ විට, මූලික වශයෙන් ඔහුගේ රසායනාගාරය පිටුපස බිම් මහලේ තිබූ සරල සිදුරක්, ඒ අසල සෑම විටම මිනී පෙට්ටි ගොඩගසා තිබුණි, එය මගේ මාමා විසින් ඉල්ලා සිටියහොත් සුදානම් වීමට ඉදිකරන ලදී.

1942 මාර්තු 1 වෙනිදා උදේ ලා නිල් පැහැති අත් සහිත නිල් පැහැති සැටින් ඇඳුමකින් සැරසී, මගේ මාමා සහ සීයා ටෝර් සමඟ, මම මගේ මව සහ ඇගේ කුඩා සහෝදරියන් සමඟ පියසා ඩි සැන් සෙබස්තියානෝ හි

තැපැල් කාර්යාලයට, එනම්, ඔව්, ඔවුන්ව *Vigliatore* දුම්රිය ස්ථානයට ගෙන යන බස් රථය. ඇගේ 4-හැවිරිදි සොහොයුරිය රෝසා ඉහළට යාමට අකමැති වූ අතර ඇගේ මාමා ඇයට ඒත්තු ගැන්වීමට ඇයට මෙසේ කීවේය: - ඔබ ඉහළට නොගියහොත් ඔබට අසනීප වනු ඇත - (මම ඔබව දෙවරක් හපන්නෙමි).

නැන්දාගේ බලපෑමෙන් වැඩිමලා වූ මම නොහැර නොවාරා සිටියෙමි. මට අඩන එක නවත්තගන්න බැරි වුණා. මම සීයාගේ තුරුලේ සැනසීම සෙව්වෙමි. එයත් තනි කරලා එදා දවසට මම එයාව ආශ් රය කරන්න එයා ලඟ හිටියා. දින විස්සකට පමණ පසු ගමනේ සාර්ථකත්වය පවසමින් මවගේ පළමු ලිපිය පැමිණියේය. තාත්තා ඇයට නිවස තුළ ජලය සහිත සුවපහසු මහල් නිවාසයක් සහ ගැස් උදුනක් ඇයට අලුත් දෙයක් සොයා දුන්නේය. කතාව දිගටම කරගෙන යමින්, පැමිණි දිනට පසු දින ඇය කොණ්ඩා මෝස්තරකරුවෙකු නිවසට කැඳවා ඇයට විලාසිතාමය කොණ්ඩා කැපීමක් ලබා දුන්නාය. ගමේ හැම ගැහු කෙනෙක්ම වගේ දිග කොණ්ඩේ ටුප් එකකින් දාගෙන හිටියා. කොටින්ම මගේ අම්මා ජීවිතේ පළමු වතාවට සතුටින් තෘප්තිමත් වුණා. කතාව අවසානයේ ඔහු මාව ඔහුගේ නැන්දට නිර්දේශ කළේය. කැස්ට්‍රැන්ජියා හි මම දුක් විදින බව ඔහු නිසැකවම සිතුවේ නැත.

අප පිටත්ව ගිය දිනට පසු දින ඇන්ටෝනියා නැන්දා මා නැවත ගම්බද ප්‍රදේශයට ගෙන ගොස් ඇගේ ස්වාමිපුරුෂයාට පැවසුවේ මට ලිවීමට ඉගැන්වීමට පළමු ශ්‍රේණියේ පොත මට මිලදී ගන්නා ලෙසයි එවිට මට පළමු ශ්‍රේණියට නොව ඔක්තෝම්බර් මාසයේදී දෙවන ශ්‍රේණියට යාමට හැකි විය. දුප්පත් මම: මට තවදුරටත් ක්‍රීඩා කිරීමට නොහැකි විය, නමුත් මට වෙන්දේසි සහ අංක ලිවීමට මගේ කාලය ගත කිරීමට සිදු විය. වරින් වර ගුරුවරිය ඇය ඉගැන්වූ සැන් බැසිලියෝ සිට ආපසු එන අතරතුර කැස්ට්‍රැන්ජියා හරහා ගමන් කළාය. ඇගේ නම මාරියා, ඇය ඇගේ නැන්දා

දන්නා කපිතාන්වරයෙකුගේ දියණියකි. ඔහු ඇයට වතුර වීදුරුවක් පිරිනැමුවේය. මේ අතර මම ඇයට සටහන් පොත පෙන්වූ අතර ඇය මට පහසු දුන්නාය. ඇය තම බෑගයෙන් රතු පැන්සලක් ගෙන "හොඳයි" ලිව්වාය. මා ප්‍රශංසා කරනු දැකීම මොනතරම් ප්‍රීතියක්ද, සතුටක්ද, එය මට අසාමාන්‍ය ය. මම දිනෙන් දින මලානික වූවෙමි, මාව මගේ පියාගේ මාමලා සහ ආච්චිලා සීයලා වෙත ගෙන යන ලෙස මම ඔවුන්ගෙන් අයදු සිටියෙමි, නමුත් මගේ නැන්දා එය අවශ්‍ය නොවන බව කීවාය.

මට සැලකීම සහ පෝෂණය කළ ආකාරය මම ඔවුන්ට පවසනු ඇතැයි ඔහු බිය විය. ඇත්ත වශයෙන්ම, වැඩිමට හා වර්ධනය වීමට සිදු වූ කුඩා දැරියකට ආහාර ප්රමාණවත් නොවීය: උදේ ඔවුන් මට චීස් සමඟ තද පාන් කැල්ලක්, දවල්ට තක්කාලි සලාදයක් සහ ඔලිව් දෙකක් දුන්නා. සවස් වරුවේ, ඇගේ සැමියා සිටින විට, ඇන්ටෝනියා නැන්දා අමු ඒණු මත පදනම් වූ වැඩිදියුණු කළ සෝස් සමඟ පැස්ටා ටිකක් පිසුවාය. අනික මම ඒක නොකැවෙත් මට ගුටි කන්න ලොකු අවදානමක් තිබුණා. විවිධත්වය සඳහා, සමහර සවස් කාලයේ ඔහු පැස්ටා සහ බෝංචි හෝ මෘදු, මෘදු පොලෙන්ටා වර්ගයක් පිසුවා. තත්තල්, අලුත් අවුරුද්ද, කානිවල් සහ පාස්කු උත්සවවලදී පමණක් ඔවුන් කුකුළෙකු හෝ හාවෙකු මරා දැමුවේය. ජනවාරි මාසයේදී ඔවුන් උගරෙකු මරා දමා කුළුබඩු සහිත සලාම් සහ මේදය ලබා ගත් නමුත් ඒවා බිංදුවෙන් පරිභෝජනය කිරීමට සිදු විය, එසේ නොවුවහොත් ඒවා මුළු වසරටම ප්‍රමාණවත් නොවනු ඇත. ඉදහිට ඉරිදාට මාමා අපිරිසිදු ට්‍රිප් එකක් මිලට ගත්තේ, දැන් පවා, ඒ ගැන සිතමින් මට පිළිකුලක් ඇති කරයි, නැතහොත් සමහර බඩවැල් පාස්ලි අත්තක් මත පෙරළී ඇත, පසුව බදින ලද කොහොඹ. ඒවා සියල්ලම ලාභ ආහාර විය, මන්ද, ඔවුන්ට අනුව, අපි අපේ ආච්චිලා සීයලා මෙන් නාස්ති නොකළ යුතු අතර ඔවුන් මට නැවත නැවතත් කීවේය: - ඔබට පෙනෙනවා, ඔවුන් නිතරම සොසේජස් සහ තොග මාළු පිරවූ භාජන

ඇති, ඔවුන් කනවා සහ බොනවා. අපි ඒ මිනිසුන්ගෙන් ඇත් විය යුතුයි - ඔවුන් කීව්වා -. මහද්වීපයේ සිටින මගේ මව සහ පියා සමඟ එකතු වීමට බල කරන ලෙස වෙනත් ඥාතීන් මට ඒත්තු ගන්වනු ඇතැයි මගේ මාමලා බිය වූහ. ඔවුන් මට වෛර කිරීමට කොතරම් උත්සාහ කළාද කිවහොත්, සමහර විට, ඔවුන් හමු වූ විට, මම ඔවුන්ව නොපෙනෙන ලෙස මගේ දෑස් මත දැන් තැබුවෙමි.

සැප්තැම්බර් පැමිණ ඇති අතර මට දෙවන පන්තියට ප්‍රවේශ විභාග කිරීමට සිදු විය. මගේ බාප්පලා මාව ගමට එක්කන් ගියා, ඔවුන් මා ගැන විමසිල්ලෙන් සිටීමට මුරකරුගෙන් උපදෙස් ලබා ගත්තා, මට දෙවන ශ්‍රේණියේ සිටින ගුරුවරයා සහ විභාග මණ්ඩලයේ ගුරුවරයා. ඒ හැමෝම මගේ උසස්වීම සුරක්ෂිත කරන්න තැග්ගක් විදියට බිත්තර ගෙනාවා. මම කවදාවත් ඒ අයව ආශ්‍රය කරලා තිබුණේ නැහැ, පන්ති කාමරයේ තීන්ත ලිං සහිත ආසන දෙකේ ලී මේස කිහිපයක් තිබුණා. මාත් එක්ක තව කෙල්ලො හිටියා ප්‍රතිකර්ම විභාග කරන. කළු ලෑල්ලේ එකතු කිරීමේ සහ අඩු කිරීමේ ගැටළු විසඳීමට ඔවුන් මට සැලැස්සුවා. තීන්ත වැල් සහ කළු ලෑල්ල මට සම්පූර්ණයෙන්ම අලුත් විය. මම බයෙන් ලැජ්ජාවෙන් කොළයක් වගේ වෙච්චමින් හිටියා, ඔපරේෂන්ස් විසදන්නේ කොහොමද කියලා මම දන්නේ නැහැ, මොකද ඇත්ටෝනියා නැන්දා මට ඉගැන්නුවේ එකේ ඉදන් දහය වෙනකන් ඉලක්කම් ලියන්න විතරයි. ඊට පස්සේ ඔවුන් මගෙන් වාක්‍යයක් ලියන්න කීව්වා, සටහන් පොතේ ටිකක් කල්පනා කළා, නමුත් කොහෙන් පටන් ගන්නද කියලා මම දන්නේ නැහැ. ඒ අවුල් ඉවර වුණාට පස්සේ මුරකරු මාව ගෙදර එක්කන් ගියා. නැන්දා ඇගෙන් විමසුවේ පරීක්ෂණය ගියේ කෙසේදැයි මුරකරු පිළිතුරු දුන්නේ එය එතරම් හොඳින් සිදු නොවූ නමුත් අවසාන විනිශ්චය ගුරුවරුන්ට බවයි.

පුදුමයට කරුණක් නම්, ජ්‍යෙෂ්ඨ ධනාත්මක වූ අතර මා දෙවන පන්තියට ඇතුළත් කර ඇත: මම පාසල් යාමට සූදානම්ව සිටියෙමි, නමුත්

ඒජ්රොන් ගැටලුව මතු විය. මිෂෙල් මාමා කලින් දවසේ කඩිට ගිහින් කළ රෙදි ඉතුරුවක් අරන් ආවා. ඇන්ටෝනියා නැන්දා දවසක් ඇතුළත මගේ නිල ඇඳුම මට හැඳුවා. ෆෝල්ඩරය මිලදී ගැනීමට වැඩි මුදලක් අවශ්‍ය විය. මගේ මාමලාට මුදල් තිබුණත් ඔවුන් ඉතිරිකිරීමේ උමතු වෙන් සිටි නිසා ඔහු, කාලකණ්ණියා, ඔහුගේ උපරිමය කර, මට ජනෙල් ක්ලිප් එකක් සහිත ජ්ලයිවුඩ් ෆෝල්ඩරයක් සාදා දුන්නේය. මට පැනක්වත් අරන් දුන්නේ නැහැ. මගේ බාප්පා තුනී ලී කැබැල්ලකින් කෙළවරට නිබ් එකක් සවි කර එකක් සාදා ඇත. නෝට්ටුක් දෙකයි පැන්සලයි ආදේශ කරන්න බැරි නිසා ඒවා ගන්න වුණා. 1942 ඔක්තෝම්බර් 1 වෙනිදා මගේ නැන්දා මාව ඉස්කෝලේ එක්ක ගියා. මුලින්ම ඇය ගියේ මා පන්නියෙන් බැහැරව සිටි නිසා පාසලට අවශ්‍ය උප්පැන්ත සහතිකයක් ඉල්ලා සිටීමටයි. ගුරුතුමිය කරුණාවෙන් පිරිපුන් මා ආදරයෙන් පිළිගන්නත් මා ඇයට බියක් දැක්වූයේ කුඩා කල පියාගේ පැස්ටා කම්හලේදී සිදු වූ අනතුරකින් ඇයගේ දකුණු අත වෙනුවට රබර් කෘත්‍රීම පාදයක් තිබීම නිසා විය හැකිය. මට ඉදිරි ජේලිවල අසුනක් පවරනු ලැබුවා. කලින් අවුරුද්දේ මාව දැකලා නැති මගේ අලුත් සගයන්, මගේ පැමිණීම ගැන කුතුහලයෙන්, ඔවුනොවුන් අතරේ මිමිණුවා: - ඇයි මේ සික්කා-සික්කා ඇති කරන්නේ? - (කවුද මේ කෙටිවු කුඩා දැරිය?). මම හොදටම බයවෙලා ලැජ්ජයි, කට අරින්න බැරුව ටීවර් ආදරෙන් අහසු ප්‍රශ්න වලට උත්තර දෙන්නෙන් නැ.

මම වල් ළමයෙක් නිසා වූ කරන්න එලියට යන්න කියන්න තරම් හඬියක් මට තිබුණේ නැ, එක පාරක් මටම වූ කලා. ඉතින් මම ගෙදර ආපු ගමන් නැන්දා මට ගැහුවේ පහුවදාට කොහොමත් වේලෙන්නේ නැති මගේ ගවුම හෝදන්න ඕන නිසා. දින ගෙවී ගිය අතර සෑම විටම එකම දේ සිදු විය. මහ දවල් ඒ බව දැනගත් ගුරුතුමිය මාව වැසිකිලියට යැවීමත් සමහර වෙලාවට එයාට අමතක වෙලා මම ඒක ආපහු අතට ගන්නා. මගේ පන්නියේ මිතුරන් මා නොසලකා හරිමින් මා වසංගතයෙන් පීඩා

විත්දාක් මෙන් මා මග හැරිය අතර මා සමඟ මිතුරු වීමට පවා උත්සාහ නොකළේය.

ගමේදී මුණගැසුණු නිසා ඔවුන් එකිනෙකා හඳුනන අතර, ගම්බද නිවසට යාමට මට පැයකට ආසන්න කාලයක් පසින් යාමට සිදු වූ අතර ඔවුන් සමඟ මිතුරු වීමට අවස්ථාවක් නොලැබුණි. මාමලා ඉරිදට ටවුමට ආවේ යහළුවන් මුණගැසී ඔවුන් සමඟ වසින් බෝතලයක් ඉදිරිපිට සතුවින් හෝරා කිහිපයක් ගත කිරීමට පමණි. නමුත් බොහෝ විට නැන්දා තම සැමියාට වැඩ ඇණවුම් ලබා ගැනීමට නිවසේ රැඳී සිටියාය. වයස අවුරුදු හයේදී මම දිගු උඩු රැවුල දිගේ ඇවිද ගියෙමි. අතරමගදී මම ගුරුවරයාට පිරිනැමීමට කොළ වලින් වට වූ වයලට් පොකුරක් තෝරා ගැනීමට නැවතුණෙමි.

මම වෙහෙස මහන්සි වී පාසලට පැමිණියෙමි. මධ්‍යහ්නයෙන් පසු මම නැවත ගම්බිම් බලා ගියෙමි, කන් බිහිරි කරවන සිකාඩාස් කිව්විවිවි නාදය සහ දැවෙන හිරු රශ්මිය සමඟ, කිසි විටෙකත් ජීවමාන ආත්මයක් හමු නොවීය.

නැන්දා මා කෙරෙහි වඩ වඩාත් දැඩි වීමත් සමඟම එම සන්සුන් වාතාවරණයට වඩා අඩු වාතාවරණයක් තුළ මා ගැන මවා පෑමට මම එම හවුලේ සිරවී තනිව සිටියෙමි. මාමා, ඔහු වැඩ අවසන් වූ පසු, සෑම විටම පාහේ තැබැරුම අසල නතර වී රාත්‍රියේදී නැවත නිවසට පැමිණියේ නිතරම බීමනිත්ය. සමහර විට, වෙනදාට වඩා, ඔහු අතරමං වී ආපසු නිවසට නොපැමිණෙයි. ඔහුගේ නැන්දා සහ අසල්වාසීන් කිහිප දෙනෙක් මධ්‍යම රාත්‍රියේ පහන් කෑවූ එළියෙන් දොළ දිගේ ඔහු සොයා ගියහ. ඔහු බිම වැටී සිටිනු දුටු ඔවුන් ඔහුට ගෙදර යන ලෙස ඒත්තු ගැන්වූහ.

ඒ අතරේ මට ඉස්කෝලේ හොඳ දෙයක් කරන්න බැරි වුණා. පළමු කාර්තුව අවසානයේ ගුරුවරයා විසින් වාර්තා කාඩ්පත් බෙදා හැරිය

අතර, පසුව ෆැසිස්ට් ලාංඡනය සහ අවාසනාවන්ත ලෙස ජර්මාණුවන් නොවන සියලුම විෂයයන් සමඟ: මගේ වාර්තා කාඩ්පත පන්තියේ දුප්පත්ම විය. නැන්දාව දිරිමත් කරන්න මම එයාට කිව්වා අනිත් රිපෝට් කාඩ් ටිකත් මගේ වගේ කියලා නැන්දා බයිට් එක ගත්තා. ඉතින් දවසින් දවස මම තනියම ඩේරියය ලබාගෙන පන්තියේදී මම සමහර පන්තියේ මිතුරන් සමඟ මිතුරු වීමට උත්සාහ කළෙමි. මට ඔවුන් වෙත ළං වීමට අවශ්‍ය වූ නමුත් ඔවුන් මාව ඔවුන්ගේ කතාවලින් බැහැර කළේ සමහර විට ඔවුන්ගේ ඇස් හමුවේ මම දුප්පත් ගැමි ගැහැණු ළමයෙක් නිසා විය හැකිය.

තුන්වන පරිච්ඡේදය - වැලි මත ක්‍රීඩා

කැස්ට්‍රැන්ජියා හි හුදකලාව ගත කළ වසර වලදී, කාලය කිසිදා ගෙවී ගියේ නැත, මන්ද ඔබට කළ හැකි එකම දෙය නම් මුළු දවසම කුරුල්ලන්ගේ නාදයට සවන් දීම සහ ගිම්හානයේදී සිරොක්කෝ මුහුදෙන් ඊංගා ගන්නා විට සිකාඩාස්ගේ කන් බිහිරි කරවන කිවිබිවි නාදය පමණි. ඇළේ සිග්සැග් මාර්ගය දිගේ නිමිනය ගිනිබත් කරන්න. ගම්බද සතුන් මගේ මිතුරන් විය. ඒ නිසා මම මගේ කාලය ගත කළේ මනාකල්පිතයි. අහසේ පසුබිමට එරෙහිව හෝ ගස් අතු අතර මට දිස් වූ රූප වලින් ආරම්භ වී මම මගේම ලෝකයක් ගොඩනඟා ගත්තෙමි: කතා කළ වන සතුන්, මම හෙඩ්සේවර් පර්වතය අද්දර පෙළ ගැසුණු නයිට්වරු සහ පසුව මගේ ඉන්ද්‍රජාලික බලයෙන් මම ඔවුන්ව වැටෙන්නට සැලැස්වීමි, ඔවුන් බියෙන් විනාශ වී යන අයුරු මම බලා සිටියෙමි. එවිට මම පර්වතය හදිසියේම කන්දෙන් වෙන් වූ මකරෙකු බවට පරිවර්තනය කළෙමි, ඉහළට පියාසර කරමින් ගම්බද ප්‍රදේශ පුරා හීනිය පැතිරවීය. පියාඹන බෝට්ටු බවට පත් වූ වළාකුළු පරිවර්තනය කළ මම ඇත මුහුදෙන් එපිටට යාමට සිතමින් අහසේ ගමන් කළෙමි, මගේ මව සහ මගේ සහෝදරිය මා එනතුරු බලා සිටියහ. ඇළේ දියෙන් ගොඩ ආ

කකුළුවන් දිය පහරින් ඉදිරියට යන විට පැල පවා උදුරා දැමූ යෝධ සතුන් බවට පරිවර්ථනය වන තුරු ඉදිමිණි.

විටෙක ඇන්ටෝනියා නැන්දාගේ අප්‍රසන්න මුහුණ මට මතක් විය. ඇය මට ආදරය කළේ නැත, ඇය මට ආදරය කළේ නැත, මම ඇයට වෙර කළෙමි: මගේ මව මාව ඇගේ සහෝදරියට භාර දී ඇත, නමුත් දිනෙක ඇය පැමිණ මාව රැගෙන යන බවට ඇය මට පොරොන්දු වී ඇත: මම බොහෝ විට ගස් නැග්ගේ මේ නිසා, ක්ෂිතිජය පිරික්සා බැලුවා, ඇය මගේ පියා සමඟ සුදු අශ්වයෙකුගේ පිටේ නැගී එන බව දැකීමේ බලාපොරොත්තුවෙන්. අසල පිහිටි සැන් බැසිලියෝ සහ වල්ලන්කාසා ගම්මානවල මිනිසුන් සියල්ලෝම පිටව ගොස් ඇත. ඉතිරිව සිටියේ කාන්තාවන්, දරුවන් සහ මහලු පුද්ගලයන් කිහිප දෙනෙකු පමණි. ඒවා ජීවිතය යන්තම් ස්පර්ශ කළ නිහඬ ගම්මාන විය. කාලය නතර වී ඇති අතර, සියල්ල වෙනස් වනු ඇතැයි මිනිසුන් විශ්වාස කළහ, යම් දිනෙක, යුද්ධය අවසන් වූ පසු, ශිෂ්ටාචාරය විසිරුණු, මිය ගිය සහ සෙලවෙන නිවාස රංචුව තුළට ජයග්‍රාහී ප්‍රවේශය ලබා දෙනු ඇත. මම මිතුරන් ඇති කර ගැනීමට කැමති වනු ඇත, මා තනිව සහ අතහැර දමා නැති බව දැන ගැනීමට, ආරක්ෂා වීමට හැකි වීමට, මට මේ හෝ ඒ පුද්ගලයාගේ නිවාසවල සරණ යා හැකි බව දැන ගැනීමට. මම පවුලක් නොමැතිව සිටිමි, මගේ දෙමාපියන් සිටියේ මුහුදේ විරුද්ධ වෙරළේ, ඒ නිමක් නැති නිල් පැහැයෙන් ඔබ්බට, මා සහ ඔවුන් අතර උස් වූ නොපෙනෙන කන්දක් මෙන් වූ බව කීමටවත් මට අභියෝගයක් නොතිබුණි. ඒ වෙනුවට මට හිරිහැර කළ මගේ නැන්දා සමඟ ජීවත් වීමට මට බල කෙරුනි. මම ඒ ගැන කල්පනා කර ඇය පෙනී සිටිනු දුටු විට ඇය ඒ කර්කශ සහ මිලේච්ඡ හඬින් මා කෝපයට පත් කළාය. කැගැසීමට, කැගැසීමට, අපහාස කිරීමට සහ අපයෝජනය කිරීමට කරන ලද හඬක්.

සතුන් පවා ඔහුගේ හඬට බිය විය. ඇගේ ස්වාමිපුරුෂයා සමඟ පමණක් ඇය ඇගේ ලාංඡනය පහත් කළ අතර ඇගේ කටහඬේ පරිමාව සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී බැටළුවෙකුගේ ජෝෂාවක් බවට පරිවර්තනය විය. කුඩා දැරියකට තමා අවට සිදුවන දේ තේරුම් ගැනීමට හැකියාවක් නොමැති බව මගේ නැන්දාට සිතූනි. මම සියල්ල තේරුම් ගත්තා පමණක් නොව, එපමණක් නොව, මම නිශ්ශබ්දව හෝ නිෂ්කරියව සිටියේ නැත. එය නිරන්තර සටනක් විය. නිමක් නැති හා වෙහෙසකර අරගලයක්. වරින් වර මම අනාගතය ගැන සිතුවෙමි: ඇය මහලු විය සහ අසරණ ය, මම තරුණ හා ශක්තිමත් ය, නමුත් සෑම දෙයක්ම නිබියදීත්, මම ඇයට තරක ලෙස සලකන්නේ නැත, එය මගේ ස්වභාවයේ කොටසක් නොවේ.

සමහර වෙලාවට මම ගඟට ළං වෙනවා, එහිදී මම රෙදි සෝදන්න, රෙදි සෝදන්න, ඒ කියන්නේ ඇඳ ඇතිරිලි, ඇතිරිලි සේදුවා, මුලින්ම අළු වල හැම දෙයක්ම පොඟවා ගන්න යන අය හොයාගන්නවා. එසේත් නැතිනම්, කපන කාලයෙන් පසු, ඔවුන් බැටළුවන්ගේ ලොම් සෝදා ගැනීමට පැමිණ එය සුදු කිරීමට අවිච්චි වියලා පසුව ඇඳත් මෙට්ට පුරවා ගැනීමට භාවිතා කරයි. මම වෙරළේ ගල් අතර ඉතිරිව ඇති පෙනි එකතු කිරීමට ගොස් මගේ කඩමාල්ල බෝනික්කාව ඇඳ ගනිමි. මොනවා කරන්නද කියලා හිතාගන්න බැරුව පොකිරිස්සා හොයාගෙන ඇළ ඉවුරේ ගල් උස්සන්න පටන් ගත්තා, මම දක්ෂ විදියට ඒවා මගේ ඔළුවට උඩින් ඇඟිලි දාලා හුකන්න ගත්තේ, උන්ගේ නිය මගේ ඇඟිලි වලට ඇනගන්න එක වළක්වන්න. මම ඔවුන්ව නිවසට ගෙන ගොස් හවස නැන්දා ගිනි දල්වන විට මම ඒවා පුළුස්සා කැවෙමි: මට එය විශේෂ රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහයක් විය. සමහර විට කකුළුවන් වෙනුවට, ගල එසවූ වහාම, කුඩා බියට පත් ගෙම්බන් සිරස් පැනීමකින් ඉහළට වෙඩි තැබුවේ මා බියෙන් පනින්නට සැලැස්වීමෙනි. ඔවුන් මගේ සෙල්ලම් සගයන් යැයි මම සිතුවෙමි, සමහර විට මම ඔවුන්ව රාත්‍රිය පුරා අඳුරේ තනිකර දමා

යන්නට සිදුවීම ගැන පසුතැවුණෙමි. හවස ගෙදර එන්නට සිදු වූ විට මිටියාවතේ ඇති වූ දෝංකාරය ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් මම මිෂෙල් මාමාට හයිසෙන් කතා කළෙමි. සමහර විට ගිම්හානයේදී මිටියාවතට ඔබ්බෙන් වූ නිවසක ස්කාර්ට්ටෝ පවුල ජීවත් වූ විට, මම ඔවුන් බැලීමට ගියෙමි. මම සෙල්ලම් කළේ අයිසලාගෙන් බාලයා වූ මිම්මා සමඟයි.

ගොඟියා බෝනික්කන්ට පුටු මේස හැඳුවා. සමාගමක පැය කිහිපයක් ගත කිරීම කොතරම් හොඳද? උදේ කිරි ගන්න ගඟෙන් එහා පැන්නට ගියාම මට කතා කළා. ඔවුන් සතුව බාල්දිය පුරවා ගත හැකි විය, "කොන්සෙට්නා" ඔහු කිරි දෙන බව දැකීමෙන් සැහීමකට පත් විය. එළදෙනගේ අයිතිකාර මයිකා කප්පෙලියා මට අනුකම්පා කර විදුරු භාගයක් දුන්නා. මගේ නැන්දාගේ නිවසේ අපි වසරකට දෙවරක් කිරි දුටුවෙමු: අැය බිස්කට් සාදන විට සහ පාස්කු උත්සවයේදී වර්ණ මුදු බිත්තරය සමඟ පරෙවියන් සුදානම් කරන විට. කිරි උතුරනකොට මම ඒකෙ අත්තිම ටික ටික ගැලෙව්වා. ගමේ ගෙදර කාමරේ තිබ්බේ ඇඳක් කියලා කියන්න පුළුවන් නම් මාමලාගේ ඇඳ, පිදුරු මෙට්ටයක් එක්ක යකඩ ට්‍රේස්ට්ල් දෙකක් උඩින් ලැලි දාලා, අශ්ව කොණ්ඩේ එක නොවාරා දාලා තිසා. මට නිදා ගැනීමට සිදු වූයේ පිදුරු මෙට්ටයක් මත පැරණි හමුදා බිලැන්කට්ටුවක් පමණක් ඇති, තෙල් සහිත හා වියැකී ගිය බැවිනි. මම ඇඳට ගියේ පැන්ටිය නැතුව දවල්ටත් අදින කැන්වස් කම්සයක්. හැමදාම රූ මම විදපු සිතල විස්තර කරන්න බෑ. වහින වෙලාවට වහලෙන් එන වතුර ටික එකතු කරන්න කන්ටේනර් දාන්න වුණා. රූට වූ කරන්න ඕන උනොත් ගෙදරින් පිටවෙලා පඩිපෙළ ලඟ කරන්න ඕන. මම සිහින දකින්නේ ඇයි, මම පිදුරු මෙට්ටය මත එය කරමින් සිටියෙමි, මට නොතේරුණා නම්, උදේ මමත් ගුටි කන්නෙමි. ඇන්ටෝනියා නැන්දා ද දවල්ට පාවිච්චි කළ කම්සයම ඇඳගෙන නින්දට ගියේ මිෂෙල් මාමා අම්මා කළාක් මෙන් ගුලි වෙද්දීය.

නිදාගැනීමේ උත්සවය සුපුරුදු වාරිත්රානුකූලව සිදු විය: පළමුව මම නින්දට ගියෙමි, පසුව එය නැන්දාගේ වාරය විය, පසුව මාමා ඔහුගේ කලිසම් සහ ඉරි සහිත කැන්වස් යට ඇඳුම් ගලවා ගත්තේය. දිවා කාලයේ ඇඳ සිටි තරමක් ලිහිල් කම්සයන් සමඟ ඔහු ඇඳ දෙසට ගොස් බිත්තියට එරෙහිව මේසයක් මත තබා තිබූ තෙල් ලාම්පුව නිවා දැමීය. දඟකාර වූ මම, කෙසේ හෝ නොබලා හොරෙන් බැලුවෙමි: ඔහු ගිනිදැල් නිවා දැමීමට බිමට නැමුණු විට, ඔහුගේ සිල්වට් එක චිත සෙවනැල්ලක් මෙන්, ඩිංග්-ඩොන් එල්ලා වැටෙන සේ බිත්තිය මත ප්‍රක්ෂේපණය වී ඇති බව මම දුටුවෙමි. - ඔහ්, එය කොතරම් හොඳද! - ඔහු පැවසුවේ, ඔහු පානය කළ සියලුම වර්ෂන් ඔහුව උණුසුම් කළ බැවිනි. ඔවුන්ගේ ඇඳ අසල තොප්පි දෙකක්, එනම් ඔවුන් වියළි අත්තික්කා තබා ඇති විශාල වේවැල් කුඩ දෙකක් විය. ඔවුන් ඒවා අපිරිසිදු හා තෙල් සහිත රෙදිවලින් ආවරණය කළ අතර දෙවැන්න මත මාමාගේ පිරිසිදු යට ඇඳුම් විය. මම සීත කාලයට ඉස්කෝල්ලේ යනකොට මගේ ඔළුවේ ඔතාගත්තු පාන් සහ ලේන්සුව, මගේ යට ඇඳුම් සහ නැන්දාගේ ඇඳු ලඟ පෙට්ටියක තිබ්බා. මම ඒවා පාවිච්චි කළේ අපි නොවාරා දිව්‍ය පූජාවට යනකොට ඉරිදා විතරයි. අපේ බාප්පලා කිව්වේ අපි ඒවා ගම්බද අදින්න එපා කියලා. මොකද අපි ඒවා වැඩක් නැතිව අදිනවා කියලා.

ජනවාරි මාසයේදී ඔවුන් උගුරා මැරුවා. ඔවුන් සොසේජස් කිහිපයක් පිළියෙළ කර මේදය ලුණු දැමූහ. තැම්බූ දෙපා මේදය තුළ ගිල්වා ටෙරාකොටා බඳුනක සංරක්ෂණය කර ඇත. සාම්ප්‍රදායිකව ඔවුන් පෙර ආහාරයට ගත නොහැකි නිසා ඔවුන් සාමාන්‍යයෙන් නැවුම් පුළුල් බෝංචි සමඟ මැයි මාසයේදී අනුභව කරන ලදී. එක පාරක් අප්‍රේල් මාසේ, මම නැන්දාගෙන් ඒ ගැන ඇහුවේ මට හොඳටම බඩගිනිසි, පාන් එක්ක මොනවා කන්නද කියලා මම දන්නේ නැති නිසා. මට පිස්සු හැදිලා කියලා නැන්දා කෑ ගහන්න ගත්තා. දවසක් මම ඉස්කෝල්ලේ ඇරිලා එන අතරේ

ඔර්ලියා එයාගේ නංගි එක්ක කොටුවත් පාර දිගේ මට මුණ ගැහුණා. ඔවුන් තම මව අහිමි වූ අතර ප්‍රංශයේ සිට තම පියා සමඟ ආපසු පැමිණ ඇත.

ඔවුන් මට වඩා බොහෝ සුදුමැලි වූ අතර, මම ඔවුන් ගැන අනුකම්පා කර ඔවුන්ට කීවෙමි: මම ජීවත් වන ස්ථානයට එන්න, මේ වෙලාවේ මගේ නැන්දා වතුර ගන්නවා, උදුනේ කෑම සහිත බදුනක් ඇත, එය ගන්න, ඔබටම පෝෂණය කරන්න, නමුත් එපා. එවිට කිසිවෙකුට කිසිවක් නොකියන්න.- ඔවුන් මට ස්තූති කළ අතර, කුසගින්නෙන් පෙලඹී, පැකිලිමකින් තොරව මගේ උපදෙස් අනුගමනය කළහ. මැයි මාසයේ මාමලා කඩල උයලා දුන්නම උගරාගේ පාද ගන්න ගිනින් ඒ වෙනුවට උගරු උගරුමස් නියෙන මුට්ටිය විතරක් හොයාගන්නා: නිරායාසයෙන්ම ඒ මම කියලා හිතලා දවස් ගාණක් මට සල්ලි දෙන්න කියලා මට විරුද්ධව කෝප වුණා. ඒ වෙලාවේ මට ලොකු ආඩම්බරයක් දැනුනේ ඒ අයගේ කැදරකමට එරෙහිව මහා සටනක් කරලා දිනපු සතුවක් මුල්ම වතාවට මගේ හිතට ආපු නිසා. සනීපාරක්ෂාව නොමැතිකම නිසා නිවස පුරා මැක්කන් නොසන්සුන්ව රජ විය. ඔවුන් රාත්‍රියේ මගේ බෙල්ලට දෂ්ට කළ අතර මැක්කන් මගේ ලේ උරා බොන එක වළක්වන්න මගේ නැන්දා හැමදාම හවස ඔලිච් නෙල්වලින් නෙල් ගානවා. උදේට මගේ බෙල්ල පාට කරලා වගේ. නැන්දාට වගේම මටත් උකුණෝ හිටියා, ඔළුව හෝදන්න පුරුදු වෙලා නැති නිසා. අනික නැන්දා මගේ කොණ්ඩේ කරකවලා වතුරයි සීනියි දාලා ස්ටයිල් කරලා තියාගන්නවා.

අනෙක් අතට, මගේ පන්නියේ මිතුරන් සෑම විටම පිරිසිදු විය. ඔවුන්ගෙන් දුප්පත්ම අය පවා මා තරම් අපිරිසිදු නොවීය. මාව හැමෝගෙන්ම ඇත් කරලා අන්තිම මේසට තල්ලු කරලා කොත් කරන වැඩේට ගුරුතුමියන් දායක වුණා. මගේ ගර්චය විස්තර කළ නොහැකි තරම් අපිරිසිදු විය. නගරයේ වැදගත්ම උත්සවය වන ෆෙරාගෝස්ටෝ

උත්සවයේදී ඔවුන් වසරකට වරක් මාව ගඟේ සෝදා ගත්තේය. වරක් මම මගේ මව ගැන සිතමින් සිටියදී, මට වයස අවුරුදු හතක් පමණ වන අතර, මම බ්‍රෙසියරයේ තාපාංක අළු වලට වැටුණෙමි. මම මගේ දකුණු අත පිවිච්චා, මගේ නැන්දා මාව වෛද්‍යවරයා වෙත ගෙන ගියේ නැත, නමුත් සෑම දිනකම මට ඔහුගේ පැලෑටි සමඟ ප්‍රතිකාර කළා. මට පරෙවි බිත්තර දෙකකට සමාන බුබුලු දෙකක් තිබුණා, මම වේදනාවෙන් කැගැසුවා, නමුත් ඇය කවදාවත් වලනය වුණේ නැහැ. මාව මියත් විසින් හපන්තාක් මෙන් මට පෙනුණි.

මාස දෙකකට පසු මම ආශ්වර්යමත් ලෙස සුවය ලැබූ අතර තවමත් එහි සලකුණු මා සතුව ඇත. ඉස්කෝලේ යන කාලේ, එක ඉර්දා දවසක මම බැල්කනියේ ඉන්නකොට, පහලට එන පොඩි කෙල්ලෙක් මගෙන් ඇහුවා වින්සෙන්සිනා මිස්ගේ කැටකිසම් පාඩමට එයා එක්ක යන්න ඕනද කියලා. ඒ මොකක්ද කියලා මම දැනගෙන හිටියේ නෑ මොකද නැන්දා මාව ගොඩක් වැදගත් නිවාඩු දවස්වල විතරක් පූජාවට එක්කත් ගියා, පල්ලි යන එකේ තේරුම මට තේරුනේ නෑ. පූජකයෙකු වූ බුමි පියතුමා අපේ නිවස ඉදිරිපිට ජීවත් වූ නමුත් මම ඔහුව ඉතා සුළු වාර ගණනක් මුණගැසී අකමැත්තෙන් ඔහු දෙස බලුවෙමි. මගේ නැන්දා මට නැවත නැවතත් කීවාය: "ඔබ ඔහු සමඟ කතා කළහොත්, එම පූජකයා ඔබේ දිව කපා දමනු ඇත." කෙසේ වෙතත්, මම අනපේක්ෂිත ලෙස catechism පාඩම් කිරීමට අවසර ඉල්ලා සිටියෙමි. ඒ පරිසරය තුළ මට වහා සැහැල්ලුවක් දැනුණි. තරුණිය මට පොත් පිංචක් සහ පුවත්පතක් දුන්නා. ජේසුස් වහන්සේ ගැන ඇසූ විට මට අප්‍රමාණ සතුටක් දැනුණි. එක් දිනක් ඔහු මට පැවසුවේ මගේ පළමු දිව්‍ය හවුල සඳහා මා සූදානම් කරන බවයි. මම ඒ ගැන ගෙදර කතා කළා, ඔවුන් මට කිව්වා මම තවමත් තරුණිය කියලා. මම උත්තර දුන්නේ බොරුවට, කණ්ඩායමේ සියලුම ගැහැණු ළමයින් එය කළ හැකි බවයි. යථාර්ථයේ දී ඔවුන් දැනටමත් තහවුරු කර

අනු, කෙසේ වෙතත් තරුණ කාන්තාව සහ මම එකඟ වී සැත් නිකොලාහි පූජකයා සමඟ දිනය නියම කළෙමු: කෝපස් ක්‍රිස්ටිගේ දිනය.

සුදු ඇඳුමේ ප්‍රශ්නය මතු වූ නමුත් කතෘ සොහොයුරියන් එය කුලියට ගන්නා බව කවුරුන් හෝ නැන්දාට දන්වා සිටියේය. දිගු කලක් බලා සිටි දිනය පැමිණියේය: උදේ ඔහු මා සමඟ පල්ලියේ උපවාසයට ගියේය. ඇය සිතුවේ වෙනත් ගැහැණු ළමයින් එහි සිටින බවයි, ඇය කිසි විටෙකත් කැටෙක්ස් තෝනා සම්බන්ධ කර ගැනීමට මූලිකත්වය ගෙන නොතිබූ බැවිනි. මා තනිව සිටින බව වටහාගත් ඇය මට අපහාස කළාය: "බොරුකාරයා, රළුයි." මගේ ගුරුතුමියන් එදා උදේ වෙනත් අය සමඟ සමූහ වශයෙන් සිටියා. පැමිණ සිටි සමහර කාන්තාවන් ඇයව සන්සුන් කළා. පූජකයා පැමිණ මා අතින් අල්ලා පාපොච්චාරණය සඳහා පූජාසනයට රැගෙන ගියේය. මම කවදාවත් අහලා නැති ලස්සන වචන එයා මට කීවා. මම ස්වර්ගයට පියාසර කරනවා වගේ මට දැනුණු අතර මම මටම කියා ගත්තෙමි: "පූජකයින් දිව කපා දැමීම සත්‍යයක් නොවේ, ඊට පටහැනිව, කුඩා දැරියකගේ දුක් වේදනා තේරුම් ගත්තේ කෙසේදැයි ඔවුන් දනී." මට පුළුවන් නම් මම සතුවින් ඔහුව බදාගෙන සිපගන්න තිබුණා.

ඔහු මට පත්සිල් ලෙස මේරිවරු පහක් කියන්නට සැලැස්වූ අතර මම නැවත මගේ අසුනට ගියෙමි. නැන්දා එකපාරටම මගෙන් ඇහුවා පූජකතුමාට මෙව්වර වෙලා එතන ඉන්න කිව්වේ මොකක්ද කියලා, මම කීවා: - පාපොච්චාරණය රහසක් බව තරුණ කාන්තාව මට ඉගැන්වුවා -. - ඔව්, නමුත් ඔබ මට පළමු වරට පැවසිය යුතුයි - හාපි අවධාරනය කළේය. කොහෙන්ම නැහැ. එහි දිව්‍ය පූජාවක්, දේව මෙහෙයක් ඇති වූ අතර පිටතට යන විට ඔවුන් මට බල කළේ මාමාගේ අත සිපගෙන "කරුණාකර මට ආශීර්වාද කරන්න" කියායි. මම මගේ සීයා සමඟ ආරම්භ කළෙමි, සෑම විටම එකම වාක්‍ය බණ්ඩය, පසුව මම සියලු

ඥාතීන් වටා ගියෙමි. ගීතානා නැන්දා මට පොත් පිංචක් දුන්නා. මට බඩගිනිසි, නමුත් කිසිවෙකු මට කැම දුන්නේ නැත. සාමාන්‍යයෙන්, උත්සවය අවසන් වූ පසු, බිස්කට් සමඟ ගැනිටා ලබා ගැනීමට බාර්එකකට යාම සිරිතකි, නමුත් ඉතිරි කිරීමේ උත්මාදයෙන් ඔවුන් යටපත් විය: දවල්ට අපි පැස්ටා පිඟානක් අනුභව කළෙමු, දහවල් අපි ඡායාරූප ගිල්පියා වෙත ගියෙමු. නැදැයෝ අම්මගේ ෆොටෝ එකක් එවන්න යෝජනා කළා.

මම දෙවන පන්තිය අවසන් කර ඉතා අඩු ලකුණු වලින් සමත් වී සිටියෙමි. ඒ අවුරුද්දේ ගිම්හානය පුරාම අපට ගම්බදව සිටීමට සිදු විය. මම විරුද්ධ වුණා: - අඩුම තරමින් ඉරිදාට මම පූජාවට ගිහින් තනියම ඉන්න මගේ සීයා බලන්න ඕන -. ඇදුම රෝගයෙන් පෙළුණු ඔහු ඉතා හොඳ මිනිසෙකි. දියණිය ඔහුව නොසලකා හැරියා, අර්ධ වශයෙන් නොසැලකිලිමත්කම නිසා, අසල්වැසියන්, ඥාතීන් සහ මාමණ්ඩිය සමඟ නිතරම කෝපයට පත් වූ තම ස්වාමිපුරුෂයා විසින් ඇයව කොන්දේසි කර ඇත.

මම හෝදන්න රෙදි ටික අරගෙන මිවෙලිලෝට හොරෙන් නැන්දට අරන් ගියා නැන්තම් කරදරයක් වෙයි. ඔහුට තම පියා කෙරෙහි ආදරයක් පවා දැනුණේ නැත: දිනක් ඔහුගේ අර්ධ සහෝදරියක් කැස්ට්‍රැන්ජියා වෙත පැමිණියේ ඔහු මිය ගිය බව ඔවුන්ට පැවසීමට ය. “ඔයා ගියේ නැන්තම් මම ඔයාට පයින් ගහනවා” ඔහු ඇයට කීවේය.

ගමේ සාදයක් පැවති විට, සංගීත කණ්ඩායමේ සාමාජිකයින්ට "pezzo duro" අයිස්ක්‍රීම් පිරිනැමුවේ එහි ඇති විශේෂිත අනුකූලතාවය නිසා ය. මිෂෙල් මාමා, ඔහු එයට අකමැති නිසාද නැතහොත් ඔහු ත්‍යාගශීලී බවේ අසාමාන්‍ය ඉරියව්වකට තල්ලු වූ නිසාද යන්න කිසි විටෙකත් පැහැදිලි නැත, මා පසුකර යනු දැක ඔහු මට කතා කළේය: "කොන්සෙට්නා, එන්න අයිස්ක්‍රීම් ගන්න". ඉතින් මම ඒ දුර්ලභ අවස්ථාවන්හිදී හොඳ දෙයක් රසවිඳීමට අවස්ථාව ලබා ගත්තෙමි.

කලකට පෙර Baceno හි Dr Cosentino මගේ මතකයේ ගිලිහී ගිය විස්තරයක් මට මතක් කර දුන්නේය. තූර්ය වාදක කණ්ඩායම නගරයේ වීදි හරහා වාදනය කරන අතරතුර, ළමයින් පෙළපාලියට සම්බන්ධ වීමට උත්සාහ කළහ. නමුත් ඔවුන්ගේ පැමිණීම සාධාරණීකරණය කිරීම සඳහා සාමාජිකයෙකු "දැන ගැනීම" අවශ්ය විය. ඒක ඔප්පු කරන්න එයා ජැකට් සාක්කුවේ අත තිබ්බා. මේ ආකාරයට මම මගේ මාමා මිවෙල් පසුපස ගිය අතර, ප්‍රාථමික පාසල් ගුරුවරියකගේ පුතෙකු සහ පියා නොමැති ජියානි කොසෙන්ටිනෝ කල්ලි නායකයාගේ සාක්කුවේ අත තබාගෙන ගියෙමි.

යුද්ධය මැද නොවාරා බෝම්බ කිහිපයක් වැටෙන්නට විය. හැමෝම පැනලා ගිහින් සමහර දන්නා හඳුනන අය අපින් එක්ක Castrangia වල සරණ ගියා. මට එය සාදයක් වූයේ මට සමාගමක සිටිය හැකි බැවිනි. ඉඳ

හිට ඔබට ඇසෙන්නට විය. ඔර්ලන්ඩෝ ජේස්ට්‍රි සාජ්ජුවේ හිමිකරුගේ පුතා බෝම්බයකට ගොදුරු වූ බේදජනක පුවත ද පැමිණියේය. ඩොමොඩොස්සෝලා හි මව, සිව්වන වරටත් ගැබ්ගෙන, රෝසා සහ ඇන්ටෝනිටා සමඟ තනි විය. මගේ තාත්තා බර්සග්ලියර් කෙනෙක් වෙන්න ආපහු සිසිලියට කැඳවලා තිබුණා. පිටත්ව ගොස් මාස කිහිපයකට පසු ඔහු දැනගත්තේ ඔහුගේ මව එමා නම් කුඩා ගැහැණු ළමයෙකු බිහි කර ඇති බවත් දරුවන් හතර දෙනෙකු සමඟ ඔහු නිදහස් කිරීමට බලාපොරොත්තු වූ බැවින් ඔහුට නැවත නිවසට පැමිණීමේ හැකියාව ඇති බවත්ය.

අවාසනාවකට මෙන්, ඔහු ඩොමොඩොස්සෝලා වෙත පැමිණි විට ඔහුට තිත්ත පුද්ගලයක් දැනුණි: එමා දින 12 කට පසු ජීවත් වීම නතර කර ඇත. දින දෙකකට පසු ඔහුට නැවත පෙරමුණට යාමට සිදු විය. මාස කිහිපයකට පසු - එය සැප්තැම්බර් 8 න් පසු අවිනිශ්චිතතාවයේ සහ අස්ථාවරත්වයේ කාල පරිච්ඡේදය විය - ඔහු හමුදා සේවයෙන් බේරීමට සමත් වූ අතර යුද්ධය අවසන් වන තෙක් බලා සිටීම සඳහා තම මව සමඟ සම්බන්ධ වීමට Novara වෙත ආපසු ගියේය. ඔහු කුඩා සපත්තු සාදන්නෙකුගේ සාජ්ජුවක් විවෘත කළේය. හැමදාම මම එයාව බලන්න ගියා. මගේ වයසට අනුව ලැජ්ජාගීලී නමුත් බුද්ධිමත්, තාත්තා විවාහක කාන්තාවක් සමඟ නමුත් හමුදා ස්වාමිපුරුෂයෙකු සමඟ නිදා ගැනීමට යන බව මට වැටහුණි. දවසක් මම Piazza Bertolami හි උඩුගත වීදියේ බොක්ස් ඔෆිස් එකට ඇතුල් වුණා. අල්ලපු කඩේ කෙනා තාත්තා එක්ක කතා කර කර හිටියා. අම්මව රවට්ටන අප්පව්විගෙ ඇස් උගුල්ලන්න මම මගේ දබර ඇඟිල්ලයි මැද ඇඟිල්ලයි ගහලා ගැහුවා. මගේ තාත්තා සිනහවකින් "ඔබේම වැඩක් ගැන සැලකිලිමත් වන්න" යැයි කියද්දී අසල්වැසියා මා රඳවා ගැනීමට සමත් විය. 44 දී කළු හිසකෙස් ඇති, ඔහු වැනි රැලි සහිත පිරිමි ළමයෙක් උපත ලැබීය ...

Badiavecchia හි ඔහුගේ පියාගේ සීයා ආමාග පිළිකාවකින් රෝගාතුර විය. එයාව බලන්න යන්න මම නැන්දගෙන් අවසර ගන්නා. මම බොහෝ විට කැස්ට්‍රැන්ජියාවෙන් බැස ගඟ දිගේ ඇවිද ගියෙමි. මට මතකයි ඔහු ඇඳේ, සාමකාමීව. ආච්චි තවමත් කඩයේ කාර්යබහුල වූ අතර ඒ සඳහා සුළු කාලයක් කැප කළ හැකි විය. මැස්සන් පලවා හැරීමට ඇය ඔහුගේ අතේ ඔලිව් අත්තක් තැබුවාය, නමුත් ඔහු තරක අතට හැරුණු අතර තවත් ශක්තියක් නොතිබූ අතර මම ඔවුන් ඔහුගෙන් පන්නා දැමුවෙමි. 1944 නොවැම්බර් 2 වන දින වයස අවුරුදු 66 දී ඔහු ස්වර්ගයට පියාසර කළේය. තාත්තා තාම හිටියේ සිසිලියේ. ඔහුගේ බාප්පලාද අවමගුලට සහභාගී වූහ.

ඉද හිට මට අම්මගෙන් ලියුම් වගයක් ආවා. '45 දී තාත්තා ඩොමොඩොසෝලා වෙත ආපසු පැමිණි අතර '46 දී මගේ සහෝදරයා Giuseppe උපත ලැබීය.

හතරවන පරිච්ඡේදය - තෙල්, මකුළු දැල් සහ නපුරු ඇස

ලොව පුරා යුද්ධයක් ඇවිලෙමින් තිබුණි, සන්නිවේදනය දුෂ්කර විය, අපි තවදුරටත් මවගෙන් අසා නැත. වාසනාවකට මෙන්, මගේ පියා බර්සග්ලියරි බලකායේ සිසිලියට නැවත කැඳවා තිබූ අතර ඔහුට දින කිහිපයක් නිදහස ඇති විට ඔහු මා බැලීමට පැමිණියේය. යුද්ධය නිසා ගම්බද විශාල පිරිසක් හිටියා. අවතැන් වූවන් සාමාන්‍යයෙන් දින පහළොවක් රැඳී සිටි නමුත් පසුව නගරය බෝම්බ හෙලීමේ අවදානමකට ලක් වූ අතර ඔවුන් වසර පුරා ගම්බද ප්‍රදේශවල රැඳී සිටීමට කැමැත්තක් දැක්වූහ.

මම ඉදහිට ඒ මිනිසුන් සරණ ගියෙමි. කෑම හිඟය තිබුණත් හැමදාම හොඳ මානසිකත්වයෙන් ඉන්න දරුවෝ හතර දෙනෙක් ඉන්න පවුලක් හිටියා. අත්තික්කා කරවල ඇති, කාටවත් නොදුන් මාමාලාගේ ගිජුකම දැක: මම ලස්සන මිටක් ගෙන රහසේ ඔවුන් වෙත ගෙනැවිත් දුන්නෙමි. මම එයාලට උදේ කෑමට දුන්න බෝංචි ටිකක් ඉතුරු කලා. තද පාන් පවා: නැන්දා ඉස්කෝලේ යන්න කලින් මගේ සාක්කුවේ දාපු පෙත්තක් මම ඒ ලමයින්ට බෙදා දීලා මට ලියන්න කඩදාසියක් දුන්නා, ඔවුන් මාව ඔංචිල්ලාවේ සෙල්ලම් කරන්න සලස්වලා, එක්කෙනෙක් සෙල්ලම් බඩු, පුවු හැඳුවා. ඇය මට සහ ඇගේ කුඩා සොහොයුරියට දුන් බෝතික්කන්

සඳහා ඇදුන්, ඇගේ වැඩිමහල් සහෝදරිය අපට කඩමාළු බෝනික්කන් සාදා දුන්නාය.

සමහර විට මම ගඟට බැස, අවට ප්‍රදේශයේ කාන්තාවන් තම රෙදි සෝදන්නට ගිය අතර, විශාල ගල් දෙකක් තබා ඇති භාජනයක ජලය රත් කිරීමට දැල්වූ ගින්න දෙස මම පුදුමයෙන් බලා සිටියෙමි.. මගේ නැන්දා මේ සැත්කම් කරනවා මම කවදාවත් දැකලා නැහැ. ඔහු කිසි විටෙකත් සෝදා නැත, නැතහොත් කිසිවෙකු නොමැති විට ඔහු ගඟට ගියේ ඔහුගේ තෙල් සහිත හා අපිරිසිදු ඇඳුම් හෙළි නොකිරීමට ය.

තවත් විටෙක නිවසේ වියන ලද ලිනන් රෙදි ගල් මත අතුරා සිටින කාන්තාවන් දින දෙක තුනක් නිරික්ෂණය කළෙමි. ඔවුන් එය තෙත් කර එය සුදු පැහැයක් ගන්නා තෙක් ගිනි අව්වේ වියලා ගත්හ. නැන්දා නිතරම මට ගෙදරට කතා කළත් මම ඇහුම්කන් නොදෙන ලෙස පෙනී සිටියෙමි. යුධ සමයේදී ඇගේ ලේලියද කුඩා දැරියක් සමඟ ටියුරින් සිට ආපසු පැමිණ ඇත. ඇගේ සුළු පුත් සැල්වටෝර්ට ඇති ගෞරවය නිසා ඇයට රැජිනකට මෙන් සැලකුවා. එම කාලය තුළ ඔවුන් ගමේ රැදී සිටි අතර ඒ සඳහා නැන්දා සුවද සබත්, ලිනන් තුවා, පිඟන් වියළන යන්ත්‍රය, මේස රෙද්ද සහ තුවා හොඳ හැඳීමක් ඇති කිරීමට එළියට ගත්තේය. ඒ වෙනුවට මට සැලකුවේ මෙහෙකාරයෙකුට වගේ, වැඩට දුවන්න, දිය උල්පතෙන් වතුර ගෙනෙන්න, අමුත්තෙක් යැවීම නින්දාවක් නිසා ය.

නත්තල් පැමිණි අතර, උතුරු චාරිත්‍රයට අනුව, උදෑසන මනාලියට ජේසු බිලිදාගෙන් ඇගේ දියණියට ලස්සන තැග්ගක් ලබා දෙන ලදී: බෝනික්කෙකු සඳහා ලස්සන භාජන සහ පිරිසියක්. මට ඇය ගැන සතුවක් දැනුණත් ඒ දේවල් මට කවදාවත් සිදු නොවුණු නිසා ඒ එක්කම මට කේන්ද්‍රියක් ආවා. එන්න එන්නම මම දුර්වල වුණා. මිදි ගෙඩි තිබුණත් ඒවා අනුභව කිරීම දුක්බදායක ය: වයින් සඳහා ඒවා තද කළ යුතු විය. ඔබට කන්න පුළුවන් වුණේ අසල්වැසියන්ගෙන් සොරකම් කරපු

එක විතරයි. හේසල්නට් එකතු කළේ ඒවා විකිණීම සඳහා ය. මම කැලේ ඉන්න ලේනුන් වගේ හොරෙන් ටිකක් කැවා. මගේ මාමලා බිස්කට් සෑදීමට නත්තල් සහ පාස්කු දිනවල පමණක් කිරී මිලදී ගත් අතර එය උතුරන අතරතුර මම තේ හැන්දකින් එය ඉවත් කළෙමි. මගේ නැන්දා මට බැදපු බිත්තර සුදානම් කළේ කලාතුරකිනි. මම බොහෝ විට බලාපොරොත්තු වූයේ ඇය එය මා වෙනුවෙන් බදිනු ඇති බවයි: - අපි ටිකක් ඇති විට අපි එය ඉවත් කරමු, බිත්තර දැමීම පසුකර යන විට (ඔහු ගම්බද ප්‍රදේශවල බිත්තර එකතු කර ඒවා නැවුම් ලෙස ලබා දුන් මෙසිනාහි තරුණයෙකි) අපි ඒවා විකුණා මුදල් ලබා ගත හැක -. ඔහු මාස දෙකක් බිත්තර එකතු කර විකුණුවා.

බිත්තර මිලදී ගත් මෙසිනා වැසියන්ගේ අතේ පැටියෙක් ඇති. අත්තික්කා නොලගාන්නට සිදු විය, ස්වල්පයක් පමණක් ආහාරයට ගත හැකි විය, අනෙක් ඒවා ශීත සෘතුව සඳහා විකිණීමට හෝ සංරක්ෂණය කිරීමට හිරු තුළ වියළීමට ඉතිරි විය. ඔක්තෝබර් මාසයේ දී සවස් වන විට ලස්සන වෙස්නට් සාදන ලදී. පොතු ගලපු ඒවා ඉතුරු වෙලා තිබ්බොත් බාප්පා පොඩි කාමරේ මේසෙ උඩින් (පිඟානේ නෙවෙයි පහනෙන් ගලන තෙල් වලින් තෙල් ගාපු පඳුරේ) උදේ නැගිටිනකොට හතරක් වැඩට යන්න, ඔහු මාව අවදි කර වෙස්නට් මට දී මට කියනවා: "ඔබට උදේ ආහාරය ගන්න". මම කීකරු වී බඩගින්නෙන් ඒවා අනුභව කළ නමුත් ඒවා තෙල් රස නිසා අනිවාර්යයෙන්ම බඩේ කැක්කුම ඇති කළේය. මාමා පුරසාරම් දොඩමින්: - මම මගේ ලේලියට ආදරෙයි, තවමත් රූ බෝ වන විට මම ඇය වෙනුවෙන් වෙස්නට් පවා සුදානම් කරමි -. ඇත්තටම මාමාගේ ඇස්වල නිබුණේ වෛරයක්. සමහර විට ඔහු කෝපයට පත් වූ විට ඒවා කහ, ගිනි රතු විය: කුඩා වුවද, එම ඇස් ඔහුගේ මුහුණ ආකර්මණය කළේය. ඒවා පටු සිදුරු මෙන් කුඩා වූ අතර ගැඹුරු වූ අතර ඒවායින් වෛරය වැගිරෙයි. මේ අතර, අනිසාරය සහ පණුවන් ජය

ගත්තේය. නැන්දා ඉඳලා හිටලා මට තෙල් තේ හැන්දක් දුන්නා. මෙය පණුවන් ඇත් කරයි, ඇය තමාටම ඒත්තු ගැන්වීමට මිමිණුවාය... පසුව ඇය "prichentu" සමඟ ආරම්භ කළාය: - Mazzai un vermu gruossu quennu ia pagana, ùa u mazzu chi sugnu all Christian. නැතහොත් සඳුදා ඔබට ඇසේ, හෝ අඟහරුවාදා ඔබට ඇසේ, නැතහොත් බදාදා ඔබට ඇසේ, නැතහොත් බ්‍රහස්පතින්දා ඔබට ඇසේ, නැතහොත් විනාර්ඩියේ ඔබට ඇසේ, නැතහොත් සබ්‍රවුහි ඔබට ඇසේ, පාස්කුවේ matteia du jurnu u viermu sturdudu a tierra casca.-

(මම මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකව සිටියදී මහත පණුවෙක් මැරුවා, දැන් මම ඔහුව කිතුනුවකු ලෙස මරා දමමි මවිතයට පත් පණුවා බිම වැටේ).

මම බේරුණේ කොහොමද කියලා මම දන්නේ නැහැ.

මෙන්න අපි වරහන් විවෘත කරමු.

අවුරුදු ගණනාවක් ගෙවී ගිය අතර මට බඩේ කැක්කුම ඇති විය. මම කාමරයක ප්‍රමාණයේ යන්ත්‍රවලින් x-ray කරන්න ගියා. වණ තියෙනවද බලන්න සුදු පප්ප ටිකක් දුන්නා. අවාසනාවට, කිසිවක් දැකිය නොහැකි විය. විකිරණවේදියා එය ගැස්ට්‍රයිටිස් බව පැවසූ අතර වේදනාව සමනය කිරීමට මට රෝග නිවාරක කිහිපයක් ලබා දුන්නේය. වතුර හැන්දක්වත් බඩ ගැවෙන්න බැරි තැනට මම ආවා. මට වයස අවුරුදු පනහක් විතර ඇති. Piacenza හි Armando ගේ මිතුරෙකු වන Paolo, මාව විශේෂඥයෙකු වෙත ගෙන යාමට යෝජනා කළේය. ඔහු ද ඩොක්ටර් Mazzeo වෙත පැමිණියේය. ගැස්ට්‍රොස්කොපි උපකරණයට උගුරෙන් ඔබ්බට ඇතුළු විය නොහැක. “මේ කාන්තාව බේරගන්නේ කොහොමද කියලා මම දන්නේ නැහැ” වෛද්‍යවරයා පැවසුවේ “පයිලෝරස් වසා ඇත.” ගැස්ට්‍රොස්කොපි පරීක්ෂාව කළ සියලුම දෙනා කාමරයෙන් පිටව ගියේ තමන්ගේ

දෙපසින්ය. මම IV එකක් සහිත ස්ට්‍රෝවරයක් මත. වෛද්‍යවරයා මට මාස දෙකකට ගැනීමත් ප්‍රතිකාරයක් නියම කළා. මම ආපසු එන විට උපකරණය සමත් නොවීය. මාස තුනක් සඳහා තවත් ගැනීමත් සුවයක්.

පළමු සංචාරයෙන් මාස පහකට පසු උපකරණය පයිලෝරස් හරහා කැඩීමට පටන් ගත්තේය. "ආශ්චර්යය!" වෛද්‍ය Mazzeo පැවසීය. බටය ඉවත් කළ පසු එය උපනිත් ඇති වූවක් ද නැතහොත් එය හේතු කාරකයක් ද යන්න තේරුම් ගැනීමට ඔහු මගෙන් බොහෝ ප්‍රශ්න ඇසුවේය. මම අඩන්න පටන් ගත්තා: "සමහරවිට සිසි මට ඉදහිට පණුවන්ට දුන් තෙල් විය හැකිය." වෛද්‍යවරයා ඔහුගේ කොණ්ඩයට දැන් තැබුවේය: "තෙල්ද? ඔබ තවමත් ජීවතුන් අතරද!". ප්‍රතිකාරය දිගටම කරගෙන යමින්, මම ඉදහිට ගැස්ට්‍රොස්කොපි පරීක්ෂාව නැවත නැවතත් කළෙමි.

මගේ ජීවිතය බේරා දුන් වෛද්‍ය මැසියෝට ස්තූතිවන්ත වන්න, දැන් වසර ගණනාවකට පසු මට ආහාර රස විඳිය හැක්කේ බහාලුම් බෙහෙත් පමණි.

බැල්කනියේ සිට කවුරුන් හෝ ඇයට කතා කරන විට නැන්දා හිස කරකවමින් සිටියාය. ඉන්පසු ඔවුන් ඇයට උපදෙස් දුන්නේ හිස් බඩක් මත ෆෙරොක්වීන් කුඩා වීදුරුවක් ගන්නා ලෙසයි. ඇය එය මිලදී ගන්නා ලෙස තම සැමියාට ඒත්තු ගැන්වූ අතර උදැසන ඇය මට වීදුරුවක් ද ලබා දුන්නාය.

තවද එම නිවසෙහි මිට්‍රා විශ්වාස ද රජ විය. ඔහුගේ මාමාට නිතරම ඔහු පානය කරන වරින් වලින් හිසරදයක් ඇති වුවද ඔහුට අනුව එයට හේතුව කාගේ හෝ නපුරු ඇසකි. බිරිඳට ඔහුව පලවා හැරීමට සිදු විය: ඇය වතුර ටිකක් සමඟ පිඟානක් ගෙන, ලුණු ස්වල්පයක් සහ තෙල්

බිංදුවක් වත් කර, හිසේ කැක්කුම සඳහා ප්‍රිවෙන්ට්‍ර සමඟ ආරම්භ කළාය: - ඔග්ලියු බිරිදිට්ටු, ඔග්ලියු සන්තිසිමු, මේ නිවසට පැමිණ මෙය පන්තා දමන්න. morocchiu, ogliu biriditto, එළියට ගිහින් මේ මම්මුකාව පන්තන්න... (ආශීර්වාද ලන් තෙල්, අති ශුද්ධ වූ තෙල්, මෙම නිවසට ඇතුළු වී මෙම නපුරු ඇස, ආශීර්වාද ලන් තෙල්, ශක්තිමත් වී මේ යක්ෂයා එළවා දමන්න...).

ආශීර්වාද ලන් තෙල් සහිත මෙම ස්ථානය, එය පුළුල් වන විට, ඔවුන්ගේ විශ්වාසයට අනුව, නපුරු ඇස වළක්වයි. ඊට ටික වෙලාවකට පස්සේ කාමරේ හතර කොනට වතුර ඉස ඔලුවේ කැක්කුම නැති උනා.

තුලාල සුව කිරීම සඳහා, cobwebs තෙල් සමඟ ඒකාබද්ධ, සහ සුප් හොද්ද කිරීමට කුඩා මස් කැල්ලක්. එම බිහිසුණු මිශ්‍රණය නොවරදින බව ඔවුහු පැවසූහ! උදේ ඔවුන් මට මැග්නීසියාව සමඟ වතුර වීදුරුවක් දුන්නා. ටික වෙලාවකට පසු, සියල්ල වෙච්චමින්, මට නිදහස් වීමට සිතලට යාමට සිදු විය. මම සුවය ලැබූ විට ඔවුන් මාව මැජික් උපක්‍රම කළ කාන්තාවක් වෙත යැව්වා: ඇය මාව හිසේ සිට පාදය දක්වා නූලකින් සහ මගේ තිරස් අත් දෙකෙන්ම මැනීය. කැල්ලක් නැති උනොත් ඒ අවුරුද්දට මරණය වැළකුණා.

ඔවුන්ගේම ආකාරයෙන් මාමාලාට දෙවියන් වහන්සේ, සාන්තුවරයන්, මැඩෝනා කෙරෙහි විශ්වාසයක් තිබුණත්. සෑම වසරකම සැප්තැම්බර් 8 වන දින ඔවුන් නගරයෙන් කිලෝමීටර හතළිහක් පමණ දුරින් පිහිටි බීලැක් මැඩෝනාට කැප වූ අභයභූමියට ටින්දාර් වෙත ඇවිද ගියහ. දැනටමත් වයස අවුරුදු පහේ සිට මට ඒ පන්සිල් කිරීමට සිදු විය.

තින්දාර් අභයභූමියට වන්දනා කරන අවස්ථාවේ නැන්දා පෙර දින රෙදි කඩකින් කප්පිනි (සෙරප්පු) සෑදුවාය. මාමා වෙලාවට දඩයමේ ගිහින් උයන්න වල් හාවුන් එකෙක් දෙන්නෙක් ගෙදර ගෙනාවා. හොඳ හැඟීමක්

ඇති කිරීමට නැන්දා පුලුන් වම්බටු ද සුදානම් කළාය. ඔහු කණ්ණාඩිය දෙස බලා රෙදි කඩකින් මුහුණ පිරිසිදු කළේය. එකල "zazà කොහේද, මගේ සුන්දරත්වය" ගීතය ජනප්‍රිය වූ අතර එය "zizi" ලෙස හැඳින්වීමට මම පුරුදු වී සිටියෙමි.

හවස එකොළහට විතර අපි තිත්දාරී යන්න පිටත් වුණේ අලුයම එන්න. මගේ බිඳෙනසුලු බව නිසා වෙහෙසට හා වෙහෙසට පත් වූ මම බොහෝ විට මිරිදිය ටිකක් ඉල්ලා සිටියද, ඔවුන් අනෙක් සියලුම විඩාපත් මිනිසුන් මෙන් එය කඩවලින් මිලදී ගත්තේ නැත: ඔවුන් උණු වතුර ගලා යන පල්ලිය අසල පිහිටි එකම දිය උල්පත අසල පෝලිම් ගැසුහ. එය තාපය සන්සුන් කිරීමට උදව් කළේ නැත. සම්ප්‍රදායට අනුව, ඔවුන් කඩල, බෝංචි සහ කැනලිනි බෝංචි මිල දී ගෙන, පසුව ඔවුන් යූජා කිරීමට ගොස්, මඩිනුසා යාඥා කර, පිටතට යන විට ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ සෙසු ගම්වැසියන් සහ මගේ පියාගේ ඥාතීන් හමුවිය. දවල්ට අපි කෑම කන්න ගියේ අවට ඔලිව් ගස් යටට. මට හරිම ලැජ්ජයි, එදා මට ගොඩක් මහන්සියි, ඇත්තටම එදා යාළුවෝ ඉස්සරහ හොඳ හැඟීමක් ඇති කරන්න හැම වෙලාවෙම රස කෑම තිබුණා. දිවා ආහාරයට උදුනේ පිසූ වල් හාවෙකු ඇතුළත් වූ අතර, මාමා නොවරදවාම සවස කිහිපයකට පෙර දඩයම් කිරීමට ගොස්, වම්බටු සහ ගම්මිරිස්, මිදි සහ ගෙදර හැඳූ බිස්කට් පුරවා ඇත. ආපසු ගෙදර යාමට මිතුරන් ප්‍රවාහන මාධ්‍යයක් ගත්තේය: මෝටර් රථය හෝ අශ්ව කරන්නය. මම බලා සිටියෙමි, දැනටමත් පයින් ආපසු යාමට ඉල්ලා අස්වී ඇත. මාමා කෙනෙක් හිටියොත් විතරයි මට අශ්වයෙක් පිටේ යන්න පුළුවන්කම තිබුණේ, නැන්දාම ඒක වේදනාවක්.

පස්වන පරිච්ඡේදය - බකමුණෝ

තවමත් ආගම සම්බන්ධයෙන්, මගේ මාමා සහෝදරත්වයේ සාමාජිකයෙකු වූ බැවින්, පාමි ඉරිදා සැන් ජෝර්ජියෝ පල්ලියේදී පාපොච්චාරණය කිරීමට සහ සන්නිවේදනය කිරීමට ඔවුන්ට බැඳීමක් තිබුණි. උත්සවය අලුයම පහට සිදු වූ අතර, පූජකයා මුලින්ම දේවස්ථානයක සියලුම පිරිමින් පාපොච්චාරණය කළ අතර පසුව කාන්තාවන් සඳහා පාපොච්චාරණය දෙසට ගියේය.

විශාල කළු සාලුවක් ඇඳ සිටි නැන්දණියගේ වාරය පැමිණි විට, ඇය හැකිතාක් ආවරණය වන පරිදි දැලක සමීපයට ඇඳුම ගෙන ආවාය: ඇයට වමමසිල් ආශ්වාස කිරීමට සිදු වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. ඔහු පාපොච්චාරණය කර පසුව: - දැන් ඔබේ වාරයයි - ඔහු මට කීවා. අවුරුද්දේ පාපොච්චාරණය කරන්න ඕන වුණත් මට බැරි වුණා. නැන්දා මට බැන වැදුණා: "ඔබ ස්වාමින් වහන්සේට විහිළු කළ යුතු නැත, වසරකට වරක් ප්රමාණවත්ය, එසේ නොමැතිනම් ඔබේ ඇස්වලින් පවා පව් කළ හැකි බැවින් ඔබ සන්කාරකත්වය ගැනීමට සූදුසු නැත."

රාත්‍රී තවයට පමණ ශුද්ධ වූ දිව්‍ය පූජාව, හවුල සහ වහාම නිවසට. වෙනදා වගේම පොඩි පොඩි හේතූන් නිසා මාමා බනින්න පටන් ගත්ත නිසා ඇයට ස්නායු කැස්සක් හැඳුනා. විස්තර කළ නොහැකි දර්ශන සිදු විය: එදින කිසියම් හේතුවක් නිසා යමෙකුට අවශ්‍ය නම්, ඔවුන්ට කෙළ ගැසීමට නොහැකි විය, එසේ නොවුවහොත් ඔවුන් සම්දාණන් වහන්සේ

ඔවුන්ගේ මුඛයෙන් ඉවතට විසි කරනු ඇත. අවාසනාවකට එය සිදු වූවා නම්, ඔහු ජෝගුවේ පියන ගෙන එයට කෙළ ගසා නැවත වතුර සහ සීනි සමඟ දියර පානය කරයි. ශුද්ධ වූ සතිය තුළ, හික්ෂුන් වහන්සේ විසින් පවත්වනු ලබන සන්ධියා බණවලට සහභාගී වීමට රාන්රී කාලයේ පවා මිනිසුන් නගරයේ රැදී සිටියහ. බ්‍රහස්පතින්දා කොලඹ සකස් කරන ලදී, විවිධ හැඩවලින් යුත් බිස්කට් පිටි ගුලියකින් තම්බා බිත්තර තදින් තම්බා වතුර සහ ඇතෙල්ලා, විෂ සහිත වර්ණක ද්‍රව්‍යයක් සමඟ තම්බන ලදී. මහා සිකුරාදා නිරාහාරව උදෑසන අපි නිරිඟු පැළවලින් සරසා ඇති සියලුම පල්ලිවලට ගියෙමු, පසුව අපි මුළු අවුරුද්දටම යහපැවැත්ම සහතික කරන මිණිබිරියගේ කොළ තුනක් (උග්ර සුවදක් සහිත ඖෂධීය පැළෑටි) ගිල දැමුවෙමු.

කුරැසියේ ඇණ ගසන ලද ජේසුස් වහන්සේට රිදවීම වළක්වා ගැනීමට ඔබට දිවා කාලයේ වැඩ කිරීමට අවශ්‍ය නොවීය, ඔබ මැහුවහොත් ඉදිකටුවක් දුෂ්ට කරයි, ඔබ දුටුවහොත් ඔබේ ශරීරයට රිදවීමේ අවදානමක් ඇත, යනාදිය. එදාට මම මොනා කරත් ගැහුවේ නෑ, නැත්නම් ජේසු අඩනවා. සෙනසුරාදා රාත්‍රී එකොළහට ශාන්ති කර්මය සහ උත්ථානය පැවැත්විණි. සියලුම දරුවන් පූජකවරයාගේ ආශිර්වාදය ලබා ගැනීමට පරෙවියන් ගෙනැවිත් එය අනුභව කළහ. පාස්කු ඉරිදාට පසු අඟහරුවාදා සංවිධානය කළ පාසල් ගමනට බිත්තර දෙකක් සමඟ මගේ පරෙවියා බේරා ගැනීමට සිදු වූ නිසා ඒ තෘප්තිය මට කිසිදා නැති කර ගැනීමට නොහැකි විය. මට ගුරුවරයාට බිත්තරයක් පිරිනැමීමට සිදු විය. පාස්කු දවසේ ඔවුන් මට රාජකීය පැස්ටා වලින් සාදන ලද කුඩා බැටළු පැටවෙකු මිල දී ගෙන ඇත, එය වැඩිපුර වියදම් නොකිරීමට කුඩාම එකයි. මාමා කෙතරම් මසුරුද යත් ගින්න මත හටගත් තාවිචියෙන් පාවහන් දිලිසුණේය. ඔහු රැකියාවක් අවසන් කරන බවත්

ඔවුන් ඒ සඳහා මුදල් ගෙවන බවත් මගේ නැන්දා දන්නවා නම්, ඇය මට උපදෙස් දුන්නාය: "මාමාගෙන් මුදල් ගෙනාවාදැයි විමසන්න."

ඔහු සංවේගයට පත් වී ඇයට ලීර් දහයක් ද මට පහක් ද දෙන තුරු ඇයටත් මටත් කුඩා වහලුන් දෙදෙනෙකු මෙන් ඔහුට නමස්කාර කිරීමට සිදු විය. මගේ මුදල් උතුරු බැංකුවට නියම වූ නිසා මට වියදම් කිරීමට නොහැකි විය. එක පාරක් මම නැන්දට කිව්වා මට ලොතරැයි ගහන්න ඕන කියලා. ඇය ජයග්‍රහණය කිරීමට බලාපොරොත්තු වූ නිසා එකඟ විය. මගේ එක බොරුවක් වුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම, මගේ පන්නියේ මිතුරන් හා සසඳන විට මට ඇඳුම් ඇඳීමේ අපහසුතාවයක් දැනුනි: ඔවුන්ට සායක් තිබුණි, නමුත් මගේ නැන්දා ඒවාට කැමති නොවූ අතර මට සම්පූර්ණ ඇඳුම් ඇඳීමට බල කෙරුනි. ඔවුන් සියල්ලෝම ඇඳ සිටියේ සුදු, දුඹුරු හෝ නිල් පැහැති කපු දණහිස් මේස්, මට කිරීමට සිදු වූයේ ඇය තැඹිලි පාටින් සාදන ලද මේස්, අනෙක් ඒවාට වඩා අඩු මිලකි. මම ඒවා දණහිසට ඉහළින් ඉලාස්ටික් පටියකින් ආධාරකයක් පැළඳ සිටියෙමි, නමුත් ලොකුම ගැටලුව වූයේ පාදයක් නොමැතිව ඔවුන් වළලුකර දක්වා ලඟා වීමයි. ඊට උඩින් මම කැස් සහිත කෙටි මේස් යුගලයක් පැළඳ සිටියෙමි. මම ඒ වන විටත් ප්‍රමාණවත් ලෙස කොන් වී සිටි අතර මට මගේ ඇඳුම් සඳහාද කැපී පෙනීමට සිදු විය. ලීර් පහෙන් මම උදේ පන්නියට ඇතුළු වීමට පෙර අදින වඩා හොඳ මේස් යුගලයක් මිලදී ගැනීමට සැලසුම් කර ඇත්තෙමි. එදා කඩි වහලා. නැන්දා හම්බවෙන නිසා සල්ලි අරන් ගෙදර යන්න බැරි උනා. මුත් ට්‍රැක් එක දිගේ ගලක් යට ඒවා හංගන්න හිතුවා. රාත්‍රියේ වැසි ඇඳ හැළුණු අතර, කඩදාසිවලින් සාදන ලද ඒවා සම්පූර්ණයෙන්ම විසුරුවා හරින ලද අතර, පසුදා උදෑසන මම ඒවා නැවත ලබා ගැනීමට ගිය විට මට වැටහුණි.

දින පහළොවක් ගත වූ අතර නැන්දා මගෙන් ඇසුවේ ලොතරැයිස දිනුවාද කියාය. එතකොටත් මම අවංක නොවී ඔව් කිව්වා. ඒ සල්ලි

කවදාවත් ආවේ නැහැ. මහ සිකුරාදා දින, අප ස්වාමීදුගේ ගෝකයට ගෞරව දැක්වීමේ පෙරහැර අතරතුර, ගුරුවරයා හමුවීමේදී ඔහු ඇයගෙන් පැහැදිලි කිරීම් ඉල්ලා සිටියේය. මම ලැජ්ජාවෙන් මැරෙමින් සිටියෙමි. නිරායාසයෙන්ම ඇය සියල්ල නොදැන සිටි නිසා නැන්දාගේ දැඩි බැල්ම යටතේ මට කම්මුල් පහරවල් දෙකක් ලැබුණි. මම නිතරම පාසල් ගියේ කැමැත්තෙන්, නමුත් දුර්වල ප්‍රතිඵලවලින්. කිසිවෙකු මාව තේරුම් නොගත් අතර නිර්දේශ වලට ස්තූතිවන්ත වන්නට මම සැමවිටම උසස්වීම් ලැබූ අතර, ඔවුන් නිතරම මාව ඉගෙන ගැනීමට සැලැස්වූ නිසා මගේ මව සන්සුන් විය. මම බලලා සමඟ හොඳින් සිටියෙමි, දිනක් බීමත් මාමා ට්‍රයිප් එකක් රැගෙන නගරයේ සිට ආපසු එන තෙක් සහ සතා කැමට කැල්ලක් ගන්නා තුරු. සොල්දාදුවන් විසින් ඉතිරි කරන ලද මස්කට් එකක් ගෙන ඔහු විවෘත පිටිසරකදී ඔහුව මරා දැමීය. ඒක මට ලොකු කලකිරීමක්.

කමතේ මම ගියේ අසල්වැසියන්ගේ වත්තේ දාල නියෙන තිරිඟු සහ බාර්ලි ඇට අහුලන්න ගිහින් මල්ලක දාගෙන ගඟ අසින් තිත්දරා මහන්මියගේ මෝල ලඟට අරන් ගියා. කුඩා දරුවන් දෙදෙනකු සිටින වැන්දඹුවක් නිසා උදේ කැලේට දර එකතු කිරීමට ගොස් අවන් දල්වා පිටි ගෙනා අයට පාන් පිළියෙළ කර මුදල් උපයා ගත් මගේ මවගේ ඥාති සොහොයුරිය වෙත නොවාරාට මම පිටි ගෙන ගියෙමි. දරුවන්ට පාන් ටිකක්.

සැප්තැම්බර් මාසයේදී, අත්තික්කා ඉදුණු විට, මම පැලවලට නැඟී රසවත් පලතුරු තෝරාගෙන, අතුවල කොක්කකින් එල්ලා තිබූ උක් කුඩවල ඒවා තැබුවෙමි. අත්තික්කා කපා වියනක් මත අවිවේ වියළීමට තැබීය. දින කිහිපයකට පසු ඒවා වියළී ගියේය. ගීත සෘතුවේ දී ඔවුන් අනුභව කරන ලද විශාල කුඩවල රෝපණය කර ඇත. ඒ සුන්දර කාලවල කරවල ලැස්ති කරන්න ආවේ ගම්බද අසල්වැසි මාරියා මහන්මියයි. මම

නීතර ඇයව බලන්න ගියා. ඇය බොහෝ දරුවන්ගේ මවක් වූවාය. ඔවුන්ගෙන් එක් අයෙක් වන කාර්මෙලෝ අපස්මාර රෝගියෙකි. වරින් වර ඔහු සොයා ගැනීමට නොහැකි විය. කනස්සල්ලට පත් මව ඔහු සොයා ගිය අතර මම ඇය සමඟ විනෝදයෙන් පාහේ ගියෙමි.

මම පහේ පත්තියේ ඉන්නකොට ගුරුතුමිය කීව්වා "ද ලිට්ල් ඇල්පයින්" විත්‍රපටිය බලන්න අපිව සිනමා ශාලාවට එක්කන් යන බව අපේ අම්මලාට දන්වන්න කියලා. මාමලා: "ඔය කුණු බලන්න යන්න එපා." "ඔබ ඇයව එවිය යුතුයි, මමත් ඔහුව දැකලා නැහැ" කියා ඉදිරිපිට පූජකයාගේ බැණා අසා ඇත. ඊට පස්සේ එයාලා මාරු වෙලා මට යන්න පුළුවන් වුණා.

මවගෙන් රසකැවිලි සහිත පැකේජයක් පැමිණ තිබුණි. මම ටිකක් ඉස්කෝලට ගෙනත් තිබ්බා. එය සාගත කාලයක් වූ අතර රසකැවිලි පවා හිඟ විය. මම පහේ පත්තියේ ඉන්නකොට මගේ ගුරුතුමියගේ නංගි හතරේ පත්තියට ඉගැන්වුවා. ඇය මට වඩා දුප්පත් කුඩා දැරියකට අසනීපයෙන් රසකැවිලි ඉල්ලා සිටි අතර මම ඒ සියල්ල ඇය වෙනුවෙන් තැබුවෙමි.

1945 දී මගේ පියා නැවත දොමොදොස්සෝලා වෙත පැමිණියේය. 1946 අප්‍රියෙල් මාසයේදී මම ඔහුව නැවත දුටුවෙමි, ඔහු සමඟ දරුවෙකු අපේක්ෂාවෙන් සිටි මගේ මවද සිටියාය.

මම මගේ දෙමාපියන් සමඟ සතුවින් දින දහයක් පමණ ගත කළෙමි. මම නීතර ආච්චිලා මාමලා බලන්න යන නිසා මට ඕන තරම් කාලා ඒවා විකුණපු ආච්චිගෙන් සෝඩා ගොඩක් බිච්චා. අවසානයේදී මගේ මවට මා ඇය සමඟ උතුරු ඉතාලියට ගෙන යාමට අවශ්‍ය වූ නමුත් මගේ නැන්දා සෑම විටම බොරු සහ ආත්මාර්ථකාමී වූ අතර මා ඇය සමඟ අත්හැරීමට ඇයට ඒත්තු ගැන්වීය. මම පස්වන ශ්‍රේණියේ ඉගෙනුම ලබමින් සිටියෙමි. විභාග දිනවල ඔහුගේ කුඩා සහෝදරයාගේ උපත පිළිබඳ ආරංචිය

පැමිණියේය. සම්පූර්ණ සතුටක්, ඒත් එක්කම දුක හිතුවා, මම සතුටෙන් සහ වේදනාවෙන් ඇඬුවා. සමහර විට විභාග කාලෙ කට ඇරියේ නැති උනාට ටීවර් මාව උසස් කළේ මේ හේතුව නිසා වෙන්න ඇති. එම වසරේ ඔවුන් ගමේ උසස් පාසල් අංශයක් ස්ථාපිත කළ අතර මගේ පන්තියේ සියලුම දෙනා පාහේ එයට ඇතුළත් වීමට ප්‍රවේශ විභාග සඳහා සූදානම්ව සිටියහ. මට කිසිම අවස්ථාවක් තිබුණේ නැහැ: මගේ මාමලාට ඒත්තු ගියේ බකමුණත් පමණක් එවැනි පාසලකට යන බවයි. ඇත්ත වශයෙන්ම, ඔවුන් උසස් පාසල අවසන් කළ පසු ඔවුන්ගේ ශාස්ත්‍රපති උපාධිය සඳහා මෙහිනා වෙත යාමට සිදු විය. මගේ දෙමාපියන්ට පොත් සඳහා මුදල් යැවීම ගැන සිතීමට සිදු විය, ඔවුන් කිසිදු වියදමක් නොකරනු ඇත. පාඩම් කරගෙන යන්න ඕන නිසා මම දිගටම ඇඬුවා. පසුව ඔවුන් මට වසර දෙකක වෘත්තීය පාඨමාලාවක් වන වසර දෙකක් පවතින ඉතා දුප්පත් මධ්‍යම පාසලකට ඇතුළත් වීමට අවස්ථාව ලබා දුන්නා. දුප්පත්ම මිනිස්සු එතනට ගියා, කොහොමත් මම පිළිගත්තා. එහෙට මෙහෙට ඇවිදිමින් උදේ හවස මම පාඨමාලාවට සහභාගි වුණා. පාසල මිශ්‍ර විය: ගණිතය ඉගැන්වූ අධ්‍යක්ෂවරයාට එරෙහිව වඩාත් රස්තියාදුකාර පිරිමින් අත එසවූ අතර ඔවුන් ඉතාලි සහ ප්‍රංශ ගුරුවරුන් ද කම්පා කළහ. ගැනු ලබන්නට ගෙදර වැඩිත් පිරිමින්ට කෘෂිකාර්මික දැනුමක් කියලා දුන්නා. ඇත්ත වශයෙන්ම, අපි කිසිවක් ඉගෙන ගත්තේ නැත. මගේ ලාභය හොඳ වූයේ ලැප්පාගීලී වීම සහ ඉගෙනීමේ දැඩි පිපාසයෙනි.

පාසල් වසර අවසන් වීමට පෙර ගුරුවරුන් අපව පුණ්‍ය රභාලකට සූදානම් කර තිබුණි. මට රස්තියාදුකාරයෙක් වගේ ඇදගෙන පෙනී සිටින්න සිදු වුණා. මාමාගේ නොප්පිය තිබුණා, කොට කලිසම අතරුදහන්. මම නැන්දාට කී විට ඇය කැගැසුවා: "ඔයා බැඳුම්කර දාන්න මෝඩයෙක්." මගේ හිත නැති වුණේ නැහැ: මම බාබර්ගේ බිරිඳ ලීසා ලඟට ගියේ ඇගේ පුතාගේ කලිසම් ණයට ගන්න කියලා. ඒ නිසා ප්‍රසංගය

අවසන් වූ දින සවස් වරුවේ මම වීදි කුඩුල්ලෙකු ලෙස සැරසී සිටියෙමි,
එම අවස්ථාවට ශ්‍රේක්ෂකාගාරයේ සිටි මගේ මාමලාගේ බොහෝ
අත්පොලසන් සහ බලාපොරොත්තු සුන්වීම් මධ්‍යයේ.

අවාසනාවට ඒ අවුරුදු දෙකක් ගෙවිලා ගිහිත් මම ඉස්කෝලේ සදහටම
ඉවර කළේ මම කලින් වගේම නූගත්කමට හිටියා කියලා හිතාගෙන.

හයවන පරිච්ඡේදය - කරුණාකර මට සමාව දෙන්න (තරු ආලෝකය)

මම පළමු වරට දුටු මගේ පියා සහ කුඩා සහෝදරයා සමඟ අගෝස්තු මාසයේදී මගේ මව මා බැලීමට එන විට මට වයස අවුරුදු දොළහකි. එයාගේ පුංචි මුණ දැක්කම මගේ හිතට දැනුණේ සතුටක් වගේම ඒ දවස මගේ ජීවිතේ ලස්සනම දවසක් විදියට මට මතකයි. නැවත පාසලට යාමට මා ඔවුන් සමඟ රැගෙන යාමට මගේ දෙමාපියන් අධිෂ්ඨාන කර ගත් නමුත්, මගේ නැන්දා ඔවුන්ව දහවන වරටත් එම අදහසින් ප්‍රතික්ෂේප කළාය: ඇය මාව මැහුම් ගිල්පිනියක කිරීමට යවන්නේ හොඳින් වෙළඳාම ඉගෙන ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙන්. ඉතින් ඒක මගේ කැමැත්තට විරුද්ධව සිද්ධ වුණා. මගේ අම්මයි තාත්තයි දාලා ගිහින් මම මෝඩයෙක් වගේ සිසිලියේ හිටියා. එදා ඉඳන් මගේ හිතේ කිසිම සැනසීමක් නැති නිසා මට හොරෙන් හැමදාම ඇඬුවා. මගේ මාමලා කීව්වා මගේ අම්මයි තාත්තයි මට එයාලා වගේ ආදරය කරන්නේ නැහැ කියලා, ඔවුන් මාව දුවෙක් වගේ හදා වඩා ගන්නා කියලා (දුවෙකුට මම වගේ වේදනාවක් විඳින්න ඇති). දවසක් නැන්දා ගියා ටවුමේ ඉන්න හොඳම මැහුම් ගිල්පිනිය ලඟට, අම්මාත් ඒ වෙළඳාම ඉගෙනගෙන හිටියා, මාව කුලියට ගන්නවද කියලා අහන්න. ඇඳුම් සාදන්නා පිළිතුරු දුන්නේ ඇයට දැනටමත් ගැහැණු ළමයින් අට දෙනෙකු සිටින බවත් එම සංඛ්‍යාව

වැඩි කළ නොහැකි බවත්ය. ඊළඟ දවසේ ඇඟේ නැන්දා ඇයට ඒත්තු ගැන්වීමට බිත්තර කිහිපයක් ගෙනැවිත් ඇය මෙසේ පැවසුවාය: - මාසයක් ඇතුළත ආපසු එන්න, සමහර විට එක් ආධුනිකයෙක් ටියුරින් බලා පිටත්ව යන අතර ඔබේ ලේලියට නොමිලේ ස්ථානයක් ඉතිරි වේ -. වෙලාවට මාසෙකට පස්සේ නැන්දා මාව රසායනාගාරයට යැව්වා. මීටර් එකහමාරකට වඩා උස නැති තරුණ කාන්තාව මාව පිළිගත්තේය: "හරි, මට ඔබ ගැන කණගාටු වන නිසා මම ඔබව රැගෙන යන්නම්, මම හිතන්නේ ඔබ ගම්බදව සිටිනවාට වඩා මා වෙත පැමිණීමට කැමති වනු ඇති බවයි. ඔයාගේ නැන්දා එක්ක." ඔහු එසේ සිතීම සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි නැත. පහුවදා අටට මම ආවා. "පරීක්ෂණාගාරය අතුගාන්න පටන් ගන්න," ඔහු මට කීව්වා, "එවිට ඔබ බිම සෝදන්න." කතාව මට ගඳ ගහන්න පටන් ගත්තා. මම මට පුළුවන් උපරිමයෙන් පිරිසිදු කරන්න පටන් ගත්තා. මම උසින් කුඩා, මට වයස අවුරුදු දොළහකි, නමුත් මට පෙනුණේ අටයි.

බිම සෝදන්නේ කෙසේදැයි මම නොදනිමි: ගම්බද ප්‍රදේශවල එය ගල් වලින් සාදා ඇති අතර උළු නිබ්බ ගමේ, මගේ නැන්දා කිසි විටෙකත් ඒවා ගෙවී නොයන ලෙස එය සෝදා නැත. මම මගේ උපරිමය කිරීමට උත්සාහ කළ නමුත් මම හොඳින් සෝදා නොතිබූ නිසා මැහුම් ශිල්පියා මට බුරුවා කීවේය. රාත්‍රී නවයට කම්කරුවන් පැමිණ නව අරමුණ (කුඩා දැරිය) ගැන උනන්දු වීමට පටන් ගත්හ. ඔවුන් සියල්ලෝම මා දෙස බැලූවේ අනුකම්පාවෙන්. මම ඔවුන්ගේ කතා අසා ජීවිතයට අත්‍යවශ්‍ය දේවල් නොදැන තුෂ්නිමිභූත වූවෙමි. ඉඳලා හිටලා මට මැහුම් වැඩ ටිකක් දුන්නා, මම කරන්න අකමැති දේවල්, ඉගෙන ගන්න බැරිකම ගැන හැමදාම තිත්තයි. දවසට ධනාත්මක පැත්තක් තිබුණි: දහවල් වන විට, ගම්බද ප්‍රදේශවලට ආපසු යාමට අවශ්‍ය නොවී, මම නිශ්ශබ්දව නිවසේ සිට කෑම කෑව, මේසය මත තුවායක් අතුරා, වීදුරුව, වතුර බෝතලය සහ

පිභාන සකස් කළේ. කෙටියෙන් කිවහොත්, තද පාත් සහ වීස් කැල්ලක් කන්න, මම සාමාන්‍ය මිනිසුන් මෙන් මේසය සැකසීමට ප්‍රිය කළේ. දිවා ආහාරයෙන් පසු මම මට වඩා අවුරුදු නවයක් වැඩිමල් සහ මැහුම් ශිල්පියෙකු වූ අසල්වැසියෙකු වෙත ගියෙමි. මගේ බොළඳකමට මගේ ඇස් ඇරීමට ඇය උදව් කළාය. ඇගේ මව, අලි කකුල් ඇති සහෝදරියක් සහ තවත් ආබාධිතයෙකු ඇය සමඟ ජීවත් විය.

සමහර වෙලාවට මට සුප් එකක් බොන්න කියලා ආරාධනා කළා. ළමා ඇඳුම්වල හරස් මැහුම් එම්බ්‍රොයිඩරි කිරීමට ඇයට උදව් කරන ලෙස මැහුම් ශිල්පිනිය මගෙන් ඉල්ලා සිටියාය. වරක් මට දුකක් ඇති වූ අතර මම රැකියාවෙන් අඩක් අත්හැරියෙමි. තවත් වරෙක කම්මැලිකම නිසා මම බ්‍රෙසියරයෙන් අළු ගෙන පඩිපෙළ දිගේ වැපිරුවෙමි. ඔවුන් පැවසුවේ: “කවුද එහි සිටින්නේ? මට ලෙඩක් හැදෙයිද?” අවසානයේදී ඔවුන් මාව තේරුම් ගෙන මට සමාව දුන්නා.

සමහර වෙලාවට මම ඇන්ටෝනියානෝ ළමා නිවාසයේ කන්‍යා සොහොයුරියන් ළඟට ගිහින් අනාථ ළමයි එක්ක සෙල්ලම් කරන්න ගියා. මම ඔවුන්ට ටිකක් ඊර්ෂ්‍යා කළේ, මන්ද ඔවුන් ඔවුන්ගේ දින පිළිවෙලට ජීවත් වූ බැවිනි. ඔවුන් කැම මේසය සෑම විටම හොඳින් සකසා, පසුව සෙල්ලම් කළ අතර අවසානයේ නියමිත වේලාවට යාවිඤා කරමින් දෙවියන් වහන්සේට කැප වූහ. මම හිතුවා: - ඔවුන් වාසනාවන්තයි, ඔවුන්ට තවදුරටත් ඔවුන්ගේ දෙමාපියන් නොමැති නමුත් ඔවුන් කන්‍යා සොහොයුරියන් සමඟ හොඳින් ජීවත් වෙති, මට දෙමාපියන් සිටින නමුත් මෙම මාමලාගේ වලසුන් සමඟ ජීවත් වීමට බල කෙරුනි -. ඔවුන්ගේ අනුදැනුමකින් තොරව, පසුව තීරස ප්‍රශ්න කිරීම් වලක්වා ගැනීම සඳහා, මම ඉදහිට ගමේ ජීවත් වූ පියාගේ නැන්දා හමුවීමට ගියෙමි. මම ඇයගෙන් මුදල් ඉල්ලා සිටියේ මාව ඔවුන් සමඟ රැගෙන යන ලෙස ඉල්ලා මගේ දෙමාපියන්ට ලිපියක් යැවීමටය.

සෑම වසරකම නොවැම්බර් මාසයේදී ඔවුන් මාව පියානෝ විග්නා හි පැවති Sant'Ugo පොළට රැගෙන ගියා. මෙම ස්ථානයේ පියාගේ ආච්චිලා සීයලා මඩුවක් පිහිටුවා ගත් අතර එහිදී ඔවුන් ගිල් කළ මස් සහ සොසේජස් සකස් කර හොඳ වයින විදුරුවක් සමඟ අලෙවි කළහ. මට එය මගේ පියාගේ ඥාතීන් සමඟ එකට සිට, හොඳ මස් රස සහ පාට සෝඩා පානය කිරීමට, බිරෙසියර්, කුඩු, මැටි බඳුන්, ක්වාර්ට්ස්, බ්‍රම්බාලි යන වෙළඳ කුටි දෙස බැලීමට අවස්ථාවක් විය.

පහුවදා අපි ආයත් Badia Vecchia වලට ගියා Sant'Ugo මංගල්‍යයට, පූජාවක්, පොඩි පෙරහැරක්, ආයත් මට සොසේජස්, පාන් සහ සෝඩා පිරිනැමූ මගේ ආච්චිලා සීයලාගේ සාප්පුවට, මෙය බෝලයකින් වසා දැමූ කුඩා බෝතලයකින් වත් කළාය. අභියන්තරයේ.

වරක් තත්තලට පෙර අපි දින 3 ක් මෙසිනා වෙත ගියෙමු. අපි නැදෑයෙක් එක්ක නිදාගත්තා. මම ඇයට ටිකක් කැමති වුණේ නැහැ. ඇය ඇගේ මාමලාට කිව්වා ඇය වෙළඳපොළේ ගොවියෙකුගෙන් බිත්තර සොරකම් කර, ඇයගේ අවධානය වෙනතකට යොමු කළා. සොරකම් නොකළ යුතු බව මම කැටෙකිස්මයෙන් ඉගෙන ගෙන තිබුණා. හවස අපි දුවත් එක්ක පිළිම හදන මහත්තයෙක් ගාවට ගියා. ත්‍යාගශීලී වීමට, මගේ මාමලා මට ඒවා මිලදී ගැනීමට මුදල් දුන්නා. කැස්ට්‍රැන්ජියාගේ ග්‍රීස් මේසය මත මට උපන් දර්ශනයක් ගොඩනඟා ගැනීමට හැකි විය. ඇස්පරගස් අතු සහ කපු පුළුන් කිහිපයක් සමඟ මම පැල්පතක් සෑදුවෙමි. හැන්දෑවේ තෙල්වලින් පොඟවා ගත් walnut කටුවලින් සාදන ලද ඉටිපන්දම් දෙකක් සහ ජේසු බිලිදා අසල නූලකින් සාදන ලද වායුගෝලය මම භුක්ති විත්දෙමි. මිෂෙල් මාමා ද මෙම අදහස අගය කළ අතර මට විපාක දීමට අවශ්‍ය විය: "Ntoia, කටු පෙයාර්ස් දෙකක් පිල් කරන්න", සහ මගේ නැන්දා ඒවා තබා තිබූ ඔවුන්ගේ ඇඳ යටට ගෙන යාමට ගියා.

මම Novara හි තනිවම නිදාගන්නට ගිය විට, තත්කල් නවෝනාව අතරතුර මම මගේ අසල්වැසි Antonietta සමඟ Annunziata පල්ලියේ උදේ 5 ට පවත්වන ලද දේව මෙහෙයට ගියෙමි. පල්ලියේ පිටුපස සූජාසනය ගාස්තුවකට පුටු ලබා දුන්නේය. අපි ඒවා ගෙදරින් ගෙනාවා. අපි ආපසු එන අතරමගදී අපි ඒ වන විටත් පඩිපෙළ යට උදේ පාන්දර වැඩ කරමින් සිටි ඉංජිනේරුවාගේ රෙදි සෝදන සේවිකාව වන කැරොලිනා බැලීමට ගියෙමු. ඒ වන විටත් ඇය විශාල ලීටර සහිත සැන් ග්‍රැන්වෙස්කෝ දිය උල්පතෙන් ජලය ඇදීමට, ලී බාත්‍රය පිරවීමට ගොස් තිබුණි. ඔහු කීව්වා: "කාසි, මෙතන ඉන්න, මම බලන්න යනවා මහත්තයෝ ඊයේ රූ බිස්කට් ඉතුරු වෙලාද කියලා, එහෙනම් ඔයාට උදේ ආහාරය ගන්න". ඔහු කිසි දිනෙක හිස් අතින් ආපසු නොඑන තරම්ය. මම ඇන්ටෝනියාට එන්නට ආරාධනා කළ අතර අපි බ්‍රෙසියරය පත්තු කළෙමු. කැරොලිනාට කන්න වෙන කිසිම දෙයක් හොයාගන්න බැරි වුණාම මම කුස්සියට ගියේ තද පාන් කැල්ලක් සහ "බම්බේලෝ" වතුර වීදුරුවක් ගන්න. අපි ඩොයිලි සෑදීමට 8 වන තෙක් නැවතී සිටියෙමු, පසුව අපි සමුගත්තෙමු: මම වැඩමුළුවට ගියෙමු, ඇන්ටෝනියාට ඇගේ මවට උදව් කිරීමට ඇගේ නිවසට ගියේ ඇය සහෝදරයන් 8 දෙනෙකුගෙන් යුත් එකම දියණිය වූ බැවිනි.

Novara හි පමණක් මට පුරවැසියෙකු ලෙස දැනුනි. මම ටුරි සීයා බැලීමට ගිය විට මම ඔහුගේ ජනේල පිරිසිදු කළ අතර ඔහු මට "ස්රියා" (උපදෙසක්) ලබා දුන්නේය. මම නිය ආලේපන ගන්න ගියා. මාමලා මුණගැහෙයි කියලා දැනුණම ඒක අයිත් කරන්න ද්‍රාවණයත් ගන්නා. මම ටැල්කම් කුඩු කුඩු ලෙස භාවිතා කළා. අහෝ: දවසක් මම එය මගේ මුහුණේ තබා මගේ කරදර, මඩ ප්‍රහාර සහ අපහාස හරහා ගියෙමි. "ඔයාට කොහෙන්ද ඔය කුණු වලට සල්ලි?". මම කීව්වා: "ඔබට එය පිටි බව පෙනෙන්නේ නැද්ද?". මේ අතර අසල්වාසීන් වෙනත් ප්‍රදේශයකට

ගොස් ඇත. දවසක් ඔවුන් මට සර්කස් එකට යන්න ආරාධනා කළා. "මට සල්ලි නෑ..." මම කීවෙමි. ඔවුන් මට ඒවා ණයට දුන්නා. සවස් වරුවේ නැවියන් ප්රදර්ශනය භුක්ති විඳීමට රසායනාගාරයට: trapeze මත වදුරන්, කුඩා අශ්වයන් පිට ලමයින්, අලි ඇතුන්, විකටයන්, මීට පෙර කවදාවත් දැක නැති දේවල්. අවාසනාවට මට ලීටර් 8 ක් ලබා ගැනීමට සිදු විය.

දින කිහිපයකට පසු, මම කැස්ට්‍රැන්ජියා වෙත යමින් සිටියදී, සැන් සැල්වටෝර්හිදී, ගොවීන්ගෙන් මිලදී ගත් එළවළු මල්ලක් සමඟ පාසල් මිතුරෙකුගේ මවක් මට හමු විය. එයා මගෙන් ඇහුවා මට ආපහු ටවුමට යන්න පුළුවන්ද කියලා (ඒ කාලේ හිටපු මානසිකත්වය නිසා එයාගේ බෑග් එකත් එක්ක චතුරශ්‍රයට යන්න ලැජ්ජයි!). ටිප් එකෙන් සල්ලි ටිකක් හොයන්න හිතාගෙන මම එකඟ වුණා. අවාසනාවට, අමාරුවෙන් ඇගේ නිවසට ලඟා වූ අය මට රටකපු ගෙඩි හතරක් ත්‍යාග කළාය. මගේ හිත නැති වුණේ නැහැ. මම ෆැන්ටිනාහි කාන්තාවකට ඩොයිලියක් විකිණීමෙන් ලීරා මුදලක් උපයා ගත්තෙමි. මම කකුල් සහ අත් නූලකින් ගෙන යන කාඩ්බෝඩ් පිනොකියෝස් හැඳුවා. සමහර ලමයි ඒවා ගත්තේ ගත කීපයකට. තවත් අදහසක්: දුප්පත් දරුවන් සඳහා අවි කණ්ණාඩි. මම බාර් ඉදිරිපිට විනිවිද පෙනෙන පාට කැන්ඩි දවටන සොයමින් සිටියෙමි. සීනි කඩදාසි සමඟ මම රාමුව කපා වෙනත් ගත අයකර ගැනීමට හැකි විය. මාස දෙකකට පසු මම ලීර 8 ආපසු ලබා දීමට සමත් විය.

සීයා, ඔහුගේ වයස අවුරුදු පහේ සිට අදුම සහ හර්නියාව නිබියදින්, ඔහුගේ දියණිය කිසි විටෙකත් ඔහු බැලීමට නොගිය බැවින්, ගම්බද ප්‍රදේශවල අවධානය වෙනතකට යොමු කිරීමට උත්සාහ කළේය. ඔහුගේ ලේලිය මෙහිනා සිට පැමිණි විට ගිම්හානයේ මාස දෙක තුළ ඔහු හොඳින්

සිටියේය: ඇය ඔහුගේ ඇඳුම් සෝදා, වසර තුළ එකතු වූ සෑම දෙයක්ම පිරිසිදු කිරීමට නිවස උඩු යටිකුරු කළාය.

අපි මුණගැසුණු විට ඔහු මට කියනු ඇත: "ඔබේ නැන්දා නින්දාවකි, දුප්පත් වයසක මිනිසෙකුට එවැනි කුණු දුක් විඳීමට ඔබට නොහැක." සවස් වරුවේ මම වාර්තා කිරීමට ගියෙමි, නමුත් නැන්දා ඇගේ නැතෑ විවේචනය කළාය: - ඇය පුරවැසියෙක්, ඇයට අවශ්‍ය දේ ඇයටම සිතිය හැකිය -. මම පිළිතුරු දුන්නා: "ඔබ හරි, මම ඔබ පිරිසිදු කරන ආකාරය දුටුවෙමි: ඔබ ඇසිඬි වලින් මුත්තා පවා සෝදා එය නැවත දිලිසෙන බවට පත් විය." මේ වෙලාවේ ඔහු මට කම්මුල් පාරක් දුන්නේ මේ දේවල් කතා නොකළ යුතු නිසාත් මට පිළිකුල් වූ නිසාත්.

දවසක් මගේ සීයා මට සල්ලි ටිකක් දීලා මම වැඩමුළුවේ කෙල්ලෝ කතා කරන සින්දු පොතක් ගත්තා. ටික වේලාවක් මම එය සැඟවීමට සමත් වූ නමුත් එක් සවස් වරුවේ මට වෙලාවක් නොතිබූ අතර මාමා එය දුටු විට දිවුරන්තට පටන් ගත්තේය: - මේ කැන කුණු පවා, දැන් ඔබ වණ්ඩියෙකු වෙමින් සිටී -. ඒ වචන ටිකට මම ඒක එයාගේ මුණට දැමීමා. ඔහු මගේ කැරැල්ල නොපෙනී, මගේ කලිසමේ පටිය පහතට ඇද දමා මට දරුණු ලෙස පහර දීමට පටන් ගත්තේය. මට වයස අවුරුදු දහතුනක් පමණ වූ අතර ඔහු තම බිරිඳට පැවසූ එකම අවස්ථාව එයයි: - කාන්තාවක් උතුරු ඉතාලියට යන බව මට ආරංචි විය, ඔබේ ලේලිය සමඟ ගමට ගොස් ඇය සමඟ ඇගේ දෙමාපියන් වෙත යවන්න -. ඒ වෙලාවේ හිතට දැනුණේ සතුවක්, ගහපු පහරවල් වල වේදනාව පවා මට අමතක වෙලා, ඊට පස්සේ මම තණකොළ උඩට වෙලා කල්පනාවෙන් ඉඳගත්තා. රාත්‍රියේ සෙවණැලි ගස්වල අතුවලට රිංගා යද්දීත්, මඳ සීතල සුළඟක් ගඟෙන් ඉහළට එද්දීත් අඳුර වැටෙන්නට පටන් ගෙන ඇතැයි මම සිතුවෙමි.

මම walnut ගසකට හේත්තු වී වලාකුළු දෙස බලා නිදා ගනිමි. මම බොහෝ සිහින මැව්වෙමි, වර්ණවත් සිහින රංචුවක්. මඳ සුළඟක් මගේ

මුහුණට තුරුල් විය. මම දැස් විවර කළෙමි, මම සැමවිටම පිළිකුල් කළ එම ස්ථානයට මම අමුතු ලෙස ආදරය කළෙමි, එය තරු ආලෝකයෙන් පමණක් ආලෝකමත් වන බව මම පළමු වරට විස්මයෙන් තේරුම් ගනිමි. මම මේ අත්හැරීමේ තත්වයට යාමට ඉඩ දුන්නා, මම නැවත සිහින මැව්වෙමි. අද්භූත තරලයක් වැනි සතුවක් මගේ කුඩා හවයට බිංදුවකින් ඇතුල් විය. මම මිහිරි ළමයෙක් නොවීය. මගේ පාද රැළි වැටී තිබුණේ ඔවුන් දිය පහරේ තියුණු ගල් කැට මත ඇවිද ගිය බැවිනි, නමුත් මගේ මුළු ශරීරයම සහ මගේ ආත්මය පවා දැන් මිහිරි හා මුදු මොළොක් ලෙස පෙනෙන සෑම දෙයක්ම පිළිකුල් කිරීමට පුරුදු වී ඇත. ඒත් එදා හවස ඒ කෙටි නින්ද හරිම අපුරුයි, මට ඒක ආයෙ කවදාවත් හම්බ වුණේ නැහැ කියලා මම පාපොච්චාරණය කරනවා. ඒ නිසා වෙන්ත ඇති මට තාමත් ඒක මතකයි. හදිසියේම මගේ උරහිස මත අතක් තැබූ අතර, ඇන්ටෝනියා නැන්දා පැමිණ ඇගේම ආකාරයෙන්, හදිසියේම මාව අවදි කළාය: "අපි ගෙදර යමු. අපි එන විට, ඔබ ඔබේ මාමාගේ අත සිපගෙන ඔහුට පවසනු ඇත - කරුණාකර මට සමාව දෙන්න -". එය එසේ විය.

එදා හවස මම වෙව්ලමින් ඇදට ගියා, එදා රූ මට නිදාගන්න බැරිව, දවස ගැන කලබලයෙන් පැය ගණන් ගත කළා. මම නොදැනුවත්වම නින්දට ලිස්සා ගියහොත්, මම අවදියෙන් හා වේදනාවෙන් සිටිය යුතු අතර මට විවේකයක් ලබා නොදෙන ඇමතූමකින් හෝ සිහිය විකල් වූවාක් මෙන් මම හදිසියේම නිගැස්සී යනු ඇත. රාත්‍රියේ අඳුර බිත්ති මත ඇදී එන රකුසන් දෙස විපරම් කරමින් ඇස් ඇරගෙන ඉතිරි කාලය ගත කළ මම කිසිවක් කිරීමට ශක්තියක් නොමැතිව හඬා වැටුණෙමි. ඒත් ඒක දුක්බර හැඩිමක් නෙවෙයි මට අදහගන්න බැරි වෙන දෙයක්. පහුවදා මම රසායනාගාරයට නොගියේ මගේ සිරුර සිතියමක් මෙන් දිස් වූ නිසා එය ඉතා තැලී ඇති බැවිනි. මම නැවත පැමිණියේ සතියකට පසු සංඥා මැකී යාමට පටන් ගත් විටය.

හත්වන පරිච්ඡේදය - එම්ලියා

ඉරිදා දහවල් මම මිතුරන් කිහිප දෙනෙකු සමඟ ළමා නිවාසයට ගියෙමි: කන්‍යා සොහොයුරියක් අපට අදාළ විහිළු කිහිපයක් සමඟ ශුභාරංචිය ලස්සනට පැහැදිලි කළාය. ඒ හෝරාව සතුවින් ගත කිරීම මොනතරම් සතුටක්ද. දිනක් ඔහු අපට පැවසුවේ මෙහිනාහි බිෂොප්වරයා තහවුරු කිරීම් සඳහා ඔක්තෝබර් මාසයේදී පැමිණෙන බවයි.

- ඔබට මෙම සක්‍රමේත්තුව අවශ්‍ය නම් ඔබේ අත ඔසවන්න එවිට මට එය අගරදගුරු මොන්සිග්නෝර් සැල්වටෝර් අබ්බදෙස්සාට සන්නිවේදනය කළ හැකිය - කුමක් කළ යුතු දැයි නොදැන මම බියෙන් අත එසවමි. ටික දවසකට පස්සේ මම ziziට කිව්වා. ඇය ලැජ්ජාවට පත් විය: අපට දේව මෑණියන් සෙවීමට සිදු විය. මම ඇයට තැපැල්කරුගේ දුව, තරුණ ගුරුවරියක් වන ඊනා මෙනවිය යෝජනා කළා. අපි කොහොමද එයාගෙන් අහන්නේ? ඊළඟ දවසේ අපි ඇගේ නිවසට ගිය අතර ඇය එකඟ විය. 1948 ඔක්තෝම්බර් 9 වෙනිදා හවස් වරුවේ මම මගේ මිතුරන් සමඟ පාපොච්චාරණය කිරීමට මව් පල්ලියට ගියෙමි. පහුවදා මම උදේම ගියේ මගේ දෙවිමිගේ ගෙදරට, එයා මට පූංචි හිත් වලින් වියන ලද ඊලිඟි බ්‍රේස්ලට් එකක් දුන්නා. මම සතුවු වෙන්න පටන් ගත්තා. 11 ට අපි පල්ලියට ගියා. බිෂොප්වරයා පැමිණ ශුද්ධ වූ දිව්‍ය පූජාව සැමරීමට පටන් ගත්තේය. ඉන්ටර්වල් එකේ අපි සෙන්ට් රල් නේව් එකේ පෝලිමි ගහලා එක එකා අපිව කන්ගර්මි කළා. දිව්‍ය පූජාව ඉවර වුණාට පස්සේ මාමලා

දෙවීමට කෝපි එකක්වත් දුන්නේ නැහැ. ඔවුන් ඇයට සුබ පැතු වේ ඇයව "commare" ලෙස හඳුන්වමිනි.

මට මතකයි කුඩා කාලයේ අපි කැස්ට්‍රන්ජියාවේ සිට ආපසු එන විට ගමට පැමිණීමට පෙර ගැලවුම්කරුවාට කැප වූ දේවස්ථානයක් තිබුණා. zizi මොහොතකට නැවතී උස් හඬින් "අනේ අම්මලා අනේ අම්මලා..." කීවා. මම හිතුවේ යාඥාවක් කියලා. මම වයසින් මුහුකුරා ගිය පසු, ඔහු ඒ වෙනුවට ඔහුගේ මියගිය මවට කතා කරන බව මට වැටහුණි, මන්ද සුසාන භූමිය පිහිටා ඇත්තේ දේවස්ථානයට ඉහළින් බැවිනි. zizi සාන්තුවරයන්ගේ මංගල්‍යයටවත් නොගිය නිසා මම කවදාවත් සුසාන භූමියට ගොස් තිබුණේ නැහැ. එදා මිනිස්සු "ග්‍රසාඩෙලෝ" කියන නැත සිග්නෝර්නෝ මෙනවියගෙන් මල් මිල දී ගෙන තම හිතවතුන්ගේ සොහොන් ගෙය සැරසීමට පෙරහැර වාගේ ගිය බව මම දැන සිටියෙමි. වරක් මම zizi ට යෝජනා කළා: "ඇයි අපි ඔබේ මවගේ සොහොන බලන්න යන්න එපා?".

ඇය කණගාටු වන බව පිළිතුරු දුන්නාය. - ඔබ ඇයට මලක්වත් ගෙන ඒමට අවශ්‍ය නැතිනම් "අම්මලා - අම්මලා" කියා ආයාචනා කිරීමෙන් පලක් නැත. - මේ වචන වලින් ඔහු පාහේ වලනය විය. අපි chrysanthemums කිහිපයක් මිලදී ගැනීමට Fussadello වෙත ගියෙමු. සියලුම සාන්තුවරයන්ගේ දිනයේ මම ටුර් සීයාට කතා කිරීමට ගියේ අපව "අම්මාවරුන්ගේ" සොහොන වෙත ගෙන යාමටයි, මට රෝසා ආච්චි. අපේ සීයා මේ ලඟදී ඒ සොහොන් ගෙය නැවත හදලා තිබුණේ යුද්දේ කාලෙ කනත්තට වැටුණු එකම බෝම්බයෙන් ඒක විනාශ වෙලා තිබුණ නිසා.

තවත් සටනක් දිනුවා යැයි ආඩම්බර වූවන් මගේ සිතුවිලි දිවා රූ දෙමවුපියන් සමඟ විය. මම රසායනාගාරයේ සිටියදී මගේ අවධානය වෙනතකට යොමු කිරීමට උත්සාහ කළෙමි. මම මැහුම් රස විඳීමට පටන්

ගනිමි: මම උරහිස් පැඩි සදහා වැඩිඩින් සුදානම් කළෙමි, මම අඟුරු යකඩ මත පිඹිමි. යකඩ රත්වෙනකොට ලොකු ගැනු අය රෙදි හදන්න කැලි අයන් කලා. එය තදින් තබා ගැනීම සදහා, රිබන් දෙකක් අතර මැසු බර වාටිය තුළ තබා ඇත. මම රයිෆල් ද්‍රව්‍ය විකුණන මගේ ගෝඩ් ආදර්ගෙන් ඒවා මිලදී ගැනීමට ගියා. ඒවා මට මිටියෙන් සමතලා කිරීමට සිදු වූ පෙනී ය. සමහර වෙලාවට මම මගේ ඇඟිලි පවා සමතලා කලා ... මේ අතර ඔර්ලන්ඩෝ මහත්මිය වැඩිහිටි ගැහැණු ළමයින් සදහා ගෙවන කැපුම් පාඨමාලා පැවැත්වීය. මම ඇතින් ඉදගෙන හිටියත් පාඩම් වලින් යමක් තේරුම් ගන්න මම අහගෙන හිටියා. එක පාරක් මාමලා කිව්වා අපි ආත්විතා වලට යනවා "කොමරේ" එකයි "සසන්දනය" එකයි බලන්න, වැදගත් වැඩකට තෝවාරට එනකොට අපිත් එක්ක නිදාගන්න අය. වරක් දෙවිමි ඇසුවා zizi "ඔබේ වයස කීයද?" සහ zizi: - මගේ ඇස් අඳුරු වී ඇත, මට මතක නැත - (මට පෙනීම නොමැති නම්, මට මතක නැත).

චුර් සියාගේ ඔත්තුවෙන් මම කොළ පැහැති රෙදි කැබැල්ලක් මිලදී ගැනීමට ගියෙමි, මගේ හැකියාව පරීක්ෂා කිරීමට මම සායක් සෑදුවෙමි. ආත්විතා සදහා පිටත්වන දිනය පැමිණියේය (පැය දෙකක් පයින්). අපි 4ට නැගිට්ටා. මට ඕන වුණේ මගේ සාය ඇඳලා Ziziව පුදුම කරන්න. එය ඉතා පටු නිසා මට ඇවිදීමට නොහැකි තරම්ය. මගේ නිර්මාණය දුටු ඔවුන් කියන්නට පටන් ගත්තේ: - අපි එය ඇති කලා, දැන් එය වර්ධනය වීමට පටන් ගත් විට එය බකමුණෙකු ලෙස ක්රියා කරයි. එය අපව ලැජ්ජාවට පත් කරයි. ඒ වගේම මම පෙන්වා දුන්නා: "මම මේක අරන් යන්නේ නැහැ, ඔබට අවශ්ය නම් එය මේ වගේ, නැත්නම්, ඔබ යන්න!" ඒත් මගේ හිතේ මට හිතුවා "කොහොමද මම මෙව්වර තද සායක් ඇඳගෙන ඇවිදින්නේ..." කියලා. කොහොම හරි අපි අපේ ගමනාන්තයට ආවා. කොමාර් එක ඇහුවා මම කොහොන්ද මෙව්වර ලස්සන සායක් හැදුවේ කියලා. - Sa figi illa - (ඇය එය ඇය විසින්ම සාදා ඇත) zizi පිළිතුරු

දුන්නාය. - ඉතින් අපිට යමක් මහන්න වුණාම අපි ඇය ලඟට එනවා -.
බුවල්ලා ආඩම්බරය...

සමහර වෙලාවට ටවුමේදී මට දුක හිතෙන දේවල් මම දැක්කා. එමිලියා
බිහිරි ගොළුවෙක්, සමහරවිට නිවසක් නැති කෙනෙක්. සෑම දිනකම
පාහේ ඔහු මා ජීවත් වූ වීදිය අසලින් ගමන් කළේය. කවුරුහරි
මුණගැහුණොත් කටට අත දානවා. සමහර විට මිනිසුන් ඇයට පාත්
කැල්ලක් පිරිනැමූ නමුත්, නිර්දෝෂී ලෙස ඇයට චීස් කබොල ලබා දුන්
අතර පසුව ප්‍රතිචාරය දැකීමට සැඟවී සිටි අය සිටියහ: දුප්පත් දැරිය දොර
පඩියක් මත හිඳ බිත්තියට හිස ගසා ගත්තාය. දවසක් ත්‍රෙඩ් එකක්
ගන්න කඩේට යද්දී ඇන්ටෝනියෝ කියන අත්ධයාගේ උස් හඬ ඇහුණා.
තහරයේ මුදුනේ පිහිටි ඇබේ සිට ඔහු සාඩින් පැමිණි බව නිවේදනය
කළේය. සීයාගේ ඔත්තුවෙන් ඉතුරු වූ ලීරා කීපයකුත් රැගෙන මම මාළු
පොළට ගියේ අවුන්ස දෙකක් මිලදී ගැනීමටය. දවල්ට අඟුරු දාලා ලීප
පත්තු කරලා සාඩින් උයලා සිනි කොළේකට දැමීමා. Emilia pass දැක්කම
මම ඒවා එයාට දුන්නා. ඇය විමනියෙන් ඔවුන් දෙස බලා මද සිනහවක්
පෑවේ මට ස්තූති කිරීමටය. සුපුරුදු දොරකඩ වාඩි වී සිටින ඇය බිත්තියේ
හිස ගසා නොගෙන කෙටිටු ඇඟිලි කටට දමාගෙන සිටිනු මම දුටුවෙමි.
එදින මම කැවේ නැත: මගේ මාමලාට මගේ මුලපිරීම් තේරුම් ගැනීමට
ඉඩ නොතබන ලෙස ඉතිරි ගිනි අඟුරුවලින් ලීප පිරිසිදු කිරීමට මට සිදු
විය.

ඇවිදින නමුත් අහිතයෙන් කතා කළ ආබාධිත පිරිමි ළමයෙකු වූ ඇගේ
පුත් නිතෝ සමඟ ඇන්ජලා දහවල් වන විට එම වීදිය දිගේ ගමන් කළාය.
ඔවුන් ළමා නිවාසයෙන් සුප් එකක් ගැනීමට බාල්දියක් රැගෙන ගියහ.
දවසක් නිතෝ එයාගේ බාල්දියත් එක්ක තනියම හිටියා, මගේ ගෙදර
ලඟ කොල්ලෝ දෙන්නෙක් එයාව ගලවලා පැනලා ගියා. ඔහුට ඔහුගේ
කලිසම අදින්නට නොහැකි විය. ඔහු යට ඇඳුම් නොමැතිව සිටියේය. මම

බයෙන් බයෙන් බහිනවා එයාට අදින්න. මම නිරුවත් මිනිසෙකු දුටු පළමු අවස්ථාව එයයි. අපොයි මාමලා දැනගෙන හිටියා නම් ඒක අපකීර්තියක්.

මගේ දෙමව්පියන්ට යවන ලද බොහෝ ලිපි වලින් එකක මම අත් ඔරලෝසුවක් සඳහා ඇති ආශාව ප්‍රකාශ කර ඇත්තෙමි. අගෝස්තිනා මහත්මිය දොමොදොසොලාවෙන් පැමිණි බව දැනගත් මම ඇය බැලීමට ගියෙමි. මාව දැකපු ගමන් එයා මාව බදාගෙන අම්මයි තාත්තයි එවපු පාර්සලයක් දුන්නා. මම එය විවෘත කළෙමි, මා පුදුමයට පත් කරමින්, ඇඟිල්ලක් තරම් විශාල රැලි සහිත දුඹුරු බැටළු ලොම් කබායක්, හැඟෙන නොප්පියක් සහ ඔරලෝසුවක් සහිත පෙට්ටියක් මට හමු විය. නෝනා එය මගේ මැණික් කටුව මත තබන විට මම සතුවින් වෙච්චමින් සිටියෙමි. මට සනීප වෙන්න වතුර විදුරුවක් දීලා මම ගෙදර දිව්වා. පහුවදා මගේ මාමලා Novara එකට ආවම කිව්වා මම ඒ ලොම් ඇන්දොන් මට පිස්සු කියලා හිනයි කියලා: නගරයේ කාටවත් එහෙම දෙයක් අයිති නැහැ. මම කොහොමත් ආඩම්බරෙන් ඒක ඇඳගත්තා. කුඩා ඔරලෝසුව සෑම කෙනෙකුටම දැකීමට ඉඩ දීම සඳහා මම මගේ කමිසය පෙරළන්නෙමි. මම බොහෝ විට එයට ලණුව දුන් නිසා කෙටි කාලයකින් එය කැඩී ගියේය. කැස්ට්‍රැන්ජියා වලට යද්දී මගෙන් වෙලාව අහපු වයසක අය කිහිප දෙනෙක් මුණගැහුණා. තරක හැඟීමක් ඇති නොකීරීමට, මම දැන් යථා තත්ත්වයට පත් කළ නොහැකි ලෙස කැඩී ගිය ඔරලෝසුව දෙස බලා මට එය සුළං කීරීමට අමතක වී ඇති බව පැවසුවෙමි. - ඔයාට බොහෝම ස්තූතියි -. ඔවුන් මට ආචාර කර ගමන දිගටම කරගෙන ගියා.

මගේ මිතුරන් හා සසඳන විට මම කුඩා හා කෙටිටු, ඔවුන් සියල්ලන්ම "දියුණු" විය. ලිපියකින් මගේ අම්මා zizi ගෙන් ඇහුවා මම මගේ සහෝදරිය රෝසා වගේ "දියුණු වෙලා" කියලා. නමුත් Zizi ට මේ දේවල් ගැන කතා කිරීම තහනම් විය. මම ජීවිතේ හැම දෙයක්ම දන්නවා කියලා එයා දැනගෙන හිටියේ නැහැ. සෑම විටම මෙන් කැරලිකාර මම ඇයට

කීවෙමි "මම මන්දපෝෂණය නිසා මම 'මිස්' නොවෙයි". සහ ඇය: - ඔයා මොනවද කියන්නේ? අපි ඔබට සැමවිටම සහයෝගය ලබා දුන්නා. එක සැන්දෑවක මම කැස්ට්‍රැන්ජියා හි නිදාගෙන සිටි අතර මට අසනීප විය. මම හිටියේ සීතල දාඩියකින්. අවසානය යැයි සිතා මම යාඥා කර, හඬමින්, බිංදු කිහිපයක් වූ කිරීමට අදුරේම ගියෙමි. ඔවුන් කීව්වා: "ඔබ තවත් වරක් නැඟිටිනවා නම් මම ඔබට පහර දෙනවා!". සමහර විට ටින්දාරිගේ මැඩෝනා මාව ආරක්ෂා කළා. මම නැවත පිදුරු මෙට්ටය වෙත ගොස් නින්දට වැටුණෙමි. පසුදා Novara හි රසායනාගාරයේදී මිස් Assunta මා වෙනදාට වඩා සුදුමැලි වී සිටිනු දුටුවාය. චේට්ටරිය හැමදාම උදේ වගේ ටෝස්ට් කරපු පෙනි එක්ක කෝපිසි කිරීසි ගෙනත් දුන්නම මටත් ටිකක් දුන්නා.

අටවන පරිච්ඡේදය - ගිලිමේ පියාසර කිරීම

නොවාරා හි බොහෝ කාලයක් ගත කිරීමෙන්, ජීවිතය වෙනස් වී ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි: සමහර විට මම සීයා ටුර් බැලීමට ගිය නිසාත්, සවස් වරුවේ ඔහු සමඟ සතුටින් කතාබස් කළ නිසාත් විය හැකිය. ඔහු මට ඔහුගේ ජීවිතය ගැන බොහෝ කථා කීවා සහ ඔහුගේ පැවැත්ම වරක් දුෂ්කර විය. තවද, Novara හි ජීවත් වූ මට නගරයේ සිදු වූ වැදගත් සිදුවීම් දැකීමට අවස්ථාව ලැබුණි. මේ සියල්ලටම වඩා, විශාල ආගමික උත්සව, පෙරහැර, බවිනිස්ම, තහවුරු කිරීම්, නමුත් සියල්ලටම වඩා මංගල උත්සව මාව සසල කළා. එකල මංගල උත්සව පැවැත්වූයේ සවස් වරුවේ, මම සෑම විටම පාහේ සැන් නිකොලා පල්ලියේ මගේ මිතුරන් සමඟ වටපිට බැලීමට ගියෙමි.

දවසක් හවස මම දැක්කා සුදු ගවුමක් ඇඳගත්තු මනමාලියක් එයාගේ තාත්තා එක්ක එළියට යනවා. හිම මෙන් සුදු, ඇය බෝනික්කෙකු මෙන් පෙනේ, ඇය ඉතා ලස්සනයි! ෆිලිපෝ සමඟ විවාහ වූයේ කාර්මලීනා ය. මම සම්පූර්ණයෙන්ම සංවේදනය කර දවල් සිහින මැව්වෙමි: "කවුද දන්නේ, දවසක මටත් එය සිදු විය හැක...".

ඒ දවස්වල මට අමුතු හැඟීම් ඇති වුණා, වාතයේ අලුත් හා අමුතු දෙයක් තිබුණා, මට පෙරනිමිති තිබුණා. මම නොසන්සුන් වූ අතර අසාමාන්‍ය සිදුවීම් සිදුවන තෙක් බලා සිටියෙමි. ඇත්ත වශයෙන්ම සිදුවීම පැමිණීමට වැඩි කලක් ගත නොවීය. දවල්ට විතර තැපැල් මහත්තයා සාමාන්‍යයෙන් ආවා. ජූනි මාසයේ දිනක ඔහුගේ හඬ මට ඇහෙනවා: "කැමිපෝ, තැපැල තියෙනවා". මම ලියුම ගත්තා, ඒක ආවේ... දොමොදොස්සෝලා! අම්මා අක්කාට ලිව්වා.

මම එය ඉරා දමා එය කියවන තුරු මම හදිසියේම එය විවෘත කළෙමි, මගේ මුළු ජීවිත කාලයම මම බලා සිටි ප්‍රවෘත්තිය එහි විය: සැප්තැම්බර් 12 වෙනිදා පමණ මගේ මව මා රැගෙන උතුරට ගෙන යාමට සිසිලියට පැමිණේ! මේ වන විට මම තරුණ කාන්තාවක්, අනාගතය මා බලා සිටි අතර මට රැකියාවක් සොයා ගැනීමට සිදු විය. නැන්දාට ලැබෙන ප්‍රතික්‍රියාව දැන දැනම, විවක්ෂණශීලීව මම එම ලිපිය කුණු මුහුදක් ඇති භාෂ්‍යාසක පතුවලේ සඟවා තැබුවෙමි: zizi එය කියවා ඇත්නම්, දුප්පත් මම ... සමහර විට මිචර්ලෝ මාමා, ඔහු නොමැති විට ගම්වල වැඩ කරමින්, Novara හි සාප්පුවට පැමිණියේය. සමහර විට ඔහු zizi සමඟ පැමිණ, කලබල වී, ඔහු මෙසේ පැවසීය: "ඔයාගේ අම්මා ටික කාලෙකින් ලිව්වේ නැහැ, එයාට මොනවා හරි වෙන්න ඇති...". අනෙක් අතට, මම බියෙන් සිටියේ කිසියම් ඉඟියක් සමඟ තවත් ලිපියක් එයි කියාය. එක් දිනක්, ඇත්ත වශයෙන්ම, එක් අයෙක් පැමිණියේය, නමුත් වාසනාවකට මෙන් සිසිලි සංචාරය පිළිබඳ කිසිදු ඉඟියක් නොමැතිව. ගිම්හානය මා වෙනුවෙන් කෙමෙන් ගිලිහී ගියේය, ඒ වියරු බලා සිටීම අවසන් වන තෙක් මට බලා සිටිය නොහැක. අම්මා එනකම් කල්පනා නොකර වෙලාව ගත කරන්න වැඩි මට උදව් කළා. අගෝස්තු 15 වන දින උපකල්පන මංගල්‍යය සඳහා සියලුම මිනිසුන්ට ඔවුන්ගේ අලංකාරය පෙන්වීමට අවශ්‍ය වූ අතර රසායනාගාරයේ සෑම විටම කිරීමට බොහෝ

දේ නිවුණි, වෙනදාට වඩා: බොහෝ කාන්තාවන්ට ඔවුන්ගේ නව ඇඳුම පෙන්වීමට අවශ්‍ය විය. අගෝස්තු 13 වෙනිදා වෙන් කළේ තමන්ගේම ඇඳුම් මහත්ත පුළුවන් කම්කරුවන් වෙනුවෙන්.

මම zizi ගෙන් ඉල්ලා තිබුණේ මගේ මිතුරන් හා සමාන වීමට රෙදි මිලදී ගන්නා ලෙසයි. ඇය එකඟ වූ අතර මම නිල් ගැට මෝස්තර සහිත ලාභා බීජ් රෙදි තෝරා ගත්තෙමි. වැඩිමුළුවේ සිටි තරුණිය මට එය කපා, එය මහන ලෙස මට උදව් කරන ලෙස වැඩිහිටි සේවකයෙකුගෙන් ඉල්ලා සිටියාය. පාටි එක දවසේ මටත් හැමෝම වගේ අලුත් ඇඳුමක් තිබුණා.

ෆැන්ටිනෙන් ආපු අදුනන අයත් හිටියා. එකෙක් මගේ ප්‍රසිද්ධ තද සාය දැකලා තිබුණා. ඔහු රෙදි කැබැල්ලක් ගෙනැවිත් zizi ගෙන් ඇසුවේය: "ඔබේ ලේලිය මට ඇඳුමක් සාදා දිය යුතුයි, ඇය එයට ඉතා දක්ෂයි!". මම ඇගේ මිනුම් ගත්තා. මගේ හිතේ තිබුණේ මිස් Assunta පාරිභෝගිකයෙකුට හදපු මොඩල් එකක්. මම ටිකක් කල් ඉල්ලුවා ඒක කපලා කරලා බලන්න. "කමක් නෑ, රෙද්ද ටිකක් බරයි, සරත් කාලෙට ගැලපෙනවා. මම සැප්තැම්බර් 20 විතර එන්නමි."

මේ අතර විද්‍යාගාරයේ සිට පැමිණි ගැහැණු ළමයෙකු වන කාර්මලීනා ඇගේ සියලු මිතුරන්ට ඇගේ විවාහ මංගල්‍යයට ආරාධනා කළාය, සැප්තැම්බර් මාසයේ එක් සැන්දෑවක් මැට්‍රික්ස් ප්ලේලියේදී සමරනු ලැබුවාය. zizi ගේ අවසරයෙන් මම උත්සවයට ගියා. අමුත්තන් අතර ඩොමොදොසොලාහි කාන්තාවක් ද ඇය පිටත්ව යාමට ආසන්න බව නිවේදනය කළාය: "කොන්සෙටිනා, ඔබේ දින නොවාරා හි ගණන් කර ඇත. ඔබේ මව ඉක්මනින් ඔබව රැගෙන යාමට එනු ඇත."

පොහොසත් සංග්‍රහයෙන් පසු මම සතුවින් නිවසට පැමිණියෙමි. දින ගෙවී ගිය අතර ටින්දාර් උත්සවය සැප්තැම්බර් 8 වෙනිදා පැමිණියේය, එම වසරේ ගඟ හරහා ගමන් කළ ඉතා දිගු මාර්ගය පළමු වතාවට වඩා

දුෂ්කර හා අසීමිත බවක් පෙනෙන්නට නොතිබුණි, මම පියාසර කරන බවක් දැනුණි. අපි නැවත කැස්ට්‍රැන්ජියා වෙත පැමිණි විට මම ziziට දන්වා සිටියේ 12 වෙනිදා දක්වා රසායනාගාරය වසා තබන බවට සොයා ගත් නිදහසට කරුණක් සමඟ මම දින කිහිපයක් නවතින බවයි. එදා උදෑසන මගේ හදවත ස්පන්දනය විය. අපි අසල්වැසියෙකුට ගෙන යාමට අත්තික්කා ගෙඩි කිහිපයක් ගෙන නොවාරා වෙන ගියෙමු. එතනින් බාගයක් යනකොට මම ඇත ඉදන් දැක්කා අම්මා කොටළුවා ට්‍රැක් එක දිගේ යනවා. මම ඇය දෙසට දිව ගොස් මගේ කුඩා අත්වල තිබූ මුළු ශක්තියෙන් ඇයව වැළඳ ගනිමි. Zizi කැඟහන්න පටන් ගන්නා "ඇයි ඔයා හදිස්සියේ ආවේ? ඔයාට Concetina අරන් යන්න පුළුවන් කියලා ඔයා හිතනවද?". "ඔව් - අම්මා පිළිතුරු දුන්නා - අපි දවස් තුනකින් යනවා". "ඔබට බැහැ, ඔබ ෆැන්ටිනයේ කාන්තාවක් සඳහා ඇඳුම සූදානම් කළ යුතුයි". එය මා රඳවා තබා ගැනීමට තවත් නිදහසට කරුණක් විය. ඔහු එක දිගට කෑ ගැසුවේය. මම නොසැලකිලිමත් ලෙස ඇඟිල්ලෙන් අහස ස්පර්ශ කළෙමි. මගේ එකම පසුතැවිල්ල තව දුරටත් සීයා ටුර් බැලීමට නොහැකි වීමයි.

14 වැනිදා සවස අපි රාත්‍රී ආහාරය ගත්තෙමු. Zizi කට ඇරියේ මගේ මවට අපහාස කිරීමට පමණි: "ඔබ ඇයව මගෙන් ඇත් කිරීමට කොතරම් නිර්භීතද, ඔබට හදවතක් නැත, ඔබ මාව ඕනෑවට වඩා දුක් විඳිනවා, මම ඔබව තවදුරටත් සහෝදරියක් ලෙස නොසලකමි." මම පළමු වතාවට කඳුළු සලමින් මිචරිලෝව දුටුවෙමි. එහි දැව වැනි රළු සහ තද කටුව යට, පැහැදිලිවම මනුෂ්‍යත්වයේ බිංදු කිහිපයක් සිරවී තිබුණි. අනෙක් අතට, මම කිරිගරුඬක් මෙන් සීතල වී ඇති අතර කිසිසේත් නොසැලී සිටියෙමි.

මම රාත්‍රියේ ඇසිපිය හෙළවේ නැත, සිතුවිලි දහස් ගණනක් මගේ මනස තුළ අවුල් සහගත ලෙස එකිනෙක පසුපස හඹා ගිය අතර මට උදේ එතතුරු බලා සිටීමට නොහැකි වූ නිසා මට පිටත් විය. මව කුලී රථය

ඇනවුම් කර නිවුණේ "cauzi i lupi" (wolf trouser) යන අන්වර්ථ නාමයෙන් හඳුන්වන මහත්මයෙකුගෙනි. අලුයම නැගිටලා කාඩ්බෝඩ් සුවිකේස් එකට ආසිනල් ටව් එකක් දාලා අපි මාමලාට සමු දුන්නා. පිටව ගිය පසු, මගේ නැන්දා කඳුළු සලමින්, ඇගේ හිසකෙස් සමඟ ඇගේ කාමරයෙන් පිටතට පැමිණ, මගේ මවගේ පාමුල වීසි කරමින් මෙසේ බැගෑපත්ව ඉල්ලා සිටියාය: "දැන් මම සියදිවි නසා ගන්නම්, ඔබේ හෘදය සාක්ෂිය මත ඔබේ මරණය සිදුවනු ඇත. ජීවිතය, කරුණාකර, ඔබ දණින් වැටී එය අසම් - ඇය කීවාය - මම දුප්පත් ගැහැනියකි, තනියම සහ බොරු ස්වාමිපුරුෂයෙකු විසින් නිරිසනෙකුට මෙන් සලකමි, කිසිවෙකු මට ආදරය නොකරයි, මගේ සහෝදරිය, මම ඔබෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ ඇයව ඇත් නොකරන ලෙසයි. මට අනුකම්පා කරන්න, මාව තනි කරන්න ඔබට අයිතියක් නැහැ, ඇය මලක් මෙන් අප අතර වැඩි ඇති අතර දැන් කෘතඥතාවයක් නැත!

අවුල් වූ හිසකෙස් සහ මඩ වගුරන මුහුණින් ඔහු මුළු විශ්වයටම ශාප කරමින් පොළොවට පහර දුන්නේය. තම සහෝදරිය භයානක වී ඇති බවත් ඇගේ මනස නැති වී යන බවත් මගේ මවට වැටහුණි, ඇය නොඉවසිලිමත් විය. කෙසේ වෙතත්, ඇය නොසැලී, අනුකම්පාවෙන් කම්පා වීමට ඉඩ නොදී, ඔහුගේ මායාවන්ට ඇය බිහිරි වූවාය, ඇය දුර දෙස බලා ඇගේ නාට්‍යයේ අවසානය තෙක් බලා සිටියාය. මගේ මව දැඩි ලෙස සිටින බව මගේ නැන්දාට වැටහුණු විට, ඇය අපට අවසන් සමුගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කරමින් ඇගේ කාමරයට දිව ගියාය. එක්වරම අප පිටව ගිය අතර, ඇය නැවත පාරට බැස්සේ, අපි ඉවතට යන විට, ඇය ගල් සමඟ මුසු වූ කුඩා කළු බෝලයක් බවට පත් වන තෙක් ඇය හැකිලෙනු අපි දුටුවෙමු. සමහර විට මම දැවැන්ට පමණක් විය හැකි පරිදි ඇයට කුරිරු වී ඇති නමුත් මට මතකයි මම මගේ මවගේ දැනින් ආරක්ෂා වූ ඇගේ නිවසින් ඉවතට යන විට, ඇය මගේ ඇස්වලින් අතුරුදහන් වීමට

සුදානම් බව දුටු විට මගේ සියලු අමනාපය හදිසියේම ආදරයක් බවට පත් විය. සහ මට ඇය ගැන අනුකම්පාවක් දැනුනි (මාස කිහිපයක් ඇය මා මැරුණාක් මෙන් වීදිවල හැඬූ බව පසුව මට දැනගන්නට ලැබුණි).

Piazza Bertolami හි කුලී රථ දොරවල් විවෘත විය. මම ජනේලයෙන් නගරය අවසන් වන තෙක් මා දුටු සෑම කෙනෙකුටම අත වැනුවෙමි. මගේ බැල්මෙන් හෙමිත් හෙමිත් ඇත් වූ පරිදර්ශනය සහ රට දෙස මා හදේ කම්පාවෙන් නිරීක්ෂණය කළ ගමනේදී, මුහුද දකින තුරු අපි බොහෝ වේලාවක් නිහඬව සිටියෙමු. මේ වන විට මම Novara වෙතින් බොහෝ දුරස් වී සිටිමි, නියත වශයෙන්ම! විරුද්ධ සිතිවිලි මගේ හිත ඇතුළේ රණ්ඩු වෙලා මට ඒවා පාලනය කර ගන්න බැරි වුණා, අපි ආවා කියලා අතතුරු අඟවමින් අම්මා මාව තුරුල් කරද්දී මම ඇහැරුණා. එතකොට මම ගතකළ දුක්බර ජීවිතය නිසා මෙව්වර කල් පිළිකුල් කරපු ඒ රටට මම තදින්ම ආදරය කළා. Vigliatore ස්ටේෂන් එකේ ලොකු ව්‍යාකූලත්වයක් ඇති වුණා, අපි වගේ බොහෝ දෙනෙක් කාඩ්බෝඩ් සුවිකේස් සහ වෙනත් බැග් රැගෙන උතුරට යනවා.

මුහුදෙන් සිහින් හුළඟක් ඇවිත් මගේ තොල්වල ලුණු රස කරනවා මට දැනුණා. පලමු වතාවට දැනුන සුන්දර හැඳීමක්. අපි පැය භාගයක් දුම්රිය එනතුරු බලා සිටියෙමු. මට එය නව වානයක් විය. "මහාචාර්යතුමනි, මුලින්ම ආවේ කුකුළාද බිත්තරද කියන්න" කියන ජනප්‍රිය ගීතය මිනිස්සු ගායනා කළා. සියලු දෙනාම මහාද්වීපයේ නිවාඩු ගත කර ආපසු යමින් සිටියහ. අපි Messina වෙත පැමිණි පසු, පාරු බෝට්ටුවට ගොඩ වන මැදිරි මම පුදුමයෙන් දුටුවෙමි. එය සැප්තැම්බර් මැද භාගය වූ අතර සමුද්‍ර සන්ධියට ඉහළින් වූ එම නිල් අහසේ දහස් ගණන් ගිලන්තෝ කැරකෙමින් සිටියහ. ඔවුන්ගේ පියාසැරිය සමඟ ඔවුන් මගේ සිහිනය එම්බ්‍රොයිඩර් කරමින් සිටියහ: අවසානයේ මගේ පවුල සමඟ ජීවත් වීමට නැවත පැමිණීම. ඒ දීප්තිමත් පසුබිම මැද දෙවියන්ව දකින්නට මම උත්සාහ කළ

අතර, මම ඔහුව නොදැක සිටියද, මගේ කුඩා ආත්මයේ පතුලේ සිට මම ඔහුට ස්තූති කළෙමි. ගණන් කළ නොහැකි පැය ගණනකට පසු, අපි රෝමයෙන් බැස, තවත් පැය ගණනක් බලා සිටීමෙන් පසු, මිලාන් බලා යන දුම්රිය, ඩොමොඩොසෝලා සඳහා තවත් දුම්රිය වෙනසක් සිදු විය. එය සිහිනයක් විය. ඒ කෝච්චියෙදී අම්ම දන්න කියන කීප දෙනෙකුට ආචාර කළා. හැමෝම ඇහුවේ ඇය කොහෙත්ද, ඇය සමඟ සිටින ගැහැණු ළමයා කවුද? ඔහුට තවත් දියණියක් සිටින බව ඔවුන් දැන සිටියේ නැත.

මම භූ දර්ශන නිරීක්ෂණය කළෙමි: මම පුදුමයෙන් මැඟියෝර් විල සහ දූපත්, පසුව කඳු දුටුවෙමි. නගරය කඳුවලින් වට වූ මිටියාවනක බව දන්නා මම අප එන තෙක් කොපමණ වේලාවක් දැයි ඇසුවෙමි. අපි දොමොඩොසෝලා නගරයට පැමිණියේ අලුයම. අහස අළු පාටයි, වීදි ද අඳුරු තීන්ත ආලේප කර ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, මිනිසුන් බිම බලාගෙන අධිෂ්ඨානශීලී පියවරකින් ගමන් කළහ, ඔවුන්ගේ ඇඳුම් පවා අඳුරු විය. මීට වසර දෙකකට පෙර මම සිසිලියේදී දුටු මගේ කුඩා සහෝදරයා සමඟ තාත්තා දුම්රියපොළේ අප එනතුරු බලා සිටියේය. සිපගැනීම් සහ වැළදගැනීම්. අපි ගෙදර යන විට මම ඉක්මනින් මගේ නගරය බවට පත්වන ස්ථානය සොයා ගැනීමට උත්සාහ කළෙමි. මම නිවාසවල ජනේල ගණන් කළ නමුත් ඒවා කොතරම් විශාලද යත් මට මගේ ගණනය කිරීම් අහිමි විය. ජනේල ඕනෑවට වඩා තිබුණා, එක පිට එක ගෙවල් වැඩියි. ඒවා කොයිතරම් උසද කියනවා නම් මගේ ඇස් අහසේ ගිලිහී ගියා.

මට කරකැවිල්ල දැනුණා. දහසක් ප්‍රශ්න මගේ ඔළුවේ බුබුළු නැගුණේ නොඉවසිලිමත්ව පැමිණෙමින්ය. ඒ ගමනේදී මට එක වචනයක්වත් කතා කරන්න බැරි වුණා. ඊට පස්සේ ගෙදරදී මට තවත් පුදුමයක් ඇති වුණේ මට ඡායාරූපවලින් පමණක් මතක ඇති මගේ සහෝදරයන් දුටු විටය.

තවත් පුද්ගලයන් වූයේ සිත්කි, ටැප් සහ ගැස් ලිපි සහිත මුළුතැන්ගෙය (නොවාරා නිවසේ ජලය නොතිබූ අතර අපි දර වලින් උයන්ගෙනමු). සවස් වරුවේ කොමරේ ග්‍රාසියා ඇගේ දියණිය කැටරිනා සමඟ අපව බැලීමට පැමිණියාය. අසල්වැසියන්ට පවා මාව හමුවීමට අවශ්‍ය විය. පහුවදා හවස තාත්තා මාව සිනමා ශාලාවට එක්කන් ගියා. මගේ ජීවිතයේ සුන්දරම සන්ධ්‍යාවන්ගෙන් එකක් මට සදහටම මතකයි, අවසාන දිනය දක්වා. මම අන්තිමට මගේ තාත්තා ළඟ හිටියා, කෙනෙක් නැති තාත්තා කෙනෙක්ට ආදරේ කරනවා වගේ මම එයාට ආදරේ කරන්න කලින්, දැන් මම එයාව අගය කලා, අන්තිමට මට එයාගේ කුමරිය වගේ ආරක්ෂාවක් දැනුණා පළමු වතාවට. කොටින්ම මම වලාකුලුවලට උඩින් ඇවිදගෙන යනවා වගේ මට දැනුණේ, මම විශ්වයේ වෙනත් ස්ථානයකට ගොඩ බැස්සා වගේ.

නවවන පරිච්ඡේදය - ස්වර්ගයේ දොර

සිසිලියෙන් පිටවීමට පෙර, මගේ මව මට ෆියුරියර් හි රැකියාවක් සොයා දීමට සමත් වූ අතර දින දෙකකට පසු ඇය මා සමඟ වැඩට ගියාය. අපි උදේ පාන්දරින්ම නිවසින් පිටව ගියෙමු: මෙම පුවත ගැන මම ඉතා සතුටු විය.

ප්‍රවේශයේදී මාව පිළිගත් ටිල්ඩි මෙනවිය මට ලොකු සිනහවක් පාමින් මා අතින් අල්ලාගෙන, ප්‍රියමනාප මිත්‍රයෙකු ලෙස කාන්තාවක් වූවාය. ටිල්ඩි මට මිලානීස් භාෂාවෙන් කීවා "හෙලෝ බෙලා ට්‍රසා (කෙල්ල), එන්න, මම ඔබට මා සමඟ වැඩ කරන ගැහැණු ළමයින්: නෙලා සහ ටෙරේසිනාට හඳුන්වා දෙන්න, ඔවුන්ට බොහෝ අත්දැකීම් ඇත, ඔවුන් ඔබට වැඩ කරන ආකාරය කියා දෙනු ඇත. තිබේ නම් ඕනෑම ගැටලුවක් - ඇය තවදුරටත් - විමසීමට ලැජ්ජා නොවන්න". ඉතින් ඇසිපිය ගහන ගමන් මට මගේ අලුත් රස්සාව හමිබ වුණා.

මට දැනටමත් හැදී වැඩී ඇති බවක් දැනුණු අතර බෙලා ට්‍රසාගේ ජීවිතයේ මෙම වෙනස සනිටුහන් කිරීමට, ඇගේ ඔසප් වීම පළමු වරට පැමිණියේය. ඇය ඒ මාතෘකාව ගැන වැඩිය දැන සිටියේ නැතත්, නොවාරා

තම වැඩිහිටි යෙහෙළියන් ගෙන් ඇසූ කතාවලින්, එකීයක තරුණියක් බවට පරිවර්තනය වූයේ එලෙස බව ඇයට වැටහුණි. කාන්තාවක් වීමට ඇයට එම සංඥාව අවශ්‍ය නොවන බව ඇය තේරුම් ගත්තාය: ඇය දැනටමත් ඇය ඉගෙන ගත්, දන්නා සහ ආදරය කළ සියල්ල නිසා විය. එය තවදුරටත් දළඹුවෙකු නොවූ අතර සමනලයෙකු බවට පරිවර්තනය වී ඇත. ඔහු ඇත සිට පැමිණ විනාඩි කිහිපයකින් එක් ලෝකයකින් තවත් ලෝකයකට ගියේය. ඇය තනි වූ අතර ඒ ගැන බොහෝ ආඩම්බර විය.

ඒ අතරේ මම අලුත් වැඩේට හුරු වෙන්න පටන් ගත්තා. එකල ලොම් කරපටි භාවිතා කළේ කබාවලට සවි කිරීමටයි. හම් ස්පොන්ජියකින් තෙත් කර අවසානයේ සෑම පැත්තකින්ම ඇදගෙන ලී පුවරුවකට ඇණ ගැසුවා. සිසිලියේ රසායනාගාරයේදී මම මගේ ඇඳුම්වල යටට දැමීමට ඊයම් පොඩි කළ ආකාරය මට මතක් විය. මෙහිදීද ඇඟිලිවල යම් මිටි පහරක් එල්ල විය. අවිච්චිකා නිබුනා නම්, ඒවා පාලේ වත්තේ වියළන ලදී, එබැවින් මට වටිනා පර්සියානු බැටළු පැටවෙකු, නරියා, මිත්ක් සහ මී මස්කූන්ගේ හම් සදහා මුරකරුවෙකු ලෙස ක්‍රියා කිරීමට සිදු විය. මම ඔවුන්ව රැකබලා ගන්නා අතරතුර, මම මෝටර් රථ සහ මිනිසුන් පසුකර යන ආකාරය දෙස බලා සිටියෙමි. මම කාර් පිටාර දුම පවා ආඝ්‍රාණය කර ඒ නගර සුවදින් තෙමීමට උත්සාහ කළෙමි, පිරිසිදු වාතයේ හැදී වැඩුණු කුඩා දැරියට එතරම් අලුත් සහ මත් විය. මගේ බැල්මට පෙර නගරය පසුකර ගිය අතර මට කාලය පවා අහිමි විය. එහිදී දවස පැයවලට බෙදා ඇති බව මගේ පියා මට පැහැදිලි කළේය, නමුත් මම කැස්ට්‍රැන්ජියා හි ජීවත් වූ විට මම දැන සිටියේ ඉර පායන සහ බැස යන ආකාරය පමණි. සමහර වෙලාවට මම හම් පරිස්සම් කරනකොට උඩ තට්ටුවේ වයසක තෝනා කෙනෙක් එනවා මාව ආශ්‍රය කරන්න. ඔහු දැඩි Piedmontese භාෂාවෙන් කතා කළ අතර මට කිසිවක් තේරුණේ නැත: "මොන තරම් ලස්සන විහිළුවක්ද, da ndua ti vegnat (ඔබ පැමිණෙන්නේ කොහෙන්ද)?"

Cuma ti se ciamat (ඔබේ නම කුමක්ද)?". මම වෙනස් වෙනවා. "Ti mi capisat mia (ඔබට තේරෙන්නේ නැද්ද)?". හම් වියළී ගිය විට ටිල්ඩි මෙනවිය ඒවා ඇණවුම් කළ මැහුම් ශිල්පීන් සඳහා බෙල්ලේ හැඩය කපා ගන්නාය.

ටිකෙන් ටික මම ශ්‍රීසෙලියා පැඩිං එක, වට්ට ලූප් එක දාන්න, ඊට පස්සේ ලයිනිං දාන්න ඉගෙන ගන්නා. මගේ හැකියාවන් නිසා සනිපතා පොකට් මනි ලැබීමට පටන් ගත් අතර ඉක්මනින්ම මා විශ්‍රාම වැටුප් ලකුණු වලට අනුකූල විය. මට වයසක් දැනුණා. රසායනාගාරයේ ගුවන් විදුලියක් තිබුණා: මම ගීතවලට සවන් දීමෙන් සතුටක් ලැබුවා. එකල ගීතකරණ සුලභ නොවූ නමුත් තරුණියට අයිස් පෙට්ටියක් තිබූ අතර එය නගරයේ වීදි හරහා කරන්නයක් රැගෙන ගිය මහත්මයෙකු විසින් සපයන ලද අයිස් කුට්ටි වලින් පුරවා ඇත. එවැනි මිරිදිය පානය මට අලුත් දෙයක් විය. ලාභ දර උදුනක් නිවස උණුසුම් කළේය. ඔහුට දුරකථනයක් නොතිබුණත් සේවාදායකයන් ඇමතීමට අවශ්‍ය වූ විට ඔහු මාව කම්කරුවන් කිහිප දෙනෙකු සිටින ඉදිකිරීම් ආයතනයක හිමිකාරිය වන ඔහුගේ නැන්දා වෙත යැවීවා. මේ අතරින් අහම්බෙන් වගේ මම පලවෙනි වතාවට දැක්කේ... ඒත් මේක මට වෙලාවක් කැමැත්තක් තිබුණොත් පස්සේ කියන්නම් තවත් කතාවක්.

ගෙදරදී මම හොඳට කැවා, සවස් වරුවේ අපි නගර මධ්‍යයේ ගල් වහලවල් සහ අලංකාර ජනේල සහිත සාප්පු නැරඹීමට පිටත්ව ගියෙමු. සෙනසුරාදා දිනවල දවල්ට පමණ වැඩ ඇරිලා එනකොට මම අම්මත් එක්ක ගියේ මධ්‍යස්ථානයේ සැහෙන කොටසක් තියෙන පොළට. මට කබායක් හදන්න අපි රෙදි ගන්නා. එය පරීක්ෂා කරන ලදී. නත්තලේ මධ්‍යම රාත්‍රියේ දිව්‍ය පූජාවේ දී මගේ දේවල් දිග හැරීමෙන් මම එය ආරම්භ කළෙමි. කෙටියෙන් කිවහොත්, ජීවිතයක්.

කානිවල් ආවා. අපි ලඟම පවුලක් එක්ක ගැලෙව්වි රඟහලේ අවුරුදු උත්සවයට සහභාගි වුණා. ගොස්ෆරසන්ට් ලයිට් නාට්‍ය අතර වෙස්මුහුණු බෝල දැකීම සිහිනයක් විය.

ඊළඟ සෙනසුරාදා මම නැගිටින විට යමක් වැරදී ඇත. මගේ අම්මා මට San Pellegrino magnesia නොදුන් නිසා මම අඩමින් සිටියෙමි. මාටිග්නි සිට ඔහුගේ ඥාති සහෝදරයෙක් පැමිණියේය. ඔහු අප සමඟ දිවා ආහාරය ගත්තේය. දහවල් වන විට මට අමුත්තක් දැනුනි, මගේ සතුව අවසන් වන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. තාත්තා එයාගේ මස්සිනා එක්ක කෝව්වියට ගියා, ඊට පස්සේ අපි රූ කෑම කෑවා.

එදා හවස අපි ඇවිදින්න ගියේ නෑ. තාත්තා අම්මාට කිව්වා "මම බාර් එකේ මගේ යාළුවන්ව බලන්න යනවා" කියලා. රාත්‍රී 10 ට පමණ ඔහු ආපසු නිවසට පැමිණියේ සුදුමැලි මුහුණකින් කෙදිරිගාමින් හා හුස්මක් ගනිමින්, ඔහුගේ පපුවේ ඇති වූ දැඩි වේදනාවකින් බියට පත් විය. "තෙරේසා, මට වමමයිල් ටිකක් හදන්න." තාත්තා ඇඳ උඩ හුස්ම හිරකරගෙන ඉද්දි මම නැන්දා කෙනෙක් එක්ක දුවගෙන ගියේ මීටර 50ක් එහායින් ඩොක්ටර් කෙනෙක්ට කතා කරන්න. ඔහු වහාම පැමිණි නමුත් ඒ අතරතුර මගේ පියා ජීවත් වීම නතර කර ඇත. පසුව අපට දැනගන්නට ලැබුණේ ධමනිය පුපුරා ගොස් ඇති බවයි. කොහොමත් කරන්න දෙයක් නැති වෙන්න තිබුණා, තාත්තා දිව්‍ය දොරෙන් ඇවිදගෙන දිව්‍ය ලෝකෙට ගියා. ඒ 1951 පෙබරවාරි 17 වැනිදාය. මුළු රාත්‍රිය පුරාම මම සිටියේ තාත්තාගේ අසරණ සිරුර දෙස නෙත් යොමු කරවමිනි. මගේ හිස කැරකෙමින් තිබුණි, ඉරුවාරදය සහ කරකැවිල්ල මිශ්‍ර වූ අතර, අසාධාරණ මරණයක සාක්ෂිකරුවන් වූ නිසා සියලු වස්තූන් ද්වේෂ සහගත වූ එම කාමරයෙන් මාව පාහේ ඉවතට ගෙන ගියේය. මගේ තාත්තා ගැනත් දොමදොස්සෝලාවේ මට අත් වූ කුරිරු ඉරණම ගැනත් සිතීම නතර කළේ නැත, මගේ ඇස්වලින් කඳුළු පිටවීමට නොහැකි වූයේ

ඒවා හැඩිමෙන් වියළී ගිය බැවිනි. මෙහිනා සමුද්‍ර සන්ධියට ඉහළින් ඇති විස්මිත ආලෝකයේ මා පිටත්ව යන විට මා සිතින් මවාගත් ඒ දෙවියන් ඔහු සැඟවී සිටියේ කොහේද? ඇයි එයා අපිව දාලා ගියේ? ඇයි එයා මාව මෙව්වර රැවැට්ටුවේ. ඇයි දැන් මට මගේ පියාව හමු වූ පසු ඔහුව සදහටම මගෙන් ඇත් කළේ? මෙම බේදවාචකයේ අරමුණ කුමක්ද? දැන් මෙහි දොමොදොසොලාවේ දෙවියන් වහන්සේ වෙනස්, දුරස්ථ, නොපැහැදිලි ලෙස පෙනුන නිසා, ඔහු අන්ධකාරයෙන්, නොපැහැදිලි සහ අස්ථායී, කටුක, දෙවියෙකු ලෙස පෙනුනි, මම නැවත විශ්වාස කළ යුතුද නැතහොත් මගේ ඉතිරි කාලය තුළ නොසලකා හැරියෙමි. රාත්‍රී සහ රාත්‍රී දෙකෙහිම මම නිහඬව සිටියෙමි, මගේ දැස් අදුරේ වෙහෙසකර බලා සිටිමි, දිවා කාලය පැමිණීමත් සමඟ සියල්ල පෙර පැවති තත්වයට පත්වනු ඇතැයි යන බලාපොරොත්තුව පාහේ. ඒ දුක්බර දවස්වල, මගේ පවුලේ අය ප්‍රපාතයක අද්දර සිටින විට, කුඩා ගැහැණු ළමයින්ට ස්වර්ගයක් නොවන බව මට වැටහුණි.

එවැනි එක් රාත්‍රියක, හිමිදිරි පාන්දර මම කඩා වැටී, වධ හිංසා කරන නින්දකින් පසු මම මිහිරි සිහිනයක ගිලී ගියෙමි: මම වැව මත මා සොයා ගියෙමි, එවිට මගේ පියා මට පෙනී සිටියේ ඔහුගේ දැස් සහ මුහුණ ආකාශ ආලෝකයක ගිලී ය. දැන් ඔහුගේ මුහුණ තවදුරටත් දුක් විඳ නැති අතර නැවතත් ලස්සන විය. ඔහු මට මිහිරි ලෙස සිතාසී, මගේ අත අල්ලා, මා වැළඳගෙන මා සමඟ කතා කිරීමට පටන් ගත්තේය. "මගේ දරුවා - ඔහු කීව්වා - මට දැන් ඔබට කියන්නට අවශ්‍ය වන්නේ මගේ ආදරයයි, මට ඔබට අවශ්‍ය සියලු යහපතයි. තත්වයන් අදහස් කළේ අපි එකිනෙකා නොදන්නා බවයි. ඔබ වැඩි සිටිනු දැකීමට නොහැකි වීම ගැන මම කනගාටු වෙමි..." .

වෙලාවකට ඒ හීනය ගැනයි මගේ අවසන් ගමන ගැනයි මම හිතනවා, සම්දාණන් වහන්සේ මට කතා කරන්නේ කවදාද කියා මම සිතනවා, මම

ස්වර්ගයේ දොරෙන් එගොඩ වෙද්දී මගේ තාත්තා එදා හැන්දෑවේ වගේ ඇදගෙන මා එනතුරු බලාගෙන ඉන්නවා කියලා මම හිතන්න කැමතියි. සිනමාව: ඔහු සමඟ අපට එකිනෙකාට පැවසීමට බොහෝ දේ ඇත, එම සිතල පෙබරවාරි රාත්‍රියේ බාධා කළ සංවාදය අපි සදහටම නැවත ආරම්භ කළ යුතුය. මගේ අවසාන ගමන ආරම්භ කිරීමට එය හොඳම මාර්ගය වනු ඇත.

පියා සාමාන්‍ය කම්කරුවෙකු වූ නිසා විශ්‍රාම වැටුපක් නොමැතිව දරුවන් හතර දෙනෙකු සමඟ මව බලාපොරොත්තු සුන් වූවාය. ලෝකයේ සියලුම සිතල සහ සියලු වේදනාවන් අපගේ දුප්පත් විගමනික පවුල මත පැවතුනි.

අපේ භූමියෙන් බොහෝ දුරින්, ජීවිතයෙන් බොහෝ දුරින්, අපි කාන්තාර සුළඟින් ඇදගෙන යන වැලි කැටය.

මගේ මවට තමා සහ ඇගේ මුළු ආත්මයම අහිමි විය. ඇය හිස් කවචයක් බවට පත් විය. ඔහුගේ සිරුර ලී කැබැල්ලක් මෙන් හැකිලී ගියේය, ඔහු කිසි විටෙකත් බර අඩු කර නොගත් අතර, ඔහුගේ නැතිවූ බැල්ම, සුදුමැලි සහ හැඟීම් විරහිත මුහුණකින්, ඔහුගේ පියාගේ සොහොන දෙසට දුරස්ථ ස්ථානයක් දෙසට මිනිත්තු මුළුල්ලේම රැඳී සිටියේය. අමතක කරන්න බැරිකමට ඇය හොල්මනක් වගේ වෙලා. ඇය වැටී ගැලවී යාමට මාර්ගයක් නොමැතිව මං මුලා සහගත තත්වයක ගිලී යන මොහොත මට දැනුනි. මම ඇයව සොලවන්නට උත්සාහ කළෙමි, මම ඇයව සතුවු කිරීමට උත්සාහ කරමින් ඇය සමඟ කතා කළෙමි. ඇදහිය නොහැකි තරම්, භූමිකාවන් සම්පූර්ණයෙන්ම ආපසු හැරවිය: තම සැමියා නොමැතිව ජීවිතය සදහා ඇයව සුදානම් කිරීමට සහ ඇයට අමතක කිරීමට උදව් කිරීමට කතන්දර කියමින් තම මව සනසන්නට වූයේ දියණියයි. ලොකු දුව වන මට තවම අවුරුදු 15 සම්පූර්ණ වී තිබුණේ නැත.

රාත්‍රී ආහාරයෙන් පසු මම තවත් ගත කිහිපයක් උපයා ගැනීමට
ෆියුරියර්ස් හි වැඩට ගියෙමි. බලාපොරොත්තුවේ දැල්ල සජීවීව තබා
ගැනීමට උත්සාහ කළේ මමයි. ඒත් අන්තිමට අම්මා, මං දන්නේ නෑ,
සමහරවිට මං මුලාවේ හයිසෙන්, එක ඇඬුමක් අතරේ, මුළු ලෝකෙම
කරට අරන්, හෙමින් හෙමින් ආයෙන් මහණ වෙන්න ගියා, සායවල් ටිකක්
මසා ගවුම් ඇදගෙන.

දහවන පරිච්ඡේදය - සුන්දර කුසා

එම වසරේම මැයි මාසයේදී මගේ කුඩා සහෝදරයා සරම්ප රෝගයෙන් පෙළුණු අතර කුඩා කාලයේදී එය වැළඳී නොතිබූ මටද එය වැළඳුණි. මම ඇඳේ ඉද්දී අම්මා දොර අරිනවා ඇහුණා. කවුරුහරි දොර සිනුව නාද කර තිබුණා. එතකොට මට zizi සහ Michelillo ගේ කටහඬ ඇහුණා. මම කනස්සල්ලට පත්ව සිටියෙමි: මීට පෙර ඔවුන් කිසි විටෙකත් මගේ දෙමාපියන් බැලීමට මා දොමොදොසෝලා වෙත ගෙන නොගිය අතර දැන් ඔවුන් පැමිණ ඇත. ඔවුන් සතියක් පමණ නැවතී සිටි අතර, පසුව මම ඔවුන් සමඟ සිසිලියට පැමිණෙනු ඇතැයි ඔවුන් බලාපොරොත්තු වූ නිසා ටිකක් කලකිරීමට පත් විය. නොවැම්බර් මාසයේදී කළු පාටින් මායිම් කළ ලිපියක් ආවා. මව කලබල වූ අතර එය විවෘත කරන විට ඇගේ අත වෙවිලන්නට විය. මම ඇය අඬනවා දැක්කා: zizi සීයා ටුර්ගේ මරණය නිවේදනය කළා. නොවැම්බර් 8 වෙනිදා බෝර්ඩොනාරෝ ගම්බද ප්‍රදේශයේදී ඔහු මියගොස් ඇති බව ඔවුන් සොයා ගත්හ. ඔහු 87 හැවිරිදි වියේ පසුවිය. ඊළඟ වසරේ නවත් විශාල බලාපොරොත්තු සුන්චීමක් ඇති විය, අහම්බෙන් පරීක්ෂණ මගින් මරණයට හේතුව උගුරේ ලේන්සුවක්

සමඟ හුස්ම හිරවීම නිසා ගොඩගැනීමේදී හමු විය. ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයේ අසල්වාසීන් වන නම සහෝදරයා සමඟ එක්ව කාන්තාවක විසින් ලීර 11,000ක විශ්‍රාම වැටුප සොරකම් කිරීම සඳහා මෙම අපරාධය කර ඇත. පසුව ඇය වසර 24ක් සිරගතව සිටි අතර ඔහු වසර 12ක් සේවය කළේය.

මම දිගටම දුකෙන් හිටියා. පොඩි සල්ලි වලින් අපිට 5 දෙනෙක් එක්ක යන්න බැරි උනා. ටිල්ඩි මෙනවිය මට උපදෙස් දුන්නේ රැකියා කාර්යාලයේ ලියාපදිංචි වීමට ව්‍යාජ සේවයෙන් පහ කිරීමක් සිදු කරන ලෙසයි. වැඩ නියෝගවද කියලා බලන්න නිතර ගියත් පොඩි බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා. 53 අප්‍රේල් මාසයේදී මම දැනගන්නා ඔවුන් ගැහැනු ළමයින් කිහිප දෙනෙකු කර්මාන්ත ශාලාවක කුලියට ගෙන ඇති බව. ඔවුන්ට එය අවශ්‍ය නොවීය, ඔවුන්ගේ පියාට දැනටමත් රැකියා තිබුණි. ඒ නිසා මම විරෝධය දැක්වීමට කාර්යාලයට ගියෙමි: මට අනෙක් අයට වඩා වැඩ කිරීමට අවශ්‍ය විය. මැයි මාසයේදී මම අවසානයේ කර්මාන්ත ශාලාවකට ඇතුළු වූ අතර එහිදී ඔවුන් විදුලි රැහැන් සඳහා ඉලාස්ටික් බැන්ඩ්, සපත්තු ලේස්, රිබන් සහ ටියුබල් නිෂ්පාදනය කළහ. සතිපතා වැඩ මුර 6-13 සහ 13-21 සමඟ වෙනස් මහන්සි වී වැඩ කිරීම. ඉන්ටර්වල් එකේ මමත් ෆුරියර් එකට ගියේ මගේ පඩියට එකතු කරලා අම්මට සහනයක් දෙන්න.

අගෝස්තු ආවා. නිවාඩුව සඳහා කොමරේ ග්‍රාසියාට නම වයෝවෘද්ධ මව බැලීමට සිසිලියට යාමට සිදු විය. මමත් මගේ දුව කැටරිනා එක්ක යන්න තීරණය කළා. අපි දුම්රියෙන් මිලානෝ බලා පිටත් වූ අතර පසුව රෝමය බලා රාත්‍රියේ පැමිණියෙමු. සිසිලිය බලා යන දුම්රිය එනතුරු පැය කිහිපයක් බලා සිටීමට සිදු විය.

දුම්රිය ස්ථානයේදී අපට සෙසු ගම්වැසියන් කිහිප දෙනෙකු හමු විය, ඔවුන් අතර තෝවාරාහි කුරු නළුවෙක්, සැල්වටෝර් ෆර්නාර් සහ මට නම මතක නැති සොල්දාදුවෙක්. ග්‍රේසියා මහත්මිය බංකුවක් මත විවේක ගනිමින් සිටියදී, කැටරිනාට සහ මට ඇවිදීමට ආරාධනා කරන ලදී. ඔවුන් අපිව Motarello කන්න Piazza Esedra වෙත ගෙන ගියා. මට ආයෙන් පණ එන්න පටන් ගන්නවා වගේ දැනුනා.

ඒ වන විටත් සෙනඟ පිරුණු කෝච්චිය පැමිණි විට, ග්‍රේසියා මහත්මිය බැග් දෙකක් රැගෙන යාමට ඉක්මන් වූවාය. දුම්රිය සම්පූර්ණයෙන්ම නතර නොවූ අතර ඇය දුම්රිය මාර්ගයට ඇද වැටුණාය. කැටරිනා, මම සහ මුළු සෙනඟ සදාකාලික පියාණන්ට කැගැසුවා, අපි ඇයව තුවාලවලින් පිරුණු නමුත් ආශ්චර්යමත් ලෙස ජීවතුන් අතර සිටිමු. ඇය රෝහලට ගෙන යාම ප්‍රතික්ෂේප කළාය. පැයකට පසු දුම්රිය පිටත් විය. මධ්‍යහ්නයට පෙර අපි Terme Vigliatore දුම්රිය ස්ථානයට පැමිණියෙමු, එහිදී අපි zizi සහ Micherillo හි අමුත්තන් වූ Novara Sicilia වෙත අපව රැගෙන ගිය බසයෙන් ගියෙමු.

ඔවුන් අපව ගෞරවනීය අමුත්තන් ලෙස පිළිගත්තා. එදා රූ අපි තුන්දෙනාම ඇඳේ හිටියා, මමයි කැතරිනායි ඇහැක්වත් නිදාගත්තේ නැහැ. ග්‍රාසියා මහත්මිය වේදනාවෙන් පිරී සිටියාය. එදිනම රාත්‍රියේ පුදුමයක් ඇති විය: සමහර තරුණයන් ගිටාරය සහ වයලීනය සමඟ අපව

සෙරෙතේඩි කළ නමුත් කෝපයට පත් මිවෙරිලෝ මාමා ඔවුන්ව පලා ගියේය.

කැනරිනාගේ මව ඇගේ මුළු කාලයම පාහේ ඇදේ ගත කළාය. ඔහු තම වයෝවෘද්ධ මව බැලීමට ගියේ දින දහයකට දෙවරක් පමණි. සවස් වරුවේ මම රසායනාගාරයේ සිට මගේ පත්තියේ මිතුරන් සහ මිතුරන් බැලීමට ගියෙමි. දවසක් මාව බදාගන්න ආපු ඉස්කෝලේ යාළුවෙක්වත් දැක්කා. ඔහු අතින් බයිසිකලයක් අල්ලාගෙන සිටි අතර, මම ඔහුගෙන් ඉල්ලා සිටියේ මාව පැදවීමට රැගෙන යන ලෙසයි. ඒ කාලේ නෝවාරා කවදාවත් කෙල්ලෙක් බයිසිකලේක යනව දැකල තිබුනෙ නෑ. ඇය දැනගත් විගස, zizi මට බැණ වැදුණා: "ඔයා බකමුණෙක් වෙලා, මම කවදාවත් මේ වගේ දේවල් හිතුවේ නැහැ."

ආපසු ඩොමොඩොසෝලා හි ග්‍රාසියා මහත්මිය සුවය ලැබීමට වෙහෙසෙමින් සිටියාය. එම වැටීමෙන් පසු, ආනරෝසිස් වේදනාව ලබා ගත්තේය. ඔහු ඩෙබර්යවත් වූයේ ඔහුගේ පවුලේ අය සමඟ යම් සාදයකට මටද ආරාධනා කළ විට පමණි.

මම නැවත කර්මාන්ත ශාලාවේ සහ furrier හි වැඩට ගිය නමුත් මට අලුත් අත්දැකීම් අවශ්‍ය විය. දවසක්, San Gervasio සහ Protasio දේවස්ථානයට යද්දී, Don Giuseppe Benetti මගෙන් ප්‍රශ්න කිහිපයක් ඇසීමට මා ළඟට ආවා. මම මගේ හැම දුකක්ම එයාට කිව්වා. ඔහු මාව දිරිගත්වමින් කිව්වා: "ඉරිදා හවස කලීකත්වයට එන්න. එහිදී ඔබට කතෝලික ක්‍රියාකාරී සභාපති සිග්නෝර්නා ජර්මානා හමුවනු ඇත, ඇය ඔබව ගැහැණු ළමයින්ට හඳුන්වා දෙන අතර ඔබට හොඳ උපදෙස් රාශියක් ලබා දෙනු ඇත. මම වහාම සැහැල්ලුවෙන් සිටියෙමි: ටිකක් ලැජ්ජාවෙන් මම මිතුරන් ඇති කර ගැනීමට පටන් ගනිමි. මම කතා කරන්න දන්නේ නැහැ කියලා බය වුණා නමුත් දෙවියන්ගේ උදව්වෙන් මම පළමු දුෂ්කරතා ජය ගත්තා. මම නිර්මාතෘ Armida Barelli අගය කරමින්

සංගමයේ පුවත්පත කැමැත්තෙන් කියවීමට: ඇයට ස්තූතියක් වෙන් කර මගේ ජීවිතය දියුණු වුණා. කර්මාන්තශාලා මුරය එයට ඉඩ දුන් විට, මම උදේ 7 ට දිව්‍ය පූජාවට ගියෙමි, එහිදී මට මගේ අධ්‍යාත්මික අධ්‍යක්ෂක ලෙස සැලකූ දොන් බෙනට් හමුවිය. ඉරිදා මම පල්ලිය ඉදිරිපිට ගොඩ ප්‍රෙස් ස්ටැන්ඩ් එකේ පැයක් ගත කරන්න ඉදිරිපත් වුණා. පසුව ඔවුන් මට ACLI කවුන්සිලයට බැඳීමට ආරාධනා කළා. ඒ සියලු කැපවීම් සමඟ මට වැදගත් සහ ඉටු වූ බවක් දැනුනි.

කම්හලේ සිටි මගේ සගයන් මා දැඩි ලෙස සැලකූ නමුත් මට අපහසුතාවයක් දැනුණේ නැත, ඇත්ත වශයෙන්ම මම ඔවුන් වෙනුවෙන් යාච්ඤා කළ අතර මාරුව ආරම්භ කිරීමට පෙර ඔවුන් ඇඳුම් මාරු කරන කාමරවල අසහ්‍ය ලෙස කතා කළ විට මම ඔවුන්ව නැවත කැඳවුවෙමි.

එකොළොස්වන පර්විඡේදය - පෝසිලේන් මුහුණ

එක් ගිම්හාන ඉරිදා ජර්මානු කතෝලික ක්රියාකාරීත්වයේ සභාපති කදුකර සංචාරයක් සංවිධානය කළේය. ඉතිරි වූ සුළු මුදලින් මට ගමනේ වියදම ගෙවන්නට හැකි විය. අපි බසයෙන් Goglio වෙතටත්, පසුව කේබල් කාර් එකෙන් Alpe Devero වෙතටත් පසුව Crampiole දෙසට පයින්ම පැමිණියෙමු. මල් වලින් වැසී ඇති කදුකරයේ සුන්දරත්වය මම මෙනෙහි කළෙමි: රෝඩොඩෙන්ඩ්‍රන්, බටර්කප්, වල් ඕකිඩි. මංගල්යයට බ්ලූබෙර්ස්. දීප්තිමත් රතු සහ රෝස පැහැති ගෙරානියම් එල්ලා ඇති ජනෙල් කවුළුවලින් ගල් වහලවල් සහ ලී කවුළු සහිත කුටි. මම ජර්මානාගෙන් ඇහුවා පාර ඉවර වුණේ කොහෙන්ද කියලා. "අපි වෙහෙසට පත් වූ විට අපි පැකට් කළ දිවා ආහාරය සඳහා නවතිමු." දහවල් 1 ට පමණ අපි ගල්නලාවෙන් මිටියාවන දෙසට ගලා එන පැහැදිලි ජලය පානය කිරීමට නැවතුණෙමු. කෑම කාලා, යාඥා කරලා, සින්දු කියලා අපි ආපහු ගමනට පිටත් වුණා. මම ප්‍රීතියෙන් වෙච්චමින් සිටියෙමි: මම මෙතරම් ලස්සන දවසක් ගත කර නැත. ගෙදරදී මම අම්මට හැමදේම කිව්වා එයාගේ හිනාව මම දැක්කා.

වරින් වර මට නොචාරා සිසිලියාවේ මිතුරෙකුගෙන් තැපෑලක් ලැබුණි: ඔහු අපට හමුවිය හැකි වන පරිදි ඩොමොඩොසෝලා හි රැකියාවක් සොයා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියේය. මම ගොඩක් ව්‍යාකූල වුණා, ඒත් මට සතුටුයි කවුරුහරි මට ආදරය කරනවා කියලා. ඩොමොඩොසෝලාවේ

පිරිමි ළමයෙක් ද සිටියේය, නමුත් මම ඔහුට කැමති නැත: උදේ ඔහු ග්‍රැෂ්පා ෂොට් එකක් පානය කළ අතර සෑම විටම කම්මුල් රතු විය.

උදෑසන භාවනාවන් මට කතාකාරාමයට යන මාර්ගය පෙන්වූ නමුත් ඒ සමඟම මම දැරුවන්ට සහ පවුලක් ආරම්භ කිරීමේ අදහසට කැමතියි. මම දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්තට මා භාර කළෙමි, මම ඉරිදා දහවල් මගේ මිතුරන් සමඟ සනීපතා කැටෙක්සම් කැපවීම් සැලසුම් කරමින් කපීකාගාරයේ ගත කළෙමි. සමහර ඉරිදා දිනවල අපි අසල්වැසි නගරවල කපීකෑන්ට ගියෙමු. බස් ගමන මගේ හිතට වද දුන්නත් ධෛර්යය නිසා පුංචි පුංචි දුක් කරදර යටපත් වුණා.

1954 මැයි 1 වන දින, ACLI සහ කපීකත්වය විසින් සංචාරයක් සංවිධානය කරන ලදී: උදෑසන මැඩෝනා ඩි ඔරෝපා අභයභූමියට වන්දනා චාරිකාවක් සහ පස්වරුවේ Biella හි ගෞරවනීය දේවගැන්වරයාගේ රැලියක්. මම මගේ මිතුරියක් සහ ඇගේ පෙම්වතා වන පියරිනෝ සමඟ ලියාපදිංචි වූ පළමු අයගෙන් කෙනෙකි. තරුණයන්ගෙන් පිරුණු බස් රථ 2ක් පිටත් විය. ඔවුන් අතර මා දැනටමත් කොහේ හෝ දැක ඇති ලැජ්ජාශීලී දුඹුරු පිරිමි ළමයෙක්. ඒ ඔහු ය: මම ලොම්කරුගේ ගනුදෙනුකරුවන් ඇමතීමට ගිය ඉදිකිරීම් සමාගමේ සේවකයා. Pierino ඔහුව මට හඳුන්වා දුන්නා: ඔහු ඔහුගේ ඥාති සහෝදරයා. දවල්ට එයා කවදාවත් මගේ දිනා බැලුවේ නෑ. ගෙදර ආපු ගමන් මම අම්මට ඒ ගැන කීවිවා. පසුදා සවස මම ඔහුව පළමු මහලේ පිහිටි කාමරයේ කුඩා බැල්කනිය යට දුටුවෙමි. "අම්මා, අම්මේ, ඇවිත් බලන්න: මට බීලා වලදී මුණගැහුණු පිරිමි ළමයා ඉන්නවා". ඇය අඩක් සිනහවකින්: "ඔහු ඔබට ආලය කරන බව පැහැදිලිය." ඊළඟ දවසේ සවස, අසල්වැසියෙකු සමඟ පිටතට යන විට, මම ඔහුව මා ඉදිරියෙහි සොයා ගනිමි. අපිත් එක්ක එන්න පුළුවන්ද කියලා ඇය ලැජ්ජාවෙන් ඇහුවා. ටිකක් අවිනිශ්චිතව මම පිළිගත්තා. අරකයි අරකයි කතා කර කර තමයි

අපි අයිස් කැඩුවේ. කර්මාන්ත ශාලාවේ දහවල් වැඩ මුරය අවසන් වූ පසු ඔහු මා සමඟ නිවසට ගියේය. එක් සවස් වරුවේ මම ඔහුව ඔහුගේ මවට හඳුන්වා දීමට ඔහුව රැගෙන ගියෙමි, ඇය ඔහුව ඉතා හොඳින් පිළිගත්තා. ඔහුගේ නිදහස් කාලය තුළ ඔහු කපිකත්වයට සහභාගී විය. එවිට පිරිමි ළමයින් හා ගැහැණු ළමයින් වෙන් කරන ලදී, රැස්වීම අවසානයේ පමණක් ඔවුන්ට හමුවිය හැකිය. අපි ACLI රැස්වීම්වලටත් සහභාගී වුණා.

ආදරේ කරපු කොල්ලො දෙන්නෙක්ට තනියම යන්න බැරි සිසිලියේ ඉඳන් අම්ම ආවත් අපිව විශ්වාස කරලා අපි සාමකාමී ගමනක් පටන් ගත්තා. ගූස් මට පැවසුවේ ඔහුට මගේ තාත්තා මුණගැසුණු බවයි: මුදල් උපයා ගැනීම සඳහා, දරුවන් 4 දෙනෙකු සිටි අතර පියා පමණක් වැඩ කළ බැවින්, පිරිමි ළමයෙකු ලෙස ඔහු තම නිවසේ සිට පියවර කිහිපයක් බැරැක්කයේ මූල්‍යකරුවන්ට යම් යම් කාර්යයන් කළේය. සමහර විට ඔහු ඔවුන්ගේ සපත්තු අලුත්වැඩියා කිරීම සඳහා මගේ පියාට ගෙන එයි. මම ආසාවෙන් අහගෙන හිටියා.

ඔහු මට තවත් දෙයක් කීවේය: 1950 සැප්තැම්බර් 16 වන දින මම රෝමය හරහා ඩොමොදොසොලා වෙත ළඟා වූ විට අපට මුණගැසුණි. Giuse, මම තවමත් ඔහුව හඳුන්වන පරිදි, ශුද්ධ අවුරුද්ද සඳහා බයිසිකලයෙන් පැමිණ ඇත. වික්‍රමාන්විත ගමනක්: ඔහු කඳු සපත්තු වලින් වේගයෙන් පැදවූ මිටියාවතේ පූජකයෙකු සමඟ ඩොමොඩොසොලාවෙන් පිටත් විය. ඔහුව අනුගමනය කිරීම පාහේ කළ නොහැක්කකි. සලාදයක් ගැනීමට එළවළු වත්තක් දුටු විට ඔහු තතර විය. ගමනේ අඩක් ගිය පසු ගියස් තනි විය. අතරමගදී ඔහුට විකිණීමට පරණ බයිසිකලයක් කුණු බඩු පටවාගත් පාෂාණ වෙළෙන්දෙක් හමු විය. ඔවුන් රෝමය දක්වා එකිනෙකා සමඟ ඇසුරු කළහ.

අගෝස්තු ආවා. කම්හල නිවාඩුව සඳහා වසා දමා තිබූ අතර, මම මර්ගොසෝ විලෙහි කඳුකරයේ සුවය ලබමින් සිටි මගේ සහෝදරිය රෝසා බැලීමට යාමට තීරණය කළෙමි. මම ගෙදර දුවපු කන්‍යා සොහොයුරියන්ට දින කිහිපයක් ඉන්න කිව්වා. මම මේ අදහස Giuse වෙත සඳහන් කර ඇත. නිවාඩුවට ගෙදර තව කෙල්ලො හිටියා. ඒ අතර කන්‍යා සොහොයුරියකගේ රූපලාවන්‍ය ශිල්පිනී ලේලියද සිටී. උපෝසථ මංගල්‍යය වූ 15 වෙනිදා උදේ දිව්‍ය පූජාවෙන් පසු ඔහු අපව පුහුණු වීමට ඔහුගේ කාමරයට කැඳවුවා. ඔහු විවිධ ක්‍රීම්, මස්කාරා සහ ලිප්ස්ටික් වලින් අපගේ මුහුණු පුරවා ඇත: අපි ඉටි පිළිම මෙන් පෙනුනෙමු. දිවා ආහාරය වන විට කන්‍යා සොහොයුරිය තම ලේලියට නැවත කතා කළාය: ඇය අපට මෙසේ සැලකීමෙන් පලක් නැත.

සවස් වරුවේ, ජනේලයෙන් වැව දෙස බලන විට, මම දුටුවේ Giuse මතු වීමයි. මට ඒ පෝසිලේන් මුණෙන් ජේන්න ඕන වුණේ නැහැ. දොර ලඟ මාව දැක්කම එයාට මාව අඳුනගන්න බැරි තරම්. මම සමාව අයැද සිටියේ එය අත්හදා බැලීමක් බවත් අතෙක් ගැහැණු ළමයින් ද වෙනස් වී ඇති බවත් පැහැදිලි කරමිනි. හවස අපි ගෙදර වත්තේ ඇවිද්දා. සවස් වන විට ඔහු මට ආචාර කළේය: "ඉක්මනින් හමුවෙමු, දොමොදොසෝලාහිදී, නමුත් ඔබේ මුහුණ පෙර මෙන් පිරිසිදු හා නැවුම්."

දොළොස්වන පරිච්ඡේදය - වයලට්

සති දෙකේ නිවාඩුව ඉවර උනාම හවස 1 ඉදන් රූ 9 වෙනකන් වැඩ මුරයෙදි මම ආයෙම ෆැක්ටරියේ වැඩට ගියා.මැණිත් වල ස්පින්ඩල් එකට බොබින් ත් රෙඩ් දාද්දි මට හිතුවන ජියුස් ගැන.ඒත් ඒත් එක්කම එහෙම කලේ නෑ. එයාව දකින්න ලොකු ආසාවක් තියෙනවා. රාත්‍රී 9 ට සයිරන් නාද වූ අතර මගේ හදවත වේගයෙන් ගැහෙන්නට විය. ෆෝල්ඩරය මුද්‍රා තබා, ගේට්ටුවෙන් පිටවන විට මම අඩ අඳුරේ බයිසිකලයක් දුටුවෙමි. ඒ ඇත්ත වශයෙන්ම ඔහු ය: ඔහු මා දෙසට පැමිණ, ලැජ්ජාවෙන් මගේ මුහුණ දෙස බලා මෙසේ පැවසීය: "මම ඔබට හරිම සරලයි". මාව බයිසිකලේ ටියුබ් එකේ වාඩි කරවලා ගෙදර එක්කන් ගියා. අපි සරල සුබ රාත්‍රී සුබ පැතුම් හුවමාරු කර ගත්තෙමු. මෙය සෑම දිනකම පාහේ සිදු විය. ඉරිදා හවස අපි අවට ගම්වල බයිසිකල් පැදීම කිහිපයක් ගියා. දවසක් එයා මාව එයාගේ ගෙදර එක්කන් ගියේ මගේ තාත්තටයි අම්මටයි නංගිලා දෙන්නටයි මල්ලිටයි මාව හඳුන්වලා දෙන්න. ටිකෙන් ටික ඇය මාව ඇගේ මාමලාට සහ මස්සිනාලාට මිතුරියක් ලෙස හඳුන්වා දුන්නාය.

අපේ අම්මා අපිව බැල්කනියේ ඉදන් දැක්කම අපිව ගෙදරට නගින්න සැලැස්සුවා. ඇය එම පිරිමි ළමයා කෙරෙහි දැඩි අවධානයක් යොමු කරද්දී, මම බොහෝ සෙයින් තීරණය නොකළෙමි. දෙසැම්බර් 8 වෙනිදා,

නිර්මල පිළිසිද ගැනීමේ දිනය, මගේ නම දිනය, දොර සිනුව නාද විය. මට රතු කර්නල් මල් කළඹක් දුන්නේ මල් විකුණන්නාය. "අම්මා, Giuse මට ඔහුගේ සුභ පැතුම් එව්වා!". මම සටහන විවෘත කළ විට මොනතරම් බලාපොරොත්තු සුන්වීමක්ද: ඒ ඔහු නොවේ, නමුත් මට අහම්බෙන් මුණගැසුණු අවුරුදු 14ක පිරිමි ළමයෙක්. එහි අත්සනින් "මම ඔබට ආදරෙයි" කියා ලියා තිබුණා. සමහරවිට එයා හිතන්න ඇති මම එයාගේ වයස කියලා.

නත්තල් දිනයේදී Giuse වොකලට් පිරවූ විශාල වර්ණවත් බදුනක් සහ සුබපැතුම් පත් සමඟ පෙනී සිටියේය. මම ඔහුට ස්තූති කර අපි එකට මධ්‍යම රාත්‍රියේ දිව්‍ය පූජාවට ගියෙමු. ආපසු නිවසට පැමිණි පසු ඔහු මට මෙසේ පැවසීය: "හෙට මට මගේ පවුලේ අය සමඟ මගේ නැදෑයන් සමඟ දිවා ආහාරය ගැනීමට යා යුතුයි. මම ඔබව බොක්සිං දිනයේදී නැවත හමුවෙමු". 26 වෙනිදා උදේ මම අම්මට කිව්වා "මම දැන් ඔය ළමයා එක්ක එළියට යන්නේ නැහැ, මම ඔහුට මල්වට්ටිය ආපහු දෙනවා, මට කැපවීම් එපා" කියලා. ඇය දැඩි බැල්මකින්: "ඔයාට පිස්සු, ඔයා දැනටමත් වොකලට් කැවේ නැත්නම් ඔයාට ඒක කරන්න තිබුණා."

ඊළඟ දවස්වල Giuse මාව වැඩට එක්කන් යන්න සූපුරුදු පරිදි ආවා. පාර දිගේ පයින් හෝ බයිසිකලයේ බටය මත මම ඔහු සමඟ කතා කළේ නැත. 1955 අලුත් අවුරුදු දවසේ මම දිව්‍ය පූජාවට ගියා. එයාත් එතන හිටියා අත්තිමට මාව කැටුව ගෙදර ගියා. දොර ළඟදී ඔහු මට මෙසේ කීවේය: "මාව මේ ආකාරයෙන් දුක් විදීමට ඔබේ සිතේ ඇත්තේ කුමක්දැයි මට දැනගත හැකිද?", ඔහුගේ ඇස්වලින් කඳුළු ගලා ගියේය. ඒ පිදුරු ඔටුවගේ පිට කැඩිලා මම හිනාවක් දැමීමා. ඔහු මට හාදුවක් දී මෙසේ කීවේය: "අද හවස මම ඔබව කැල්වාරියෝ කන්දේ වෙස්පර්ස් වෙත යාමට රැගෙන එන්නම්. වෙස්පර්ස් වලින් පසු ACLI ක්ලබ් එකේ චිත්‍රපටයක් පෙන්වනු ඇත." මම පිළිගෙන අපි සමුගන්නා. මම එය ගෙදරට වාර්තා

කළ අතර මගේ මව සතුවින් පැවසුවාය: "ඔයාට ආයෙන් ඒ වගේ හොඳ
ලමයෙක් හම්බ වෙන්නේ නැහැ."

සවස 2 ට අපි Via Crucis හි දේවස්ථාන සමඟ කොට්ඨාශයේ ධාවන
පඨය දිගේ කල්වාරි බලා පිටත් විය. අපි අභයභූමියට පැමිණි පසු අපි
වෙස්පර්ස් ගායනා කර ආශිර්වාද කිරීමෙන් පසු අපි සමාජ ශාලාවට
ගියෙමු. චිත්‍රපටයේ නම මට මතක නැත, නමුත් එය ඉතා තීරස වූ බැවින්,
අපි නැවත නගරයට යන කැටෙනා සිනමාහල වෙත යමු යැයි මම
යෝජනා කළෙමි, එහිදී "වයලට්" නම් වඩා හොඳ චිත්‍රපටයක් රස විඳීමට
අපට හැකි විය.

අප්‍රේල් මාසයේදී, Vigezzo නිමිතය සහ Centovalli ඔස්සේ දුම්රියෙන්
ගමන් කරමින්, අපි ඔහුගේ දෙමාපියන් සමඟ Locarno හි මල් පාවෙන
උත්සවයට ගියෙමු. මාව "පෙම්වතිය" ලෙස හඳුන්වා දුන් Giuse ගේ ගෝඩ්
ෆාදර් අපට හමු විය. ඔහු සාක්කුවට අත දමා මුදල් පසුම්බියෙන් ස්විස්
ෆ්‍රැන්ක් 10ක් ගෙන ඒවා Giuse ට දී "හොඳයි, ඔබ විවාහ වන්නේ කවදාද?"
අපි එකිනෙකා දෙස බැලුවෙමු, අපි ඒ ගැන කතා කර නැත.

ඊළඟ දිනවලදී අපි විවාහය පිළිබඳ අදහස විනෝදාස්වාදය ලබා ගැනීමට
පටන් ගත්තෙමු. අපි ගෙදරදී පවා ඒ ගැන කතා කළා. අම්මා සතුවූ වූ
නමුත් ඒ සමඟම මුල්යමය හැකියාවන් අඩු විය. ටිකෙන් ටික අපි ඇඳ
ඇතිරිලි කිහිපයක් සහ යට ඇඳුම් කිහිපයක් මිලදී ගත්තා. අපිට විශේෂ
අවශ්‍යතා තිබුණේ නැහැ. අපි කුඩා, නිහතමානී මහල් නිවාසයක් සොයා
ගියෙමු. අපි එය පුරාණ මොට්ටා දිස්ත්‍රික්කයෙන් සොයා ගත් අතර එම
නිසා විවාහ දිනය නියම කළේ සැප්තැම්බර් 19 සඳුදා. මම අම්මන් එක්ක
මඟුල් ඇඳුමට ලේස් එක ගන්න පන්සරස රෙදි කඩට ගිහින් ඒක
ආදරෙන් හදලා දෙන්නම් කියලා කවදත් පොරොන්දු වෙව්ව ලොම් කාර
ටිල්ඩ් මහත්මිය ළඟට අරන් ගියා.

නගර ශාලාවේදී මගේ මවට විවාහ තහනම් අත්සන් කිරීමට සිදු වූයේ මා තවමත් බාලවයස්කාරයෙකු වූ බැවිනි. Giuse ගේ දෙමාපියන්ද සතුටු විය. පල්ලියේදී Monsignor Pellanda අපට දිරිගැන්වීමේ ලස්සන වචන කීවේය: "ජීවිතය අප වෙනුවෙන් වෙන් කර ඇති සතුට හා දුකට මුහුණ දීමට සෑම විටම බොහෝ ඇදහිල්ලෙන් නිහතමානීව සිටින්න. මම ඔබට රතු ධාවකයා සොයා ගැනීමට ඉඩ දෙන්නෙමි".

අපට සාමාන්‍ය පරිදි අනුග්‍රහය ලබා දෙන ඥාතීන්ගේ සහ මිතුරන්ගේ ලැයිස්තුවක් සකස් කිරීමට අපට සිදු විය. ඉතා සුළු අමුත්තන්. Giuse ගේ මව පැවසුවේ "පවුලකට දෙදෙනෙකු" යනුවෙනි. ටිකෙන් ටික අපි 35 දෙනෙකුට ළඟා වුණා. සාක්ෂිකරුවන් තෝරාගෙන ඇත: Giuse ගේ මාමා Carmelo සහ මට අපේ රැස්වීමේ ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පියා Pierino. විවාහයට සතියකට පෙර දොන් ගුසෙප් බ්‍රියාකාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුත් පිරිමි කථිකයා අප වෙනුවෙන් සාදයක් සුදානම් කළේය. මාස්ටර් ෆුර්ගා කළු ලැල්ල මත සුභ පැතුම් පින්තූරයක් පින්තාරු කර මිතුරන්ගේ ලැයිස්තුව සමඟ ලියවිල්ලක් නිර්මාණය කළේය. ජේස්ටර් සහ බීම වලින් ආවරණය වූ මේසයක් ද විය. කථිකත්වයේ එවැනි සාදයක් කවදාවත් තිබුණේ නැත. සාන්තුවරයන්ගේ ගර්වාසියෝ සහ ප්‍රොටෙස්ටන්ට් සාමූහික දේවස්ථානය ප්‍රතිසංස්කරණය වෙමින් පැවති අතර පදික වේදිකාව සුන්බුන් හා ගල්වලින් පිරී තිබුණි, නමුත් සමහර කැමැත්තෙන් සිටින කාන්තාවන් ජුසෙප් සහ කොන්සෙටාට් ගෞරවයක් වශයෙන් එය පිරිසිදු කිරීමට උපරිමයෙන් උත්සාහ කළහ.

සැප්තැම්බර් 16 වෙනිදා, Zizi සහ Micherillo පැමිණ, Concetina විවාහ වීමට නියමිතව සිටි නිසා, ඔහු ඇය සමඟ පූජාසනය වෙත යාමට සිදු වූ නිසා, ඇගේ පියා වෙනුවට එහි සිටි තැනට පැමිණියහ.

මේ අතර, කුඩා තැඟි කිහිපයක් පැමිණියේය: කෝපි පෝච්චියක්, කෝපි ඇඹරුම් යන්තයක්, රොසෝලියෝ විදුරු, පිරිසි සහ කට්ලට් කට්ටල,

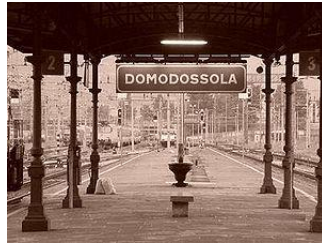
අනුග්‍රහය ලැබූ ඥාතීන් සහ මිතුරන්ගෙන්, පියර්නෝ සහ ඔහුගේ මාමලාගෙන් කුස්සියට උපකරණ කට්ටලයක්. කාන්තා කතෝලික ක්‍රියාව අපට ශුද්ධ වූ පවුල සමඟ ඇද අසල චිත්‍රයක් ලබා දුන්නේය, සහකාර දොන් බෙනට් රිදී සැරසිලි සහිත අපූරු හරිත මල් බඳුනක්.

පෙර රාත්‍රිය දිගු විය. කුඩා දරුවන් තිදෙනෙකු සමඟ ඉතිරිව ඇති සම්පත් ස්වල්පයක් ඇති මගේ මව ගැන මට සිතූනි. "ඔයාට විශ්වාසයක් නැහැ, කපීක පාසල ඔබට ඉගැන්වූයේ ජීවිතයේ සෑම විටම ප්‍රොවිඩන්ස් ඇති බව?", මම මටම කියා ගත්තෙමි. 19 සදූදා මම හතට නැගිටිමා. ටිල්ඩි මහත්මිය ලේස් ඇඳුමින් පැමිණියාය. ඔහු මට ඇඳුම් අත්දවා මිලානෝහිදී මා මිලදී ගත් වේල් එක සකස් කළේය. උදේ 9ට ටැක්සිය ආවා මාව පල්ලියට ගෙනියන්න. මම ව්‍යාකූල වී සිටියෙමි, මා දෙස බලා සිටින මිනිසුන්ගේ මුහුදක් මට හමු විය. Giuse ඒ වන විටත් ඔහුගේ සොහොයුරිය රෝසා සමඟ තැඹිලි මල් කළඹක් රැගෙන මා එනතුරු පූජාසනය අසල බලා සිටියේ මව ඔලිම්පියා විවාහ වීමට පළමු දරුවා ගැන ඕනෑවට වඩා කලබල වීමට ඉඩ ඇති බැවිනි. මම රතු ධාවකයින් මිවරිලෝ මාමා සමඟ ඔහු සමඟ එක්විය.

ස්කන්ධය ආරම්භ විය. Monsignor Pellanda ද හැඟීමිබර විය. මට මතකයි දිරිගන්වනසුලු දේශනයක්, මුදු වල ආශිර්වාදය, ජීවිත කාලය පුරාම විශ්වාසවන්තභාවය පිළිබඳ පොරොන්දුව සහ උත්සවය අවසානයේ අත්සන්. පිටව යද්දී ඒ මොහොතේම මගේ නැන්දා වී සිටි පියර්නෝගේ මව කතෝලික ක්‍රියාදාමයේ කාන්තාවන්ගේ ලාංඡනය මගේ පපුව මත තැබුවාය.

දහතුන්වන පරිච්ඡේදය - නව ජීවිතය

පල්ලියේ සැමරුම අවසන් වූ පසු, කැස්ටෙලාසෝ හරහා ග්‍රැන්ඩිසි බාර් එකේදී ප්‍රබෝධමත් විය. අමුත්තන් සමඟ එක් හාදුවක් සහ තවත් හාදුවක් අතර අපි පීසා සහ පේස්ට්‍රි සමඟ ඇපර්ටිග් එකක් ගත්තෙමු. සුවිකේස් එක ගැනීමට අම්මා සමඟ ගිය නැන්දම්මාලා වන ඔලිම්පියා සහ ආමන්ඩෝට විශේෂ ආචාරයක් හා හාදුවක්, පසුව ඔවුන්ගේ මධුසමය සඳහා 12.15 දුම්රිය අල්ලා ගැනීමට දුම්රිය ස්ථානයට දිව ගියහ.

අම්මා ඇස් වලින් අඬනවා. අපි මැදිරියට ඇතුළු වුණා. ජියුස් සහ මම අපගේ අවසන් සමුගැනීම සඳහා ජනේලයෙන් හේත්තු වී සිටියදී දුම්රිය ස්ථානාධිපතිවරයා විසිල් හඬින් පිටත්ව යන බව නිවේදනය කළේය. අපගේ ජීවිතයේ වික්‍රමය ආරම්භ විය.

අපි ෆ්ලෝරන්ස් වෙත පැමිණි පසු අපි ෆියුරියර් මහත්මිය ට්‍රේඩ් විසින් පෙන්වා දුන් හෝටලය දෙසට ගමන් කළෙමු. සුබෝපහෝගී දොරටුව අසලදී අපි සංගීතයෙන් පිළිගත් අතර, බට්ලර් අපව තුන්වන මහලේ කාමරයට ගෙන ගියේය. අපට සෑම දෙයක්ම අලුත් විය, ද්විත්ව ඇඳක නිදා සිටියද.

අපි නගරයට ගිය පළමු දිනයේ, දෙවන දිනයේ අපි පියාසැල් මයිකල් ඇන්ජලෝ වෙත ගියෙමු, එහිදී ඔබට ෆ්ලෝරන්ස්හි සියලු දෙනා අගය කළ හැකිය. අපි ඡායාරූප කිහිපයක් ගත්තා: Giuse ගේ කැමරාවට චිත්‍රපට රෝලයකින් කළ සහ සුදු ඡායාරූප අටක් ගත හැකි විය.

තුන්වෙනි දවසේ රෝමයට පිටත් වෙනවා. පරිත්‍යාග කර ඉතිරි කළ මුදල ප්‍රමාණවත් විය යුතු නිසා හෝටලය වඩාත් නිහතමානී විය. ශුද්ධ වූ අවුරුද්දේ Giuse දැක ඇති බැසිලිකා හතර සහ Trevi දිය උල්පත නැරඹීමට අපි දින කිහිපයක් නැවතුනෙමු. අපි නැවත එසෙඩ්වා දිය උල්පත වෙත ගියෙමු, එය 53 සුප්‍රසිද්ධ රාත්‍රියේදී සිග්නෝරා ග්‍රාසියා දුම්රියට යට විය.

සිසිලියට යාමට කාලය පැමිණියේය. දිගු ගමනකින් පසු දුම්රිය කැලබ්‍රියා වෙත පැමිණි අතර අවසානයේ සිසිලියේ විලා සැන් ජියෝවානි සිට දැකගත හැකි විය. Giuse එම අවස්ථා රස වින්දේය: දුම්රිය පාරු බෝට්ටුවට පටවනු ලැබේ, මැඩෝනා මෙසිනා වරායට ඇතුළු වන ස්ථානයේ ඉහළට.

කාර්මෙලෝ මාමා, මවගේ සහෝදරයා, ඔහුගේ බිරිඳ ගීනානා සහ දියණියන් වන රොසෙටා සහ ඇන්ටෝනියෙටා සමඟ දුම්රිය ස්ථානයේ අප එනතුරු බලා සිටියහ.

කුමාරවරු දෙන්නෙක් වගේ අපිව පිළිගත්තා. අපි මෙසිනා නැරඹීමට දින දෙකක් නැවතී සිටියෙමු: මම කුඩා කාලයේ දැක ඇති ආසන දෙව්මදුර ඔරලෝසුව, මැඩෝනා ඩි මොන්ට්ලේටෝ සහ අනෙකුත් ඉතා අලංකාර වතුරයේර.

එම නිවසේ තිබුණේ එක් අඩුපාඩුවක් පමණි: රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහයේදී මාමාවරුන් සහ ඥාති සොහොයුරියන් සැරසී මේසයේ වාඩි වී සිටිනවා වෙනුවට ඔවුන් පැවසුවේ “අපි මුහුදු වෙරළ දිගේ ඇවිදින්න යමු” කියායි. Giuse සහ මම ඉල්ලා අස්වී පිටව ගියේ කලබලකාරී හැඟීමකිනි. රූ 11 ට විතර අපි ආපහු ගෙදර ඇවිත් නැන්දා උයන්න පටන් ගත්තා. එක් රාත්‍රියක ඔහු ගොඵබෙල්ලන් ඔවුන්ගේ කටුවලට සෝස්වලට දැමුවේය, නමුත් වැදගත් වන්නේ ආදරය මිස පුරුදු නොවේ.

තුන්වෙනි දවසෙන් කළු ටිකක් පුරවගෙන අපිත් එක්ක කෝච්චියට ගියා. Novara වෙත ළඟා වීමට කුලී රථ රියදුරු සමඟ Micherillo මාමා සිටියේ Terme Vigliatore දුම්රිය ස්ථානයේය. Zizi, Maricchia නැන්දා සහ Peppina නැන්දා අපි එනතුරු ගමේ බලා සිටියා. ඇත්තටම දොමොදොසෝලා කුමාරවරු එනවා වගේ.

පහුවදා අපි බඩියාවෙච්චියට ගියේ මගේ අප්පච්චිගේ ආච්චි කොන්සෙටා සහ මගේ තාත්තාගේ මාමලා, සහෝදරියන් සහ සහෝදරයන්ව බලන්න. මගේ ආච්චිගේ දුම්කොළ සාප්පුවක් සහිත කුඩා චතුරඟුයේ, කුඩා කල සිට මා දැන සිටි ගම්මානයේ බොහෝ වැසියන් එක්රැස් වී වෙනත් පුද්ගලයින්ට කතා කරමින්: "කොන්සෙටිනා ඇගේ සැමියා සමඟ පැමිණ ඇත!"

සිපගැනීම, වැළඳගැනීම, රතු මුහුණු. මට ඒක හීනයක් වගේ. මම රට ගිහින් හරියටම අවුරුදු පහක් ගතවෙලා තිබුණා.

දින දෙකකට පසු අපි කුලී රථ රියදුරු "Cauzi i Lupu" සමඟ Taormina වෙත ගියෙමු. දහවල් වන විට ඔහු අපව අවන්හලට ගෙන ගිය අතර එහිදී අපට සුදු අත්වැසුම් ලබා දුන්නේය. Guse සහ මම එකිනෙකා දෙස බලුවා: "අපිට ඇති තරම් මුදල් තිබේද?". වැස්සක් යට Taormina සහ Castelmola සංචාරය කර සවස් වන විට අපි වෙහෙසට නමුත් තෘප්තිමත්ව Novara වෙත ආපසු ගියෙමු.

ඊළඟ දවසේ ඩොමොඩොසෝලා වෙත ආපසු යාමට කාලය දැනටමත් පැමිණ තිබේ. නව ජීවිතයක කැපවීම් අප බලා සිටියේය.

දහහතරවන පරිච්ඡේදය - අපගේ පළමු කෑඬ

50 සහ 53 දොළොස්සොලාවට යන ගමන මම දැනටමත් ආරම්භ කර තිබුණද, එය මා පළමු වරට පිටත්ව ගියාක් මෙනි: මම යුවළක් ලෙස නව ජීවිතයක් කරා ගමන් කරමින් සිටියෙමි.

අපි තොටුපල බෝට්ටුවට දුම්රියට ගොඩ වී අවසන් වූ පසු, අපි වරායේ මැඩෝනිනා සහ සිසිලිය සෙමෙන් ඉවතට යන ආකාරය බැලීමට ටෙරස් වෙත ගියෙමු.

කඳුළු සලමින් අපි ලී බංකු මත වාඩි වී නැවත කරත්තයට ගියෙමු. එදා බංකු තිබුණේ නැහැ.

රාත්‍රිය එළැඹෙන විට අපි බෙල්ල එල්ලාගෙන නිදාගන්නට පටන් ගත්තෙමු. අපි ඉඳ හිට නැගිටලා ජනේලයෙන් එලිය බැලුවා. වැදගත් දුම්රිය ස්ථානවල ස්ථානාධිපතිවරයා නගරයේ නම හඬයෙන් නිවේදනය කළේය. තේපල්ස් වල පීසා විකුණන පදික වේදිකාවල "ගුග්ලියෝනි" හිටියා. කපටි ලෙස ඔවුන් මුලින්ම සංචාරකයින්ගෙන් මුදල් ලබා ගත් අතර පසුව දුම්රිය පිටත් වූ අතර ඔවුන්ට මුදල් සහ පීසා ඉතිරි විය.

ටිකෙන් ටික අපි මිලාන් නගරයට ලං වූනා. ඩොමොදොසොලා බලා යන දුම්රියේදී, මීට වසර 5 කට පෙර පළමු වරට මා අත්විඳි හැඟීම් මට නැවතත් දැනුනි: මැගියෝර් විල, ඔසෝලා කඳු, ගල් වහලවල්. මේ වනාවේ මගේ සැමියා Guse සමඟ එකට. මධ්‍යහිතය පමණ වන විට අපි අපේ ගමනාන්තයට ළඟා වූයෙමු.

Giuse Armando ගේ මව සහ පියා අප එනතුරු බලා සිටියහ. එය සැමරුමක් විය: ඔවුන්ට සිනු නාද කිරීමට හැකි නම්.

මව ඔලිම්පියා සමඟ ඉක්මන් දිවා ආහාරයක් සහ පසුව විවේක ගැනීම සඳහා මොටා දිස්ත්‍රික්කයේ අපගේ නව නවාතොහි. ඊළඟ දවසේ මම කර්මාන්ත ශාලාවේ මගේ වැඩ කටයුතු නැවත ආරම්භ කළ අතර Giuse නැවත ඉදිකිරීම් ස්ථානයට ගියේය.

මගේ සහයෝගය නොමැතිකම නිසා මගේ සිතුවිලි මගේ මව වෙත ගිය නමුත් මගේ අධ්‍යාත්මික අධ්‍යක්ෂ ඩොන් බෙනටි බොහෝ අය ඇයට ආදරය කරන බව සහතික කරමින් යාවිඤා කිරීමට මා දිරිමත් කළා. සමහර වෙලාවට මමයි Guseයි එයාගේ ගෙදරට දවල් කෑමට ගියා, එයා ඒක රස වින්දා. මේ අතර, මගේ සහෝදරියක් පවුලට නව සහයෝගයක් ලබා දෙන රැකියාවක් සොයාගෙන ඇත.

ටික කාලෙකට පස්සේ අපි අම්මාට, අම්මා ඔලිම්පියාට සහ තාත්තා ආමන්ඬෝට කිව්වා ඔවුන් ජූලි මාසයේදී ආච්චිලා සියලා වෙනවා කියලා.

මට ගැබ්ගැනීමේ අපහසුතාවයක් දැනෙන්නට පටන් ගත් නමුත් වැඩ කැඳවන ලදී. එදා කම්කරුවන්ට අද වගේ ආරක්ෂාවක් ලැබුණේ නැහැ. එළිමහන් ඉදිකිරීම් භූමියට වඩා හොඳ රැකියාවක් සොයා ගැනීමට Giuse සමත් විය: බැරල් ජලග් වැනි ලී භාණ්ඩ සාදන කුඩා කර්මාන්ත ශාලාවක්, ලොම් හම් ලිහා ගැනීමේ මෙවලම් සහ "paungi" (ලී කරකෙන මුදුන්). පස්වන මාසයේදී අපි අනාගත අලුත උපන් බිළිදා සඳහා ප්‍රමි එකක් සොයමින් සාප්පු නැරඹීමට පටන් ගත්තෙමු. පළල සෑම විටම ඇතුල් වීමේ දොරටුවට වඩා වැඩි වූ අතර නිවස මාරු කිරීමට අපට තීරණය කිරීමට සිදු විය.

ඒ කාලේ ඒජන්සි තිබ්බේ නෑ, ඔයා ගිහින් එහෙන් මෙහෙන් ඇහුවා. ප්‍රොවිඩන්ස් අපට ෆියුරියර්ගේ වැඩමුළුව අසලම Scapaccino හරහා නිවසක දෙවන මහලේ මහල් නිවාසයක් සොයා ගැනීමට හැකි විය.

කෙටි කාලයක් ඇතුළත අපි පියවර සංවිධානය කළා. අපි තවදුරටත් සිටියේ නගර මධ්‍යයේ නොව, මගේ සේවා ස්ථානයට වඩා දුරින් නොවේ.

මාසික කුලිය ලීර් 8,000 ක් වූ අතර එය අපගේ සොවුවම් වැටුපට බොහෝ විය, නමුත් මහල් නිවාසය පිළිගැනීමට සහ දීප්තිමත් විය. මිදුලේ අපට වර්ග මීටර දෙකක ඉඩමක් ද නිවිය හැකිය, එහිදී මට ඇරෝමැටික ඖෂධ පැළෑටි සහ මල් වගා කළ හැකිය, මගේ ආශාව.

අපට යතුරු ලැබුණු පසු අපි කාමර පිරිසිදු කර මුළුතැන්ගෙයෙහි වැලැන්ස් සහ ලේස් තිර සහිත අලංකාර තිර වලින් ජනේල සැරසුවෙමු. ගමන අවසන් වූ පසු, ජීවිතය සාමාන්‍ය පරිදි පැවතුණි. මගේ බඩ වඩ වඩාත් කැපී පෙනුණි. දිනක් මාතෘ නිවාඩු සඳහා මා ගෙදර එන්නේ කවදාදැයි සගයෙක් මගෙන් විමසූ අතර නාර්වේද වෛද්‍යවරයා වෙත යන ලෙස මට උපදෙස් දුන්නේය. ඒ නිසා මම පෞද්ගලිකව පත්වීම කළා. බොහෝ වේලාවක් බලා සිටීම ගැන වෛද්‍යවරයා මට බැණ වැදුණේය: "ඔබට හයවන මාසයෙන් පසු වැඩ කළ නොහැකි අතර ඔබ දැනටමත් හත්වන මාසයේ සිටී: ඔබ අවදානමක් ගත්තා." ඊළඟ දවසේ මම ලේඛනය කාර්යාලයට භාර දුන් අතර සේවකයා පවා පැවසුවේ මම බොළඳ බවයි.

ඒ අතරේ මම අම්මා දීපු පරණ ෂීට් වලින් හදපු ස්වීටර්, ෂර්ට්, සපත්තු, ඩයපර් ගොතලා ලේයට් එක ලැස්ති කළා.

මා විසින් උදාසීන වර්ණවලින් එම්බ්‍රොයිඩර් කර මා විසින් සකස් කරන ලද ප්‍රාම් එක කොල්ලෙක්ද ගැහැණු ළමයෙකුද කියා නොදැන අපිත් මිලදී ගැනීමට ගියෙමු. අන්තිමට, ජූලි 2 වෙනිදා හවස, මගේ වතුර කැඩිලා, අපේ ගමන් මල දැනටමත් අසුරාගෙන අපි රෝහලට පැමිණ ගියා. මාව පරීක්ෂා කළ නාර්වේද වෛද්‍යවරයා ජියුස්ට් කිව්වා ගෙදර යන්න පුළුවන්

කියලා. ශ්‍රමය ආරම්භ වී ඇති අතර පැය 20 ක් පමණ ගත විය. පසුදා ඔහු මාතෘ රෝහලට පැමිණියේ මා ප්‍රසූත කාමරයේ රැඳී සිටියදීය.

එක්තරා මොහොතක පිරිමි ළමයෙකු ඉපදුණු අතර හෙදිය දරුවාගේ පියාට පැවසීමට ගියේය, ඔහු හැඟීම්වලින් පාහේ අසනීප විය. පැයකට පසු අපේ පළමු දරුවා ඔහුගේ සීයා මෙන් ආමන්චෝ ලෙස නම් කර ගැනීමට ඇයට හැකි විය. පැය කිහිපයකට පසු, ආච්චිලා සීයලා, මාමලා සහ ඥාති සහෝදරියන් ද දැනුවත් කරන ලදී. මුළු ලෝකයේම පළමු දරුවා ඔහු බව පෙනෙන්නට තිබුණි.

පහළොස්වන පරිච්ඡේදය - අපි දෙවියන් වහන්සේට ස්තූති කරමු...

මාතෘ වාච්චුවේ හෙදියන් මේ මස් හා ලේ ඇති සත්වයා ඉපදී පැය කිහිපයකට පසු මගේ ඇදට ගෙනාවා. ඔවුන් එය මගේ පපුවට තැබුවා. zizi මට පොඩි කාලේ හදපු කඩමාළු බෝනික්කා ඇරෙන්න.

එවිට රෝහල් ගතවීම සතියකි. ආපසු ගෙදර යාමට පෙර අපි "පවිත්ර කිරීම" සඳහා රෝහල් පල්ලියට ගියෙමු, සුජකවරයාගේ ආශීර්වාදය.

වාච්චුවේ ගෙදර යන්න හැමදේම ලැස්ති කරලා තිබ්බත් මගේ ඔළුව කැරකෙන්න ගත්තා. වින්නඹු මාතාව මගේ උණ පරීක්ෂා කලා: 39. මගේ බෝනික්කාට සහ මට තවත් දින දෙකක් ඉන්න වුණා. අවසානයේ 12 වැනි බ්‍රහස්පතින්දා බොහෝ දුරට සුව වී අපි නිවසට පැමිණියෙමු. 15 වන ඉරිදා ආමන්ඬෝව නව රෝද පුටුවෙන් ඔහුගේ පියා ගුසෙප්, ඔහුගේ මිතුරා මරියුටියා දේව මෑණියන් ලෙස සහ ඔහුගේ ගෝඩ් ආදර් බැසිලියෝ, කපීකයාගේ මිතුරෙකු සමඟ බවිනීස්ම ෆොන්ටය වෙත ගෙන යන ලදී. මිච්චාදාෂ්ටිය නිසා වැඩිහිටියෝ අපිට ගෙදර ඉන්න කියලා අවවාද කරපු නිසා මට ඒ උත්සවයට සහභාගි වීමේ සතුටක් තිබුණේ නැහැ. කුඩා ප්‍රණීත ආහාරයක් පිළියෙළ කිරීමෙන් මම තෘප්තිමත් විය.

තුන්දෙනාගේ ජීවිතය වෙනස් නමුත් මම හොඳින් කලා. මට කිරි ගොඩක් තිබුණා, දරුවා වැඩෙමින් තිබුණා, මම ඔහුව පරීක්ෂා කිරීම සඳහා සෑම සතියකම ලදරු මධ්‍යස්ථානයට ගෙන ගියා.

අවාසනාවන්ත ලෙස, මාස දෙකක් අවසානයේ මම නැවත කර්මාන්ත ශාලාවේ වැඩට ගියෙමි. එදා තවත් තිබුණේ නැහැ. ආච්චිලා සතියක් බැගින් ඔහුව බලා ගැනීමට එකඟ වී ඇත.

මම හයට වැඩ මුරය වැඩ කරන විට, Giuse වැඩට යාමට පෙර ඔහුව වෙළුම් පටියක් බැඳ ඔහුගේ ගමනාන්තයට රැගෙන ගියේය. සිහිසුන්ව මේ දරුවා දුක් විඳිමින් මම ඔහු සමඟ එක්ව අඩමින් සිටියෙමි.

අවාසනාවට මට රැකියාවෙන් ඉවත් වීමට නොහැකි විය. ටිකෙන් ටික, ගේ රඳ්ධාව ඇතිව, අපි තුන්දෙනා ලෙස ගමන දිගටම කරගෙන ගියෙමු: පළමු ආහාර වේල, පළමු පියවර අපූරු දේවල් විය. බාලාංශයේ පළමු දිනයේ Giuse අවසානයේ වඩා හොඳ වැටුප් සහිත රැකියාවක් සොයා ගත්තේය. වසර කිහිපයක් ඔහු ප්‍රාථමික පාසලේ මුරකරුවෙකු වූ අතර පසුව ඔහු සමඵක තනතුර භාර ගැනීම සඳහා නගර සභාවට කැඳවනු ලැබීය.

කම්හලේ රස්සාව අතැරලා පොඩි මල්ලි කෙනෙක් දෙන්න බලාගෙන ඉන්නකොට දරුවා වෙනුවෙන් කැපවෙන්න මේකෙන් අවස්ථාවක් උදා වුණා. 1962 අගෝස්තු 17 වෙනිදා අපේ දෙවෙනි දරුවාගේ උපත ගැන අපි සතුටු වුණා. ලුසියානෝ ආමන්ඩෝට ප්‍රතිවිරුද්ධ වූ දුඹුරු පැහැති කෙස් සහිත සැහැල්ලු සමකින් යුක්ත විය. සුරංගනා කතාවක්. 26 ඉරිදා ඔහු බවිනිස්ම වූයේ ඔහුගේ පියා Giuse, ඔහුගේ දේව මෑණියන් වූ ඥාති සොහොයුරිය Mariuccia සහ Giuse ගේ සහෝදරයා වන ඔහුගේ godfather Antonio සමඟයි. මේ පාරත් මට ගෙදර ඉන්න වුණා. මගේ මාතෘ නිවාඩු අවසන් වූ පසු, මගේ ලස්සන දරුවන් දෙදෙනා වෙනුවෙන් කැප කිරීමට මම මගේ රැකියාවෙන් ඉවත් වුණෙමි.

1962 ඔක්තෝම්බර් 1 වෙනිදා, ආමන්ඩෝ ඔහුගේ නිල් පැහැති ඇඳුම සහ පාසල් බැඟය උරහිස මත තබාගෙන පළමු ශ්‍රේණිය ආරම්භ කළේය. අපි එය ගුරුතුමිය ලියෝපාර්ට්ට කදුළු කිහිපයකින් භාර දුන්නා.

එම කාල පරිච්ඡේදය තුළම, ඩොමොදොසොලා නගරාධිපති විසින් Giuse කැඳවා නාගරික දූතයා විශ්‍රාම යන විට හිස්ව පැවති නගර

ගොඩනැගිල්ලේ දෙවන මහලේ නවාතැන් ලබා දුන්නේය. දින කිහිපයකින් අපි පියවර සංවිධානය කළා. මධ්‍යස්ථානයේ සියලු පහසුකම් අපට තිබුණා. සවස් වරුවේ, විශාල දොර වසා දැමූ පසු, අපි නගරයේ පාලකයන් විය. නගරාධිපති කාර්යාලයේ බැල්කනියේ සිට අපට පහසුවෙන් පෙළපාලි නැරඹිය හැකි විය. අපගේ ජනේල වලින් සියවස් ගණනාවක් පැරණි සම්ප්‍රදායක් සහිත වෙළඳපොළේ කොටසක් අපට දැකගත හැකි විය.

මේ අතර, ලුසියානෝ ඔහුගේ පළමු පියවර ගනිමින් සිටියේය: ඔහු නගර සභා සේවකයින්ගේ වෙස් මුහුණ බවට පත් විය.

Giuse ගේ වැටුපට අතිරේකව රැකියාවක් සොයා ගැනීමට මට අවශ්‍ය විය. මම මිතුරන් සඳහා ජනේල, ඇඳුන් සහ කොට්ට ඇඳීමට පටන් ගනිමි. කතාව පැතිරීලා ගිහින් මම "තිරිසුදු නෝනා" වුණා. ඔහුගේ නිදහස් කාලය තුළ, Giuse රේඛා එකලස් කිරීම සුදානම් කිරීමට ඉගෙන ගත් අතර, දෙවියන් වහන්සේට ස්තූතිවන්ත වන අතර, අපට වඩාත් සුවපහසු ජීවිතයක් භුක්ති විඳීමට හැකි විය.

1968 ඔක්තෝම්බර් 1 වෙනිදා ලුසියානෝ ගුරුතුමිය වන ලුසියා සෙරී සමඟ පාසල ආරම්භ කළේය.

කාලය වේගයෙන් ගෙවී ගියේය. ගිම්හානයේදී අපි කඳවුරු කුඩාරම සමඟ ඉතාලිය වටා නිවාඩුවක් ගත කළෙමු. සමහර විට සිසිලියට, මගේ උපන් ගමට.

73 ජූලි මාසයේදී අපි Val d'Aosta හි කඳවුරු බැඳගෙන සිටි අතර මට ගැබ්ගැනීමේ පළමු රෝග ලක්ෂණ පෙනෙන්නට පටන් ගත්තේය. 1974 පෙබරවාරි 16 වන දින, කුඩා සහෝදරිය ඩැනියෙලා වයස අවුරුදු දහඅටකට ආසන්න වූ ආමන්ඩෝ සහ දොලොස් හැවිරිදි ලුසියානෝ වෙත පැමිණියාය. ඒ කානිවල් සමය නිසා ටවුන් හෝල් එකේ දොරේ රෝස පාට

පීත්ත පටිය දිහා බලපු කට්ටිය හිතුවේ ඒක විහිළුවක් කියලා. පාස්කු රාත්‍රියේ බවිනිස්මය සැමරීමට පල්ලියේ පූජකයා අපට උපදෙස් දුන්නේය, අපගේ මිතුරිය ගියනා දේව මැණියන් ලෙසත්, අපගේ මාමා බෙනිටෝ ගෝඩ් ආදර් ලෙසත්.

මිථ්‍යා විශ්වාස පසෙකලා මමත් මෙවර අප්‍රේල් 13 වැනිදා රාත්‍රියේ උත්සවයට සහභාගි වුණා. ඊළඟ දවසේ කලීකාගාරයේ පිළිගැනීමේ උත්සවයට අමුත්තන් සියයක් සිටියහ.

ඩැනියෙලාන් ලොකු වෙලා අපි දැන් වයසයි. අපේ දරුවන් තිදෙනා අපට මුහුබුරු මිනිබිරියන් 7ක් ලබා දුන්නා: ස්ටෙෆානෝ, වර්ජිනියා, ග්‍රේටා, ලොරෙන්සෝ, රෙබෙකා, ලෙටිසියා සහ මැටියෝ.

කතාව ඉවරයි. සැප්තැම්බර් 19, 2015 Giuse සහ මම එකට අවුරුදු 60 සැමරුවා.

අපි දෙවියන් වහන්සේට, අපගේ ආර්යාවට සහ අපට ආදරය කළ සැමට ස්තූති කරමු.

La Mazza Concetta Maglio, 1936 අප්‍රේල් 18 වන දින Novara di Sicilia හි උපත.

දර්ශකය

1. පියාගේ නිවස
2. මේ ලෝකයෙන් බැහැර
3. වැල්ලේ කිරීඩා
4. නෙල්, cobwebs සහ නරක ඇස
5. බකමුණෝ
6. Vossia මට සමාවෙන්න (නරු ආලෝකය)
7. එම්ලියා
8. ගිලීමේ පියාසර කිරීම
9. ස්වර්ගයේ දොර
10. ලස්සන ට්‍රසා
11. පිඟන් මැටි මුහුණ
12. වයලට්
13. නව ජීවිතය
14. අපේ පළමු කෑඬ
15. අපි දෙවියන් වහන්සේට ස්තූති ...

